

I. Disposicións xerais

XEFATURA DO ESTADO

20764 *LEI 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.* («BOE» 285, do 29-11-2006.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono seguinte lei:

ÍNDICE

TÍTULO PRELIMINAR

Natureza, obxecto e ámbito de aplicación

- Artigo 1. Natureza do imposto.
- Artigo 2. Obxecto do imposto.
- Artigo 3. Configuración como imposto cedido parcialmente ás comunidades autónomas.
- Artigo 4. Ámbito de aplicación.
- Artigo 5. Tratados e convenios.

TÍTULO I

Suxeición ao imposto: Aspectos materiais, persoais e temporais

CAPÍTULO I

Feito imponible e rendas exentas

- Artigo 6. Feito imponible.
- Artigo 7. Rendas exentas.

CAPÍTULO II

Contribuíntes

- Artigo 8. Contribuíntes.
- Artigo 9. Contribuíntes que teñen a súa residencia habitual en territorio español.
- Artigo 10. Contribuíntes que teñen a súa residencia habitual en territorio estranxeiro.
- Artigo 11. Individualización de rendas.

CAPÍTULO III

Período impositivo, devengo do imposto e imputación temporal

- Artigo 12. Regra xeral.
- Artigo 13. Período impositivo inferior ao ano natural.
- Artigo 14. Imputación temporal.

TÍTULO II

Determinación da renda sometida a gravame

- Artigo 15. Determinación da base imponible e liquidable.

TÍTULO III

Determinación da base imponible

CAPÍTULO I

Métodos de determinación

- Artigo 16. Métodos de determinación da base imponible.

CAPÍTULO II

Definición e determinación da renda gravable

SECCIÓN 1.ª RENDEMENTOS DO TRABAJO

- Artigo 17. Rendementos íntegros do traballo.
- Artigo 18. Porcentaxes de redución aplicables a determinados rendementos do traballo.
- Artigo 19. Rendemento neto do traballo.
- Artigo 20. Redución por obtención de rendementos do traballo.

SECCIÓN 2.ª RENDEMENTOS DO CAPITAL

Artigo 21. Definición de rendementos do capital.

Subsección 1.ª Rendementos do capital inmobiliario

- Artigo 22. Rendementos íntegros do capital inmobiliario.
 - Artigo 23. Gastos deducibles e reducións.
 - Artigo 24. Rendemento en caso de parentesco.
- Subsección 2.ª Rendementos do capital mobiliario
- Artigo 25. Rendementos íntegros do capital mobiliario.
 - Artigo 26. Gastos deducibles e reducións.

SECCIÓN 3.ª RENDEMENTOS DE ACTIVIDADES ECONÓMICAS

- Artigo 27. Rendementos íntegros de actividades económicas.
 Artigo 28. Regras xerais de cálculo do rendimento neto.
 Artigo 29. Elementos patrimoniais afectos.
 Artigo 30. Normas para a determinación do rendimento neto en estimación directa.
 Artigo 31. Normas para a determinación do rendimento neto en estimación obxectiva.
 Artigo 32. Reducións.

SECCIÓN 4.ª GANANCIAS E PERDAS PATRIMONIAIS

- Artigo 33. Concepto.
 Artigo 34. Importe das ganancias ou perdas patrimoniais. Norma xeral.
 Artigo 35. Transmisións a título oneroso.
 Artigo 36. Transmisións a título lucrativo.
 Artigo 37. Normas específicas de valoración.
 Artigo 38. Reinvestimento nos supostos de transmisión de vivenda habitual.
 Artigo 39. Ganancias patrimoniais non xustificadas.

CAPÍTULO III

Regras especiais de valoración

- Artigo 40. Estimación de rendas.
 Artigo 41. Operacións vinculadas.
 Artigo 42. Rendas en especie.
 Artigo 43. Valoración das rendas en especie.

CAPÍTULO IV

Clases de renda

- Artigo 44. Clases de renda.
 Artigo 45. Renda xeral.
 Artigo 46. Renda do aforro.

CAPÍTULO V

Integración e compensación de rendas

- Artigo 47. Integración e compensación de rendas.
 Artigo 48. Integración e compensación de rendas na base imponible xeral.
 Artigo 49. Integración e compensación de rendas na base imponible do aforro.

TÍTULO IV

Base liquidable

- Artigo 50. Base liquidable xeral e do aforro.

CAPÍTULO I

Reducións por atención a situacións de dependencia e envellecemento

- Artigo 51. Reducións por achegas e contribucións a sistemas de previsión social.
 Artigo 52. Límite de redución
 Artigo 53. Reducións por achegas e contribucións a sistemas de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade.
 Artigo 54. Reducións por achegas a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade.

CAPÍTULO II

Redución por pensións compensatorias

- Artigo 55. Reducións por pensións compensatorias.

TÍTULO V

Adecuación do imposto ás circunstancias persoais e familiares do contribuínte.

- Artigo 56. Mínimo persoal e familiar.
 Artigo 57. Mínimo do contribuínte.
 Artigo 58. Mínimo por descendentes.
 Artigo 59. Mínimo por ascendentes.
 Artigo 60. Mínimo por discapacidade.
 Artigo 61. Normas comúns para a aplicación do mínimo do contribuínte e por descendentes, ascendentes e discapacidade.

TÍTULO VI

Cálculo do imposto estatal

CAPÍTULO I

Determinación da cota íntegra estatal

- Artigo 62. Cota íntegra estatal.
 Artigo 63. Escala xeral do imposto.
 Artigo 64. Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.
 Artigo 65. Escala aplicable aos residentes no estranxeiro.
 Artigo 66. Tipos de gravame do aforro.

CAPÍTULO II

Determinación da cota líquida estatal

- Artigo 67. Cota líquida estatal.
 Artigo 68. Deducións.
 Artigo 69. Límites de determinadas deducións.
 Artigo 70. Comprobación da situación patrimonial.

TÍTULO VII

Gravame autonómico

CAPÍTULO I

Normas comúns

- Artigo 71. Normas comúns aplicables para a determinación do gravame autonómico.

CAPÍTULO II

Residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma

- Artigo 72. Residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma.

CAPÍTULO III

Cálculo do gravame autonómico

SECCIÓN 1.ª DETERMINACIÓN DA COTA ÍNTEGRA AUTONÓMICA

- Artigo 73. Cota íntegra autonómica.
 Artigo 74. Escala autonómica ou complementaria do imposto.

Artigo 75. Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.

Artigo 76. Tipo de gravame do aforro.

SECCIÓN 2.ª DETERMINACIÓN DA COTA LÍQUIDA AUTONÓMICA

Artigo 77. Cota líquida autonómica.

Artigo 78. Tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual.

TÍTULO VIII

Cota diferencial

Artigo 79. Cota diferencial.

Artigo 80. Dedución por dobre imposición internacional.

Artigo 81. Dedución por maternidade.

TÍTULO IX

Tributación familiar

Artigo 82. Tributación conxunta.

Artigo 83. Opción pola tributación conxunta.

Artigo 84. Normas aplicables na tributación conxunta.

TÍTULO X

Réximes especiais

SECCIÓN 1.ª IMPUTACIÓN DE RENDAS INMOBILIARIAS

Artigo 85. Imputación de rendas inmobiliarias.

SECCIÓN 2.ª RÉXIME DE ATRIBUCIÓN DE RENDAS

Artigo 86. Réxime de atribución de rendas.

Artigo 87. Entidades en réxime de atribución de rendas.

Artigo 88. Cualificación da renda atribuída.

Artigo 89. Cálculo da renda atribuíble e pagamentos á conta.

Artigo 90. Obrigas de información das entidades en réxime de atribución de rendas.

SECCIÓN 3.ª TRANSPARENCIA FISCAL INTERNACIONAL

Artigo 91. Imputación de rendas no réxime de transparencia fiscal internacional.

SECCIÓN 4.ª DEREITOS DE IMAXE

Artigo 92. Imputación de rendas pola cesión de dereitos de imaxe.

SECCIÓN 5.ª RÉXIME ESPECIAL PARA TRABALLADORES DESPRAZADOS

Artigo 93. Réxime fiscal especial aplicable aos traballadores desprazados a territorio español.

SECCIÓN 6.ª INSTITUCIÓN DE INVESTIMENTO COLECTIVO

Artigo 94. Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo.

Artigo 95. Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios considerados como paraísos fiscais.

TÍTULO XI

Xestión do imposto

CAPÍTULO I

Declaracións

Artigo 96. Obriga de declarar.

Artigo 97. Autoliquidación.

Artigo 98. Borrador de declaración.

CAPÍTULO II

Pagamentos á conta

Artigo 99. Obriga de practicar pagamentos á conta.

Artigo 100. Normas sobre pagamentos á conta, transmisión e obrigas formais relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios.

Artigo 101. Importe dos pagamentos á conta.

CAPÍTULO III

Liquidacións provisórias

Artigo 102. Liquidación provisoria.

Artigo 103. Devolución derivada da normativa do tributo.

CAPÍTULO IV

Obrigas formais

Artigo 104. Obrigas formais dos contribuíntes.

Artigo 105. Obrigas formais do retentor, do obrigado a practicar ingresos á conta e outras obrigas formais.

TÍTULO XII

Responsabilidade patrimonial e réxime sancionador

Artigo 106. Responsabilidade patrimonial do contribuínte.

Artigo 107. Infraccións e sancións.

TÍTULO XIII

Orde xurisdiccional

Artigo 108. Orde xurisdiccional.

Disposición adicional primeira. Dereito de rescate nos contratos de seguro colectivo que instrumentan os compromisos por pensións asumidos polas empresas, nos termos previstos na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

Disposición adicional segunda. Retribucións en especie.

Disposición adicional terceira. Plans individuais de aforro sistemático.

Disposición adicional cuarta. Rendas forestais.

Disposición adicional quinta. Subvencións da política agraria comunitaria e axudas públicas.

Disposición adicional sexta. Beneficios fiscais especiais aplicables en actividades agrarias.

Disposición adicional sétima. Tributación de determinadas rendas obtidas por contribuíntes que desenvolvan a actividade de transporte por autotaxi.

Disposición adicional oitava. Transmisións de valores ou participacións non admitidas a negociación con posterioridade a unha redución de capital.

Disposición adicional novena. Mutualidades de traballadores por conta allea.

Disposición adicional décima. Sistemas de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade.

Disposición adicional décimo primeira. Mutualidade de previsión social de deportistas profesionais.

Disposición adicional décimo segunda. Recurso cameral permanente.

Disposición adicional décimo terceira. Obrigas de información.

Disposición adicional décimo cuarta. Captación de datos.

Disposición adicional décimo quinta. Disposición de bens que conforman o patrimonio persoal para asistir as necesidades económicas da vellez e da dependencia.

Disposición adicional décimo sexta. Límite financeiro de achegas e contribucións aos sistemas de previsión social.

Disposición adicional décimo sétima. Remisións normativas.

Disposición adicional décimo oitava. Achegas a patrimonios protexidos.

Disposición adicional décimo novena. Axudas para compensar a carga tributaria das indemnizacións percibidas desde o 1 de xaneiro de 1999 por privación de liberdade como consecuencia dos supostos previstos na Lei 46/1977, do 15 de outubro, de amnistía.

Disposición adicional vixésima. Bonificacións de cotizacións á Seguridade Social a favor do persoal investigador.

Disposición adicional vixésimo primeira. Residencia fiscal de determinados traballadores asalariados.

Disposición adicional vixésimo segunda. Mobilización dos dereitos económicos entre os distintos sistemas de previsión social.

Disposición adicional vixésimo terceira. Axudas ás actividades de investigación, desenvolvemento e innovación.

Disposición adicional vixésimo cuarta.

Disposición transitoria primeira. Prestacións recibidas de expedientes de regulación de emprego.

Disposición transitoria segunda. Réxime transitorio aplicable ás mutualidades de previsión social.

Disposición transitoria terceira. Contratos de arrendamento anteriores ao 9 de maio de 1985.

Disposición transitoria cuarta. Réxime transitorio dos contratos de seguro de vida xeradores de incrementos ou diminucións de patrimonio con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999.

Disposición transitoria quinta. Réxime transitorio aplicable ás rendas vitalicias e temporais.

Disposición transitoria sexta. Exención por reinvestimento no imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición transitoria sétima. Partidas pendentes de compensación.

Disposición transitoria oitava. Valor fiscal das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios cualificados como paraísos fiscais.

Disposición transitoria novena. Determinación do importe das ganancias patrimoniais derivadas de elementos patrimoniais adquiridos con anterioridade ao 31 de decembro de 1994.

Disposición transitoria décima. Sociedades transparentes e patrimoniais.

Disposición transitoria décimo primeira. Réxime transitorio aplicable ás prestacións derivadas dos contratos de seguros colectivos que instrumentan compromisos por pensións.

Disposición transitoria décimo segunda. Réxime transitorio aplicable aos plans de pensións, de mutualidades de previsión social e de plans de previsión asegurados.

Disposición transitoria décimo terceira. Compensacións fiscais.

Disposición derogatoria primeira. Imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición derogatoria segunda. Imposto sobre sociedades.

Disposición derradeira primeira. Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

Disposición derradeira segunda. Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, e da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

Disposición derradeira terceira. Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo.

Disposición derradeira cuarta. Modificación da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

Disposición derradeira quinta. Modificación do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro.

Disposición derradeira sexta. Habilitación para a Lei de orzamentos xerais do Estado.

Disposición derradeira sétima. Habilitación normativa.

Disposición derradeira oitava. Entrada en vigor.

PREÁMBULO

I

Antecedentes

O imposto sobre a renda das persoas físicas é un tributo de importancia fundamental para facer efectivo o mandado do artigo 31 da Constitución española, que exige a contribución de todos «... ao sostemento dos gastos públicos de acordo coa súa capacidade económica mediante un sistema tributario xusto inspirado nos principios de igualdade e progresividade que, en ningún caso, terá alcance confiscatorio».

A idea dun imposto persoal sobre a renda das persoas físicas de carácter xeral, persoal e progresivo, introduciuse en España coa reforma tributaria de 1978, ben que coñeceu diferentes modelos derivados dos distintos obxectivos de política económica e social que se articularon a través desta figura impositiva.

O proceso iniciouse coa Lei 44/1978, norma que levou até as súas últimas consecuencias a idea de xeneralidade e comunicación entre as diferentes fontes de renda, de maneira que se deseñou un imposto sintético en que a compensación entre calquera delas se permitiu con absoluta liberdade. Co tempo, o deseño inicial debeu ser rectificado en dous aspectos básicos: dun lado, a total liberdade na compensación de rendas propiciou que aquelas que se podían realizar con absoluta discrecionalidade, caso das perdas patrimoniais, se utilizasen como instrumento para reducir o imposto a satisfacer polo resto de fontes de renda. Doutro, a acumulación obrigatoria das rendas da unidade familiar nun imposto de natureza progresiva que considera como contribuínte o individuo estivo na orixe da sentenza do Tribunal Constitucional do 20 de febreiro de 1989 e obrigou a modificar a regulación do imposto para adecualo á súa natureza esencialmente individual.

Estas modificacións consolidáronse na posterior evolución do imposto. Así, as posteriores regulacións xa non configuraron un imposto absolutamente sintético, senón que mantiveron a diferenciación no tratamento fiscal de determinadas fontes de renda, en especial as ganancias e perdas patrimoniais, respecto do resto, e a un tempo configuraron o imposto cun carácter marcadamente indivi-

dual, quedando a tributación conxunta como unha opción para aquelas unidades familiares que así o decidan. En particular, nas sucesivas reformas veuse mantendo unha definición moi similar das diferentes categorías de renda e dos supostos de non-suxeición e exención, é dicir, dos conceptos básicos na determinación da renda.

As últimas destas reformas do IRPF, a da Lei 40/1998 e a da Lei 46/2002, supuxeron unha redución tanto dos tipos de gravame como do número de tramos da escala, ao tempo que substituíron as deducións na cota en concepto de circunstancias persoais e familiares por reducións na base imponible, e mantiveron, en boa medida, a diversidade no tratamento das distintas fórmulas do aforro.

Canto ao imposto sobre sociedades, nos últimos anos produciuse unha maior aproximación entre as normas fiscais de cálculo da base imponible e o resultado contable, mantendo unha estabilidade nos tipos nominais de gravame e incorporando numerosos incentivos fiscais. Asemade, ampliouse substancialmente o ámbito de aplicación do réxime fiscal das pequenas e medianas empresas.

A crecente globalización da economía está a introducir unha importante preocupación pola produtividade e o crecemento económico. Vai acompañada de novas tendencias na fiscalidade internacional, en que destacan a redución de tipos nominais para empresas e persoas físicas, a simplificación de tarifas e incentivos fiscais, ben como a procura dunha diminución na tributación do factor traballo. Asemade, cabe sinalar, como factores relevantes, o intento de lograr unha maior homoxeneidade no tratamento fiscal do aforro, vinculado sen dúbida á crecente liberdade de circulación de capitais, e unha maior importancia relativa da imposición ambiental.

A reforma que se aborda inscribíase neste cadro. Afóndase na modernización do sistema tributario español cunha visión estratéxica e integral que contribuirá á mellora do modelo de crecemento e da competitividade, visión que se adecua á realidade social e económica de España. As novidades que se propoñen incorpóranse no corpo normativo actual, mantendo no posible a estrutura dos textos actualmente vixentes e o contido que se considera adecuado. Por outro lado, a reforma relativa ao imposto sobre sociedades e aos impostos ambientais ten unha dimensión temporal, xa que está prevista a súa implantación gradual.

II

Obxectivos e aspectos relevantes da reforma

O Goberno fixou como principios directores da política económica o crecemento sustentado e equilibrado, baseado na produtividade, ben como a mellora do benestar e a cohesión social. Para isto, sobre a base do respecto ao principio de estabilidade orzamentaria e suficiencia financeira, adoptáronse diversas iniciativas en materia orzamentaria, primando as políticas de gasto con impacto na produtividade, que se complementan coa reforma fiscal.

Neste contexto, actúase de maneira inmediata sobre a tributación da renda das persoas físicas e xurídicas, e desenvólvese nun futuro próximo a tributación ambiental co obxectivo de mellorar a eficiencia enerxética e facilitar o equilibrio financeiro da reforma.

A reforma ten como obxectivos fundamentais mellorar a equidade e favorecer o crecemento económico, ao tempo que persegue garantir a suficiencia financeira para o conxunto das administracións públicas, favorecer a tributación homoxénea do aforro e abordar, desde a perspectiva fiscal, os problemas derivados do envellecemento e a dependencia.

Sen prexuízo da posterior descrición do contido da lei, hai determinados aspectos da reforma que deben ser obxecto de atención prioritaria.

1) Para a mellora da equidade, diminúese a carga tributaria soportada polas rendas do traballo, elevando substancialmente a redución establecida para estas, especialmente para as rendas máis baixas. Trátase de dispensar un tratamento especial a este tipo de rendas polos seguintes motivos: compensar, mediante unha cantidade a tanto global, os gastos xerais en que incorre un traballador; recoñecer a achega que esta fonte de renda fai ao conxunto da base imponible; a súa facilidade de control e que se trata dunha renda non fundada ou sen apoio patrimonial.

Como novidade, esta redución aplicarase tamén a determinados traballadores autónomos que, polas especiais circunstancias en que desenvolven a súa actividade e por estaren as súas rendas controladas, reúnen características moi próximas ás do traballador por conta allea.

2) Con idéntica finalidade de mellora da equidade, elévanse os limiares de rendas non sometidas a tributación, e recupérase a igualdade no tratamento das circunstancias persoais e familiares.

Até 1998, o tratamento destas levábase a cabo mediante deducións na cota do imposto. Desde 1999 foron substituídas por un mínimo persoal e familiar, deducible da base imponible, cuxa función era cuantificar aquela parte da renda que, por destinarse a satisfacer as necesidades básicas persoais e familiares do contribuínte, se consideraba que non debería tributar polo imposto.

A consecuencia deste esquema de redución na base imponible, cando se vincula a un imposto con tarifa progresiva, é que o beneficio para o contribuínte é directamente proporcional ao seu nivel de renda (a maior renda, maior beneficio) xa que o mínimo persoal e familiar opera a través do tipo marxinal de cada contribuínte. Implica, por tanto, aceptar que unha mesma necesidade, como pode ser a manutención dun fillo, teña unha distinta consideración no imposto en función do nivel de renda da familia.

Para asegurar unha mesma diminución da carga tributaria para todos os contribuíntes con igual situación familiar, con independencia do seu nivel de renda, configúrase un extenso e flexible primeiro tramo, no cal se computan os mínimos destinados a recoñecer as circunstancias persoais e familiares. Por tanto, estes mínimos, tecnicamente, grávanse a tipo cero. Esta estrutura supón que os contribuíntes non tributan polas primeiras unidades monetarias que obteñen e que destinan a cubrir as necesidades vitais, de forma que contribuíntes con iguais circunstancias persoais e familiares logran o mesmo aforro, co que se mellora a progresividade do imposto. A introdución dunha contía á cal lle é de aplicación un tipo cero permite alcanzar o mesmo efecto de equidade que se produce coa aplicación das deducións na cota.

Nesta consideración das circunstancias persoais e familiares cabe efectuar unha mención á opción pola tributación conxunta. A política de non-discriminación por razón de xénero e razóns de simplificación da xestión do imposto poderían xustificar a súa revisión. Non obstante, mantense o seu tratamento actual no imposto para evitar numerosos prexudicados nos matrimonios en que algún dos seus membros non pode acceder ao mercado laboral e, por tanto, obtén rendementos só un dos cónxuxes, como poderían ser os casos de determinados pensionistas con rendas de contía reducida ou de determinadas familias numerosas.

3) Coa finalidade de favorecer o crecemento económico, redúcese a catro o número de tramos da tarifa, en consonancia coas tendencias actuais nos países da OCDE, e introdúcese unha notable ampliación do primeiro deles, o que implicará que máis do 70 % dos contribuíntes de menores rendas vexan simplificada a súa tributación. Por outro lado, por razóns de incentivo ao traballo persoal, establécese o tipo marxinal máximo no 43 %.

É especialmente destacable, aínda que talvez non tan facilmente perceptible como a redución de tipos, a ampliación que se produce nas contías que delimitan todos os tramos da tarifa, pois implica unha redución adicional dos tipos de gravame soportados. O obxectivo é unha menor tributación efectiva, o que se consegue coa combinación de mínimos exentos máis elevados e a estrutura da tarifa, na cal o primeiro tramo se amplía e engloba, polo xeral, os mínimos persoais.

4) Por razóns de equidade e crecemento, outórgase un tratamento neutral ás rendas derivadas do aforro, eliminando as diferenzas non xustificadas que existen actualmente entre os distintos instrumentos en que se materializa. Con isto, á vez que se simplificará a escoita dos investidores, incrementarase a neutralidade fiscal dos distintos produtos e favorecerase a produtividade e competitividade, mellorando a posición do noso país nun ámbito internacional de libre circulación de capitais e de forte competencia. Desta maneira, abórdase a modernización da tributación do aforro, cuestión pendente das reformas precedentes.

Evítase así que as diferenzas na presión fiscal que soportan os diferentes instrumentos distorsionen a realidade financeira do aforro (como a denominada rendibilidade financeiro-fiscal que mide unha rendibilidade por completo allea ás características intrínsecas do produto que se pretende comercializar), xa que isto configura un cadro tributario caracterizado pola falta de transparencia e diferenzas na tributación que se utilizan co obxecto de manter cativos determinados investimentos.

Para isto, establécese a incorporación de todas as rendas que a lei cualifica como procedentes do aforro nunha base única con tributación a un tipo fixo (18 %), idéntico para todas elas e independente do seu prazo de xeración, pois a globalización económica fai inútiles os intentos de fraccionar artificialmente os mercados financeiros por tipos de activos ou por prazos.

En relación cos dividendos, a xurisprudencia comunitaria obriga a outorgar un mesmo tratamento aos dividendos de fonte interna e aos de calquera outro país membro da Unión Europea. En liña coas tendencias recentes, de retorno a un sistema clásico de non-integración entre o imposto sobre a renda das persoas físicas e o imposto sobre sociedades, e coas reformas operadas noutros países do noso ámbito, simplifícouse a súa tributación mediante a súa incorporación á base do aforro e a aplicación dun mínimo exento que excluírá o gravame, por este concepto, de numerosos contribuíntes.

5) Co obxecto de mellorar a cohesión social e de atender os problemas derivados do envellecemento e a dependencia incentívanse aqueles instrumentos destinados a proporcionar uns ingresos complementarios das pensións públicas ou á cobertura de determinados riscos.

En todos os países desenvolvidos se está a rexistrar un proceso de envellecemento da poboación que, no medio prazo, dificulta a sustentabilidade dos sistemas públicos de previsión social. Para facer fronte a este importante reto os países da OCDE puxeron en marcha no pasado medidas de carácter fiscal, incentivando o desenvolvemento de plans de pensións privados de carácter complementario do sistema básico da Seguridade Social. O obxecto destes réximes é que os individuos poidan obter, a través do sistema público e do seu plan de pensións privado, unha prestación que permita a aproximación das súas rendas ao último salario percibido durante a súa vida laboral.

Para o cumprimento deste obxectivo, o imposto tenta reorientar os incentivos fiscais á previsión social complementaria cara a aqueles instrumentos cuxas percepcións se reciban de forma periódica, para o cal se elimina a redución do 40 por cento anteriormente vixente para as retiradas do sistema do capital acumulado en forma de pagamento único. Adicionalmente, concédense benefi-

cios fiscais aos plans de previsión social empresarial e prevese un novo produto de fomento do aforro a longo prazo cando se compromete a constitución dunha renda vitalicia co capital acumulado, o denominado plan individual de aforro sistemático, ben que este opera de forma diferente aos demais ao carecer de incentivo á entrada.

Así mesmo, por razóns de equidade e de complementariedade co sistema público de pensións, sinaláanse os límites das achegas. A experiencia dos últimos anos demostra que a media de achega non superou os 2.000 euros, ben que se incentivaron de forma desproporcionada, e á marxe dos obxectivos da previsión social, achegas moi elevadas para determinados contribuíntes con elevada capacidade económica.

A consideración das achegas a estes sistemas como salario diferido, o sinalamento dos límites e o respecto ao contexto de neutralidade na tributación do aforro, xustifica que todos os instrumentos de previsión social que cumpran coas características exixidas apliquen o incentivo da redución na base imponible, sen distinción entre eles; e todo isto coa menor incidencia posible na normativa financeira reguladora dos plans e fondos de pensións.

6) Razóns de equidade e de cohesión social aconsellan outorgar unha especial atención ao problema da dependencia en España, incentivando, por primeira vez desde o punto de vista fiscal, a cobertura privada desta continxencia.

Desta forma recoñécese a realidade social española, na cal se dá un incremento da esperanza de vida que leva asociado un problema de envellecemento e dependencia dunha boa parte dos cidadáns, existindo, ademais, outros factores que agudizan a súa dimensión no sector de poboación que precisa dunha atención especial.

Configúranse dous tipos de beneficios: os dirixidos a aquelas persoas que sexan xa dependentes, para as cales se prevé a posibilidade de mobilizar o seu patrimonio inmobiliario con vistas a obter uns fluxos de renda que lles permitan dispor de recursos para paliar as necesidades económicas, e, por outra parte, os dirixidos a aquelas persoas que queiran cubrir un eventual risco de incorrer nunha situación de dependencia severa ou de gran dependencia.

Adicionalmente, dado que a vivenda habitual constitúe unha importante manifestación do aforro familiar, introdúcese na lei mecanismos que permitan, en situacións de dependencia severa ou de gran dependencia, facer líquida esta fonte de aforro sen custo fiscal, o que sen dúbida constitúe un medio adicional de cobertura desta continxencia.

7) Por razóns de cohesión social, dáse continuidade ao apoio fiscal á adquisición da vivenda habitual, mantendo a base de dedución actual e homoxeneizando as porcentaxes aplicables.

8) As medidas que se propoñen deben determinar no futuro un crecemento económico que se debería concretar nunha maior recadación. Non obstante, poden orixinar, nunha consideración estática, unha diminución dos ingresos.

Neste senso, esta lei ten en conta que as comunidades autónomas dispoñen de capacidade normativa, co alcance previsto no artigo 38 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, que regula as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, polo que poderán compensar, se así o deciden mediante o exercicio desa competencia, o efecto estático de redución da recadación mencionado no número anterior.

No texto da norma respéctase o actual esquema de repartición de competencias no imposto, coa precisión efectuada sobre a tarifa. Non obstante, a negociación dun novo sistema de financiamento para as comunidades autónomas poderá requirir, cando o proceso estea con-

cluído, unha nova regulación do título referido ao gravame autonómico e ás competencias normativas e xestoras atribuídas a aquelas.

9) A reforma do imposto sobre sociedades será gradual, e responde á necesidade de defender a posición competitiva das nosas empresas no ámbito comunitario, alcanzar unha maior coordinación fiscal cos países do noso ámbito, simplificar a súa estrutura e lograr unha maior neutralidade na súa aplicación, fomentando a creación de empresas.

O principio de coordinación internacional exige que se tomen en consideración as tendencias básicas dos sistemas fiscais do noso medio, máis aínda no contexto dun mercado único europeo. Este principio ten o seu fundamento na internacionalización da nosa economía. Medidas tales como a redución de tipos de gravame, redución que se foi producindo paulatinamente nos diferentes Estados, e a simplificación dos incentivos fiscais son consecuencias de tal principio.

Polo que atinxe aos incentivos fiscais, estes débense xustificar con base en desequilibrios do mercado, xa que o principio de neutralidade exige que a aplicación do tributo non altere o comportamento económico dos suxeitos pasivos e a localización dos investimentos, excepto que a alteración tenda a superar eses desequilibrios. En moitos casos, os estímulo fiscais ao investimento son pouco eficaces, presentan un elevado custo recadatorio, complican a liquidación e xeran unha falta de neutralidade no tratamento fiscal de distintos proxectos de investimento.

Por isto, a eliminación dos incentivos simplificará enormemente a aplicación do tributo e facilitará a súa xestión por parte da Administración tributaria, satisfacendo así o principio de transparencia, que exige que as normas tributarias sexan intelixibles e precisas e que da súa aplicación derive unha débeda tributaria certa.

Os aspectos mencionados constitúen a primeira fase da reforma prevista no imposto, que se completará, nos seus aspectos substanciais, unha vez que se produza o desenvolvemento da adecuación da normativa contable ás normas internacionais de contabilidade, dada a súa relación co imposto sobre sociedades.

10) Por razóns de coherencia e de coordinación coa regulación dos impostos sobre a renda das persoas físicas e sobre sociedades, introdúcese unha serie de modificacións na Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, que ademais pretenden adecuar a normativa ao dereito comunitario, e uns axustes técnicos na Lei do imposto sobre o patrimonio.

Por último, con obxecto de respectar as expectativas dos que adquiriron determinados compromisos de investimento conforme a lexislación anterior, mantense o tratamento fiscal actualmente vixente para determinados contratos ou investimentos formalizados con anterioridade á data de sometemento á información pública desta norma.

III

Contido da lei

Esta lei está estruturada nun título preliminar, trece títulos e 108 artigos, xunto coas correspondentes disposicións adicionais, transitorias, derogatorias e derradeiras.

No título preliminar defínese como obxecto do imposto a renda do contribuínte, entendendo por tal a suma de todos os seus rendementos, ganancias e perdas patrimoniais e imputacións de rendas. Fronte á noción anterior de considerar como obxecto do imposto a renda dispoñible, é dicir, a resultante de diminuír as rendas totais obtidas no importe das reducións por circunstancias persoais e familiares, enténdese, polas razóns expostas na sección II anterior, que a consideración destas cir-

cunstancias no momento do cálculo do imposto elimina as discriminacións non desexadas que introduce o sistema actual. Mantense nos seus termos actuais a consideración do imposto como parcialmente cedido ás comunidades autónomas, ben que xa se sinalou que a súa configuración definitiva dependerá do novo sistema de financiamento que se acorde, e o relativo ao ámbito de aplicación.

O título I mantén, en termos moi similares aos actuais, os aspectos materiais (coa introdución dalgúns supostos novos de exención), persoais (con algunha reordenación técnica) e temporais de suxeición ao imposto.

O título II, integrado só polo artigo 15, constitúe o cadro xeral da determinación e cuantificación da renda que será sometida a gravame, establecendo as regras básicas que se desenvolverán en títulos sucesivos.

Así, o título III ocúpase da determinación da base imponible, cun primeiro capítulo dedicado aos métodos utilizables para efectual e un segundo dividido en seccións destinadas ao tratamento fiscal das distintas fontes de renda. Como novidades máis significativas, cabe salientarse:

Nos rendementos do traballo, incorpóranse os supostos derivados dos novos instrumentos de previsión social, e sitúase, de novo, na determinación do rendimento neto a redución por obtención deste tipo de rendementos. A súa contía elevase substancialmente respecto da contida na regulación anterior, en especial respecto das rendas máis baixas, dando cumprimento ao compromiso asumido de mellora desta fonte de rendas.

Nos rendementos do capital mobiliario mantense no esencial a regulación anterior, ben que desaparece a norma de integración de dividendos que anteriormente se contiña na lei, ao optar por un sistema clásico de relación entre o imposto societario e o da renda das persoas físicas. Consecuencia desta opción é que desaparece a dedución por dobre imposición de dividendos e se introduce unha exención para os que non superen en contía íntegra 1.500 euros.

A novidade fundamental que afecta estes rendementos é a súa incorporación á base imponible do aforro, con excepción de determinados supostos específicos que, pola súa natureza, poderían encontrar acomodo tamén no seo de actividades económicas, como son os dereitos derivados da propiedade intelectual ou industrial, os arrendamentos de bens mobles, negocios ou minas, ou os derivados da cesión de dereitos de imaxe.

Tampouco se introducen modificacións substanciais no tratamento das actividades económicas. Non obstante, cabe destacar a introdución no cálculo do volume de exclusión do método de estimación obxectiva por índices, signos ou módulos, tanto no referido aos ingresos como no vinculado ás compras de bens e servizos, non só do importe correspondente ao propio contribuínte a título individual senón tamén daqueles importes que puideren corresponder ás actividades económicas desenvolvidas por determinados parentes ou entidades en réxime de atribución de rendas en que participe calquera dos mencionados con anterioridade. Así mesmo, cabe salientarse que determinados contribuíntes, con estruturas de produción moi sinxela, aplicarán, cando determinen o seu rendimento polo método de estimación directa e cumpran cos requisitos formais que se establezan regulamentariamente, unha redución equivalente á que lles corresponde aos perceptores de rendementos do traballo, xa que se asemellan a eles canto á dependencia do empregador.

Respectando a estrutura da normativa actualmente vixente, as imputacións e atribucións de rendas non se encontran neste capítulo senón que se regulan nun título específico, o X, que ao seu contido anterior de imputacións de rendas (inmobiliarias, do réxime de transparencia fiscal internacional e de dereitos de imaxe) e de atribucións de rendas (procedentes dos entes sen personalidade

xurídica do artigo 35.4 da Lei xeral tributaria) incorpora, como un réxime fiscal adicional, o correspondente a determinados contribuíntes que mudan a súa residencia a territorio español, que na actualidade eran obxecto de regulación no número 5 do artigo 9 do texto refundido da lei, e un capítulo relativo á tributación das transmisións de valores ou participacións de institucións de investimento colectivo, que anteriormente se regulaba nun título específico.

Os capítulos IV e V deste título conteñen o esencial das modificacións que se introducen como consecuencia de establecer unha base específica para todas as categorías de aforro financeiro e ganancias e perdas patrimoniais derivadas da transmisión de elementos patrimoniais, diferenciada da derivada do resto de fontes de renda. Así, o capítulo IV establece a distinción entre unha renda xeral, a dos rendementos, imputacións e determinadas ganancias e perdas que, ao non estaren vinculadas a unha transmisión, se integran na base imponible xeral, e a renda do aforro, comprensiva de toda aquela que vai resultar sometida polo imposto a un tipo fixo de gravame na base imponible do aforro.

Clasificadas as rendas nestes dous grandes bloques, o capítulo V é o que establece as normas de integración e compensación para cada un deles. Continúa a existir incomunicación entre ambas as partes da base imponible. Pola súa vez, tamén existe incomunicación, dentro da renda do aforro, entre a procedente de rendementos e a derivada de ganancias e perdas patrimoniais, calquera que for o seu período de xeración. Polo contrario, na base imponible xeral é posible unha compensación limitada das perdas patrimoniais netas.

O título IV refírese á determinación da base liquidable. Dado que as circunstancias persoais e familiares se van tomar en consideración no momento do cálculo do imposto e que a redución por rendementos do traballo se incluíu na determinación dos rendementos netos, as reducións aplicables sobre a base imponible xeral quedan limitadas a aquelas vinculadas coa atención das situacións de envellecemento e dependencia, nos termos mencionados na sección anterior. Adicionalmente mantense a posibilidade de reducir as pensións compensatorias satisfeitas por decisión xudicial, como na actualidade.

O título V é o destinado a valorar e cuantificar as circunstancias persoais e familiares que son obxecto de consideración no imposto. Após un artigo que serve de limiar, nos catro artigos posteriores regúlanse as diferentes circunstancias relativas ao contribuínte (o mínimo persoal, co correspondente incremento ao alcanzar determinadas idades), descendentes (que inclúe a especial consideración dos fillos menores de tres anos), ascendentes (tamén co incremento aplicable a partir de determinada idade) e discapacidade, tanto do contribuínte como de ascendentes e descendentes ao seu cargo, incluíndo os incrementos por asistencia ás situacións de discapacidade de todos eles. En particular hai que destacar o importante esforzo levado a cabo, coa elevación dos mínimos, para mellorar o tratamento das familias, especialmente das numerosas.

O título VI é o destinado ao cálculo do imposto correspondente ao Estado. Establece, no seu capítulo I, o sistema de determinación da cota íntegra estatal, mediante, como antes se sinalou, a consideración das circunstancias persoais e familiares, tecnicamente gravadas a tipo cero, coas especialidades, xa existentes na actualidade, para os supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos e gravame dos residentes no estranxeiro. No seu capítulo II ocúpase da determinación da cota líquida estatal, para o que minora a íntegra na porcentaxe correspondente ao Estado das deducións establecidas na lei, coincidentes coas existentes na actualidade.

O título VII é o referido ao gravame autonómico. Mantense na norma a actual regulación, aínda que se é cons-

ciente de que este título deberá ser obxecto de nova redacción cando se acorde un novo modelo de financiamento autonómico. Entrementes só se modifican a tarifa complementaria e o tipo de gravame fixo correspondente á base do aforro.

O título VIII regula a obtención da cota diferencial do imposto, mantendo unha regulación similar á actual coa única excepción da desaparición da dedución por dobre imposición de dividendos, paralela á supresión da norma de integración na base imponible referida con anterioridade.

O título IX regula a opción pola tributación conxunta. Como se indicou no número anterior, mantense en termos practicamente idénticos á súa regulación actual, para non prexudicar determinadas situacións.

O título X regula os réximes especiais. As modificacións introducidas nel foron detalladas ao analizar o contido do título III, polo que non cabe engadir comentario ningún.

O título XI regula a xestión do imposto. É de destacar a supresión do modelo de comunicación para a devolución rápida, xa que a xeneralización do borrador fai practicamente innecesario o seu mantemento. Así mesmo modifícanse, como consecuencia das novas disposicións introducidas, determinados límites e condicións da obriga de declarar.

Os títulos XII e XIII refírense, con contido moi similar aos actuais de iguais denominacións, á responsabilidade patrimonial e réxime sancionador, e á orde xurisdiccional, respectivamente.

A norma contén unha serie de disposicións adicionais, transitorias, derogatorias e derradeiras. Convén destacar que mediante estas disposicións se pretende respectar as expectativas anteriormente mencionadas dos que adquiriron determinados compromisos de investimento no ámbito da lexislación anterior.

En relación co imposto sobre sociedades, en primeiro lugar, redúcese en cinco puntos o tipo xeral de gravame do 35 por cento de forma gradual en dous anos, de forma que a partir do ano 2007 quede fixado nun 32,5 por cento e un 30 por cento no ano 2008. Igualmente, en dous exercicios redúcese en cinco puntos porcentuais o tipo de gravame das entidades dedicadas á exploración, investigación e explotación de hidrocarburos, até situarse nun 35 por cento no ano 2008. Así mesmo, a reforma presta especial atención á pequena e mediana empresa, como elemento dinamizador da actividade económica, de maneira que a redución de cinco puntos dos seus tipos impositivos se realiza nun único exercicio, polo que o seu tipo impositivo, para aquela parte da súa base imponible que non supere unha determinada contía, quedará fixado nun 25 por cento a partir do exercicio 2007, mentres que o exceso sobre ela tributará ao tipo do 30 por cento a partir dese mesmo ano.

En segundo lugar, establécese que a redución do tipo impositivo vaia acompañada da progresiva eliminación de determinadas bonificacións e deducións que provocan efectos distorsionadores, mantendo as deducións que perseguen eliminar unha dobre imposición, logrando así unha maior equidade no tributo. Non obstante, mantense a dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios establecendo limitacións co obxecto de asegurar o investimento en actividades produtivas.

A maioría das deducións vanse reducindo paulatinamente até a súa completa desaparición a partir do ano 2011. Esta redución gradual prolóngase até 2014 respecto da bonificación por actividades exportadoras de producións cinematográficas e de libros, e das deducións por investimentos en bens de interese cultural, producións cinematográficas e edición de libros.

Mención especial merece a dedución por actividades de investigación e desenvolvemento e innovación tecnolóxica, cuxa aplicación se mantén outros cinco anos, conser-

vando esta dedución a estrutura actual ben que se reducen as porcentaxes de dedución na mesma proporción en que se minoran os tipos de gravame, co obxecto de as empresas poderen adaptar as súas políticas de investimento ao novo marco de axudas públicas de impulso a estas actividades, dado que se introduce un novo instrumento, alternativo ao fiscal, incentivador destas mesmas actividades, consistente nunha bonificación das cotizacións á Seguridade Social a favor do persoal investigador.

Así mesmo, desaparece tamén a dedución por investimentos para a implantación de empresas no estranxeiro no ano 2007 dado que o imposto contén outras fórmulas incentivadoras da internacionalización das empresas.

En definitiva, con esta lei lógrase unha maior coordinación fiscal e converxencia no ámbito do imposto sobre sociedades, aproximando o noso tipo impositivo ao dos países de noso ámbito e reducindo os incentivos fiscais selectivos, cada vez en máis desuso. Ademais, avánzase na redución das distorsións xeradas pola diversidade de tipos na Unión Europea.

Coa importante redución do tipo impositivo e a eliminación das bonificacións e deducións preténdese que a fiscalidade non distorsione a liberdade de movemento de capitais, bens e servizos, e que ao lograr unha maior coordinación fiscal internacional mellore a nosa situación competitiva no ámbito internacional.

Por outro lado, fíxase o tipo de retención ou ingreso á conta do imposto sobre sociedades nun 18 por cento, en coherencia co novo tipo impositivo dos rendementos do aforro no ámbito do IRPF.

Por último, elimínanse tamén as deducións por investimentos en cumprimento dos programas de apoio aos acontecementos de excepcional interese público, reguladas na Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, modificándose a dedución por gastos de propaganda e publicidade deses acontecementos, co obxecto de adecualos a actuacións de mecenado.

A disposición derogatoria segunda da lei derroga, a partir de distintos momentos temporais, a dedución por investimentos para a implantación de empresas no estranxeiro, o réxime fiscal especial das sociedades patrimoniais, as bonificacións por actividades exportadoras, e a maioría das deducións para incentivar a realización de determinadas actividades do capítulo IV do título VI do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Polo que se refire á supresión do réxime das sociedades patrimoniais, convén lembrar que este veu substituír o anterior réxime de transparencia fiscal, coa finalidade de evitar o diferimento da tributación por parte das persoas físicas das rendas procedentes de bens e dereitos non afectos a actividades económicas mediante a interposición dunha sociedade.

Este réxime estaba construído de forma tal que se alcanzase en sede da sociedade patrimonial unha tributación única equivalente á que resultaría de obter os socios directamente esas rendas, todo isto no marco dun modelo onde o imposto sobre sociedades era un antecedente do imposto sobre a renda das persoas físicas. A reforma deste último imposto volve ao modelo clásico de non-integración de ambos os impostos por canto se unifica o tratamento fiscal do aforro calquera que for a súa orixe, o cal motiva unha tributación autónoma de ambos os impostos, non estando, por tanto, xustificada a integración que representa o réxime das sociedades patrimoniais.

Así mesmo, a finalidade antidiferimento dese réxime perde agora o seu sentido co novo réxime da tributación do aforro. En definitiva, coa eliminación do réxime das sociedades patrimoniais, cando un contribuínte realice os seus investimentos ou leve a cabo as súas actividades a través da forma societaria, a tributación será a que corresponda aplicando as normas xerais do imposto sobre sociedades sen ningunha especialidade, dado que a esco-

lla da forma xurídica responderá non tanto a motivos fiscais senón económicos. Non obstante, régúlase un réxime transitorio co obxecto de estas sociedades poderen adoptar a súa disolución e liquidación sen custo fiscal.

Por outra parte, engádense tres disposicións adicionais ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades que regulan as reducións de tipos de gravame e de incentivos fiscais, así como seis disposicións transitorias. A primeira delas regula o réxime transitorio da dedución por investimentos para a implantación de empresas no estranxeiro. A segunda contén o réxime das deducións para evitar a dobre imposición que no momento de entrada en vigor desta lei estiveren pendentes de aplicar. A terceira disposición transitoria establece as normas que regulan a aplicación das deducións do capítulo IV do título VI que en 1 de xaneiro de 2011, 2012 ou 2014 estiveren pendentes de aplicar, así como a consolidación das deducións practicadas. A cuarta regula o réxime transitorio correspondente ás sociedades patrimoniais que é obxecto de derogación. A quinta fixa o réxime transitorio da bonificación por actividades exportadoras. Por último, a sexta regula o réxime transitorio da disolución e liquidación das sociedades patrimoniais.

No referente ao imposto sobre o patrimonio, a desaparición das sociedades patrimoniais do marco normativo da imposición persoal sobre a renda das persoas físicas e xurídicas exige trasladar á Lei 19/1991 os requisitos e condicións que, recollidos até a data mediante remisión ao artigo 75 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, veñen sendo exixidos para efectos da exención no imposto sobre o patrimonio das participacións en entidades. Mantense no 60 por cento o límite conxunto sobre as cotas íntegras dos impostos sobre a renda das persoas físicas e sobre o patrimonio, ben que operará sobre a base imponible total do imposto sobre a renda, tanto a xeral como a do aforro.

Respecto ao imposto sobre a renda de non-residentes, introdúcense modificacións nos tipos de gravame, tanto no xeral como nos correspondentes aos establecementos permanentes e os rendementos do aforro, para adecualos ás modificacións introducidas nas figuras tributarias mencionadas anteriormente.

TÍTULO PRELIMINAR

Natureza, obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1. *Natureza do imposto.*

O imposto sobre a renda das persoas físicas é un tributo de carácter persoal e directo que grava, segundo os principios de igualdade, xeneralidade e progresividade, a renda das persoas físicas de acordo coa súa natureza e as súas circunstancias persoais e familiares.

Artigo 2. *Obxecto do imposto.*

Constitúe o obxecto deste imposto a renda do contribuínte, entendida como a totalidade dos seus rendementos, ganancias e perdas patrimoniais e as imputacións de renda que establece a lei, con independencia do lugar onde se producen e calquera que for a residencia do pagador.

Artigo 3. *Configuración como imposto cedido parcialmente ás comunidades autónomas.*

1. O imposto sobre a renda das persoas físicas é un imposto cedido parcialmente, nos termos establecidos na Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, e nas normas reguladoras da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas.

2. O alcance das competencias normativas das comunidades autónomas no imposto sobre a renda das persoas físicas será o previsto no artigo 38 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola cal se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

3. O cálculo da cota líquida autonómica efectuarase de acordo co establecido nesta lei e, se é o caso, na normativa ditada pola respectiva comunidade autónoma. No caso de que as comunidades autónomas non asumisen ou non exercesen as competencias normativas sobre este imposto, a cota líquida exixirase de acordo coa tarifa complementaria e as deducións establecidas polo Estado.

Artigo 4. *Ámbito de aplicación.*

1. O imposto sobre a renda das persoas físicas aplícase en todo o territorio español.

2. O disposto no número anterior entenderase sen prexuízo dos réximes tributarios forais de concerto e convenio económico en vigor, respectivamente, nos Territorios Históricos do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra.

3. En Canarias, Ceuta e Melilla teranse en conta as especialidades previstas na súa normativa específica e nesta lei.

Artigo 5. *Tratados e convenios.*

O establecido nesta lei entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno, de conformidade co artigo 96 da Constitución española.

TÍTULO I

Suxeición ao imposto: aspectos materiais, persoais e temporais

CAPÍTULO I

Feito imponible e rendas exentas

Artigo 6. *Feito imponible.*

1. Constitúe o feito imponible a obtención de renda polo contribuínte.

2. Compoñen a renda do contribuínte:

- Os rendementos do traballo.
- Os rendementos do capital.
- Os rendementos das actividades económicas.
- As ganancias e perdas patrimoniais.
- As imputacións de renda que se establezan por lei.

3. Para efectos da determinación da base imponible e do cálculo do imposto, a renda clasificarase en xeral e do aforro.

4. Non estará suxeita a este imposto a renda que se encontre suxeita ao imposto sobre sucesións e doazóns.

5. Presumiranse retribuídas, salvo proba en contrario, as prestacións de bens, dereitos ou servizos susceptibles de xerar rendementos do traballo ou do capital.

Artigo 7. *Rendas exentas.*

Estarán exentas as seguintes rendas:

a) As prestacións públicas extraordinarias por actos de terrorismo e as pensións derivadas de medallas e condecoracións concedidas por actos de terrorismo.

b) As axudas de calquera clase percibidas polos afectados polo virus de inmunodeficiencia humana, reguladas no Real decreto lei 9/1993, do 28 de maio.

c) As pensións recoñecidas en favor daquelas persoas que sufriron lesións ou mutilacións con ocasión ou como consecuencia da Guerra Civil, 1936/1939, sexa polo réxime de clases pasivas do Estado ou ao abeiro da lexislación especial ditada para o efecto.

d) As indemnizacións como consecuencia de responsabilidade civil por danos persoais, na contía legal ou xudicialmente recoñecida.

Igualmente estarán exentas as indemnizacións por idéntico tipo de danos derivadas de contratos de seguro de accidentes, salvo aqueles cuxas primas puideron reducir a base imponible ou ser consideradas gasto deducible por aplicación da regra 1.ª do número 2 do artigo 30 desta lei, até a contía que resulte de aplicar, para o dano sufrido, o sistema para a valoración dos danos e perdas causados ás persoas en accidentes de circulación, incorporado como anexo no texto refundido da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2004, do 29 de outubro.

e) As indemnizacións por despedimento ou cesamento do traballador, na contía establecida con carácter obrigatorio no Estatuto dos traballadores, na súa normativa de desenvolvemento ou, se é o caso, na normativa reguladora da execución de sentenzas, sen que se poida considerar como tal a establecida en virtude de convenio, pacto ou contrato.

Cando se extinga o contrato de traballo con anterioridade ao acto de conciliación, estarán exentas as indemnizacións por despedimento que non excedan a que correspondería no caso de que este fose declarado improcedente, e non se trate de extincións de mutuo acordo no marco de plans ou sistemas colectivos de baixas incentivadas.

f) As prestacións recoñecidas ao contribuínte pola Seguridade Social ou polas entidades que a substitúan como consecuencia de incapacidade permanente absoluta ou grande invalidez.

Así mesmo, as prestacións recoñecidas aos profesionais non integrados no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos polas mutualidades de previsión social que actúen como alternativas ao réxime especial da Seguridade Social mencionado, sempre que se trate de prestacións en situacións idénticas ás previstas para a incapacidade permanente absoluta ou grande invalidez da Seguridade Social. A contía exenta terá como límite o importe da prestación máxima que recoñeza a Seguridade Social polo concepto que corresponda. O exceso tributaría como rendemento do traballo, entendéndose producido, en caso de concurrencia de prestacións da Seguridade Social e das mutualidades antes citadas, nas prestacións destas últimas.

g) As pensións por inutilidade ou incapacidade permanente do réxime de clases pasivas, sempre que a lesión ou doenza que foi causa daquelas inhabilitase por completo o receptor da pensión para toda profesión ou oficio.

h) As prestacións familiares reguladas no capítulo IX do título II do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, e as pensións e os haberes pasivos de orfandade e a favor de netos e irmáns menores de vinte e dous anos ou incapacitados para todo traballo, percibidos dos réximes públicos da Seguridade Social e clases pasivas.

Así mesmo, as prestacións recoñecidas aos profesionais non integrados no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos polas mutualidades de previsión social que actúen como alternativas ao réxime especial da Seguridade Social mencionado, sempre que se trate de prestacións en situacións idénticas ás previstas no parágrafo anterior pola Seguridade Social para os profesionais integrados nese

régime especial. A contía exenta terá como límite o importe da prestación máxima que recoñeza a Seguridade Social polo concepto que corresponda. O exceso tributaría como rendemento do traballo, entendéndose producido, en caso de concorrencia de prestacións da Seguridade Social e das mutualidades antes citadas, nas prestacións destas últimas.

Igualmente estarán exentas as demais prestacións públicas por nacemento, parto ou adopción múltiple, adopción, fillos a cargo e orfandade.

Tamén estarán exentas as prestacións públicas por maternidade percibidas das comunidades autónomas ou entidades locais.

i) As prestacións económicas percibidas de institucións públicas con motivo do acollemento de persoas con discapacidade, maiores de 65 anos ou menores, sexa na modalidade simple, permanente ou preadoptivo ou as equivalentes previstas nos ordenamentos das comunidades autónomas, incluído o acollemento na execución da medida xudicial de convivencia do menor con persoa ou familia previsto na Lei orgánica 5/2000, do 12 de xaneiro, reguladora da responsabilidade penal dos menores.

Igualmente estarán exentas as axudas económicas outorgadas por institucións públicas a persoas con discapacidade cun grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento ou maiores de 65 anos para financiar a súa estadía en residencias ou centros de día, sempre que o resto das súas rendas non excedan o dobre do indicador público de renda de efectos múltiples.

j) As bolsas públicas e as bolsas concedidas polas entidades sen fins lucrativos a que sexa de aplicación o réxime especial regulado no título II da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, percibidas para cursar estudos regrados, tanto en España como no estranxeiro, en todos os niveis e graos do sistema educativo, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Así mesmo estarán exentas, nos termos que regulamentariamente se establezan, as bolsas públicas e as concedidas polas entidades sen fins lucrativos mencionadas anteriormente para investigación no ámbito descrito polo Real decreto 63/2006, do 27 de xaneiro, que aproba o Estatuto do persoal investigador en formación, así como as outorgadas por aquelas con fins de investigación aos funcionarios e demais persoal ao servizo das administracións públicas e ao persoal docente e investigador das universidades.

k) As anualidades por alimentos percibidas dos pais en virtude de decisión xudicial.

l) Os premios literarios, artísticos ou científicos relevantes, coas condicións que regulamentariamente se determinen, así como os premios «Príncipe de Asturias», nas súas distintas modalidades, outorgados pola Fundación Príncipe de Asturias.

m) As axudas de contido económico aos deportistas de alto nivel axustadas aos programas de preparación establecidos polo Consello Superior de Deportes coas federacións deportivas españolas ou co Comité Olímpico Español, nas condicións que se determinen regulamentariamente.

n) As prestacións por desemprego recoñecidas pola respectiva entidade xestora cando se perciban na modalidade de pagamento único establecida no Real decreto 1044/1985, do 19 de xuño, que regula o aboamento da prestación por desemprego na súa modalidade de pagamento único, co límite de 12.020 euros, sempre que as cantidades percibidas se destinen ás finalidades e nos casos previstos na citada norma.

O límite establecido no parágrafo anterior non se aplicará no caso de prestacións por desemprego percibidas por traballadores que sexan persoas con discapacidade que se convertan en traballadores autónomos, nos ter-

mos do artigo 31 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

A exención prevista no parágrafo primeiro estará condicionada ao mantemento da acción ou participación durante o prazo de cinco anos, no suposto de o contribuínte se ter integrado en sociedades laborais ou cooperativas de traballo asociado, ou ao mantemento, durante idéntico prazo, da actividade, no caso do traballador autónomo.

ñ) Os premios das lotarías e apostas organizadas pola entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado e polos órganos ou entidades das comunidades autónomas, así como dos sorteos organizados pola Cruz Vermella Española e das modalidades de xogos autorizadas á Organización Nacional de Cegos Españoles.

o) As gratificacións extraordinarias satisfeitas polo Estado español pola participación en misións internacionais de paz ou humanitarias, nos termos que regulamentariamente se establezan.

p) Os rendementos do traballo percibidos por traballos efectivamente realizados no estranxeiro, cos seguintes requisitos:

1.º Que os traballos se realicen para unha empresa ou entidade non residente en España ou para un establecemento permanente establecido no estranxeiro nas condicións que regulamentariamente se establezan. En particular, cando a entidade destinataria dos traballos estea vinculada coa entidade empregadora do traballador ou con aquela en que preste os seus servizos, deberanse cumprir os requisitos previstos no número 5 do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

2.º Que no territorio en que se realicen os traballos se aplique un imposto de natureza idéntica ou análoga á deste imposto e non se trate dun país ou territorio considerado como paraíso fiscal. Considerarase cumprido este requisito cando o país ou territorio en que se realicen os traballos teña suscrito con España un convenio para evitar a dobre imposición internacional que conteña cláusula de intercambio de información.

A exención aplicarase ás retribucións devengadas durante os días de estadía no estranxeiro, co límite máximo de 60.100 euros anuais. Regulamentariamente poderase establecer o procedemento para calcular o importe diario exento.

Esta exención será incompatible, para os contribuíntes destinados no estranxeiro, co réxime de excesos excluídos de tributación previsto no regulamento deste imposto, calquera que for o seu importe. O contribuínte poderá optar pola aplicación do réxime de excesos en substitución desta exención.

q) As indemnizacións satisfeitas polas administracións públicas por danos persoais como consecuencia do funcionamento dos servizos públicos, cando veñan establecidas de acordo cos procedementos previstos no Real decreto 429/1993, do 26 de marzo, que regula o Regulamento dos procedementos das administracións públicas en materia de responsabilidade patrimonial.

r) As prestacións percibidas por enterro ou honras fúnebres, co límite do importe total dos gastos producidos.

s) As axudas económicas reguladas no artigo 2 da Lei 14/2002, do 5 de xuño.

t) As derivadas da aplicación dos instrumentos de cobertura cando cubran exclusivamente o risco de incremento do tipo de xuro variable dos préstamos hipotecarios destinados á adquisición da vivenda habitual, regulados no artigo décimo noveno da Lei 36/2003, do 11 de novembro, de medidas de reforma económica.

o) As indemnizacións previstas na lexislación do Estado e das comunidades autónomas para compensar a privación de liberdade en establecementos penitenciarios

como consecuencia dos supostos establecidos na Lei 46/1977, do 15 de outubro, de amnistía.

v) As rendas que se poñan de manifesto no momento da constitución de rendas vitalicias aseguradas resultantes dos plans individuais de aforro sistemático a que se refire a disposición adicional terceira desta lei.

w) Os rendementos do traballo derivados das prestacións obtidas en forma de renda polas persoas con discapacidade, correspondentes ás achegas a que se refire o artigo 53 desta lei, así como os rendementos do traballo derivados das achegas a patrimonios protexidos a que se refire a disposición adicional décimo oitava desta lei, até un importe máximo anual conxunto de tres veces o indicador público de renda de efectos múltiples.

x) As prestacións económicas públicas vinculadas ao servizo, para coidados no medio familiar e de asistencia personalizada que derivan da Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

y) Os dividendos e participacións en beneficios a que se refiren as alíneas a) e b) do número 1 do artigo 25 desta lei, co límite de 1.500 euros anuais.

Esta exención non se aplicará aos dividendos e beneficios distribuídos polas institucións de investimento colectivo, nin aos procedentes de valores ou participacións adquiridas dentro dos dous meses anteriores á data en que aqueles se satisfixesen cando, con posterioridade a esta data, dentro do mesmo prazo, se produza unha transmisión de valores homoxéneos. No caso de valores ou participacións non admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, o prazo será dun ano.

CAPÍTULO II

Contribuíntes

Artigo 8. *Contribuíntes.*

1. Son contribuíntes por este imposto:

a) As persoas físicas que teñan a súa residencia habitual en territorio español.

b) As persoas físicas que teñan a súa residencia habitual no estranxeiro por algunha das circunstancias previstas no artigo 10 desta lei.

2. Non perderán a condición de contribuíntes por este imposto as persoas físicas de nacionalidade española que acrediten a súa nova residencia fiscal nun país ou territorio considerado como paraíso fiscal. Esta regra aplicarase no período impositivo en que se efectúe o cambio de residencia e durante os catro períodos impositivos seguintes.

3. Non terán a consideración de contribuínte as sociedades civís, teñan ou non personalidade xurídica, herdanzas xacentes, comunidades de bens e demais entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria. As rendas correspondentes a estas atribuiranse aos socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes, respectivamente, de acordo co establecido na sección 2.ª do título X desta lei.

Artigo 9. *Contribuíntes que teñen a súa residencia habitual en territorio español.*

1. Entenderase que o contribuínte ten a súa residencia habitual en territorio español cando se dea calquera das seguintes circunstancias:

a) Que permaneza máis de 183 días, durante o ano natural, en territorio español. Para determinar este período de permanencia en territorio español computa-

ranse as ausencias esporádicas, salvo que o contribuínte acredite a súa residencia fiscal noutro país. No suposto de países ou territorios considerados como paraíso fiscal, a Administración tributaria poderá exixir que se probe a permanencia neste durante 183 días no ano natural.

Para determinar o período de permanencia a que se refire o parágrafo anterior, non se computarán as estadias temporais en España que sexan consecuencia das obrigas contraídas en acordos de colaboración cultural ou humanitaria, a título gratuito, coas administracións públicas españolas.

b) Que radique en España o núcleo principal ou a base das súas actividades ou intereses económicos, de forma directa ou indirecta.

Presumirase, salvo proba en contrario, que o contribuínte ten a súa residencia habitual en territorio español cando, de acordo cos criterios anteriores, residan habitualmente en España o cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que dependan daquel.

2. Non se considerarán contribuíntes, a título de reciprocidade, os nacionais estranxeiros que teñan a súa residencia habitual en España, cando esta circunstancia sexa consecuencia dalgún dos supostos establecidos no número 1 do artigo 10 desta lei e non proceda a aplicación de normas específicas derivadas dos tratados internacionais en que España sexa parte.

Artigo 10. *Contribuíntes que teñen a súa residencia habitual en territorio estranxeiro.*

1. Para os efectos desta lei, consideraranse contribuíntes as persoas de nacionalidade española, o seu cónxuxe non separado legalmente e fillos menores de idade que teñan a súa residencia habitual no estranxeiro, pola súa condición de:

a) Membros de misións diplomáticas españolas, comprendendo tanto o xefe da misión como os membros do persoal diplomático, administrativo, técnico ou de servizos da misión.

b) Membros das oficinas consulares españolas, comprendendo tanto o xefe destas como o funcionario ou persoal de servizos a elas adscritos, con excepción dos vicecónsules honorarios ou axentes consulares honorarios e do persoal dependente deles.

c) Titulares de cargo ou emprego oficial do Estado español como membros das delegacións e representacións permanentes acreditadas ante organismos internacionais ou que formen parte de delegacións ou misións de observadores no estranxeiro.

d) Funcionarios en activo que exerzan no estranxeiro cargo ou emprego oficial que non teña carácter diplomático ou consular.

2. Non será de aplicación o disposto neste artigo:

a) Cando as persoas a que se refire non sexan funcionarios públicos en activo ou titulares de cargo ou emprego oficial e tivesen a súa residencia habitual no estranxeiro con anterioridade á adquisición de calquera das condicións enumeradas naquel.

b) No caso dos cónxuxes non separados legalmente ou fillos menores de idade, cando tivesen a súa residencia habitual no estranxeiro con anterioridade á adquisición polo cónxuxe, o pai ou a nai, das condicións enumeradas no número 1 deste artigo.

Artigo 11. *Individualización de rendas.*

1. A renda entenderase obtida polos contribuíntes en función da orixe ou fonte daquela, calquera que sexa, se é o caso, o réxime económico do matrimonio.

2. Os rendementos do traballo atribuiranse exclusivamente a quen xerese o dereito á súa percepción.

Non obstante, as prestacións a que se refire o artigo 17.2 a) desta lei atribuiranse ás persoas físicas en cuxo favor estean recoñecidas.

3. Os rendementos do capital atribuiranse aos contribuíntes que, segundo o previsto no artigo 7 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, sexan titulares dos elementos patrimoniais, bens ou dereitos de que proveñan eses rendementos.

4. Os rendementos das actividades económicas consideraranse obtidos por aqueles que realicen de forma habitual, persoal e directa a ordenación por conta propia dos medios de produción e os recursos humanos afectos ás actividades.

Presumirase, salvo proba en contrario, que estes requisitos concorren nos que figuren como titulares das actividades económicas.

5. As ganancias e perdas patrimoniais consideraranse obtidas polos contribuíntes que, segundo o previsto no artigo 7 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, sexan titulares dos bens, dereitos e demais elementos patrimoniais de que proveñan.

As ganancias patrimoniais non xustificadas atribuiranse en función da titularidade dos bens ou dereitos en que se manifesten.

As adquisicións de bens e dereitos que non deriven dunha transmisión previa, como as ganancias no xogo, consideraranse ganancias patrimoniais da persoa a quen corresponda o dereito á súa obtención ou que as gañase directamente.

CAPÍTULO III

Período impositivo, devengo do imposto e imputación temporal

Artigo 12. *Regra xeral.*

1. O período impositivo será o ano natural.
2. O imposto devengarase o 31 de decembro de cada ano, sen prexuízo do establecido no artigo seguinte.

Artigo 13. *Período impositivo inferior ao ano natural.*

1. O período impositivo será inferior ao ano natural cando se produza o falecemento do contribuínte nun día distinto ao 31 de decembro.
2. En tal suposto o período impositivo terminará e devengarase o imposto na data do falecemento.

Artigo 14. *Imputación temporal.*

1. Regra xeral.
Os ingresos e gastos que determinan a renda a incluír na base do imposto imputaranse ao período impositivo que corresponda, de acordo cos seguintes criterios:
 - a) Os rendementos do traballo e do capital imputaranse ao período impositivo en que sexan exixibles polo seu perceptor.
 - b) Os rendementos de actividades económicas imputaranse conforme o disposto na normativa reguladora do imposto sobre sociedades, sen prexuízo das especialidades que regulamentariamente se poidan establecer.
 - c) As ganancias e perdas patrimoniais imputaranse ao período impositivo en que teña lugar a alteración patrimonial.

2. Regras especiais.

- a) Cando non se satisfixese a totalidade ou parte dunha renda, por encontrarse pendente de resolución xudicial a determinación do dereito á súa percepción ou a

súa contía, os importes non satisfeitos imputaranse ao período impositivo en que aquela adquira firmeza.

b) Cando, por circunstancias xustificadas non imputables ao contribuínte, os rendementos derivados do traballo se perciban en períodos impositivos distintos a aqueles en que foron exixibles, imputaranse a estes, practicándose, se é o caso, autoliquidación complementaria, sen sanción nin xuros de demora nin recarga ningunha. Cando concorran as circunstancias previstas na alínea a) anterior, os rendementos consideraranse exixibles no período impositivo en que a resolución xudicial adquira firmeza.

A autoliquidación presentarase no prazo que media entre a data en que se perciban e o final do inmediato seguinte prazo de declaracións polo imposto.

c) A prestación por desemprego percibida na súa modalidade de pagamento único de acordo co establecido na normativa laboral poderase imputar en cada un dos períodos impositivos en que, de non ter mediado o pagamento único, se tivese dereito á prestación. Esta imputación efectuarase en proporción ao tempo que en cada período impositivo se tivese dereito á prestación de non ter mediado o pagamento único.

d) No caso de operacións a prazos ou con prezo aprazado, o contribuínte poderá optar por imputar proporcionalmente as rendas obtidas en tales operacións, a medida que se fagan exixibles os cobramentos correspondentes. Consideraranse operacións a prazos ou con prezo aprazado aquelas cuxo prezo se perciba, total ou parcialmente, mediante pagamentos sucesivos, sempre que o período transcorrido entre a entrega ou a posta á disposición e o vencemento do último prazo sexa superior ao ano.

Cando o pagamento dunha operación a prazos ou con prezo aprazado se instrumentase, en todo ou en parte, mediante a emisión de efectos cambiarios e estes fosen transmitidos en firme antes do seu vencemento, a renda imputarase ao período impositivo da súa transmisión.

En ningún caso terán este tratamento, para o transmitente, as operacións derivadas de contratos de rendas vitalicias ou temporais. Cando se transmitan bens e dereitos a cambio dunha renda vitalicia ou temporal, a ganancia ou perda patrimonial para o rendeiro imputarase ao período impositivo en que se constitúa a renda.

e) As diferenzas positivas ou negativas que se produzan nas contas representativas de saldos en divisas ou en moeda estranxeira como consecuencia da modificación experimentada nas súas cotizacións, imputaranse no momento do cobramento ou do pagamento respectivo.

f) As rendas estimadas a que se refire o artigo 6.5 desta lei imputaranse ao período impositivo en que se entendan producidas.

g) As axudas públicas percibidas como compensación polos defectos estruturais de construción da vivenda habitual e destinadas á súa reparación poderanse imputar por cuartas partes no período impositivo en que se obtían e nos tres seguintes.

h) imputarase como rendemento de capital mobiliario a que se refire o artigo 25.3 desta lei, de cada período impositivo, a diferenza entre o valor liquidativo dos activos afectos á póliza ao final e ao comezo do período impositivo naqueles contratos de seguros de vida en que o tomador asuma o risco do investimento. O importe imputado minorará o rendemento derivado da percepción de cantidades nestes contratos.

Non resultará de aplicación esta regra especial de imputación temporal naqueles contratos en que concorra algunha das seguintes circunstancias:

- A) Que non se lle outorgue ao tomador a facultade de modificar os investimentos afectos á póliza.

B) Que as provisións matemáticas se encontren investidas en:

a) Accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, predeterminadas nos contratos, sempre que se trate de institucións de investimento colectivo adaptadas á Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, ou amparadas pola Directiva 85/611/CEE do Consello, do 20 de decembro de 1985.

b) Conxuntos de activos reflectidos de forma separada no balance da entidade aseguradora, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

A determinación dos activos integrantes de cada un dos distintos conxuntos de activos separados deberá corresponder, en todo momento, á entidade aseguradora, que, para estes efectos, gozará de plena liberdade para elixir os activos con suxeición, unicamente, a criterios xerais predeterminados relativos ao perfil de risco do conxunto de activos ou a outras circunstancias obxectivas.

O investimento das provisións deberase efectuar nos activos aptos para o investimento das provisións técnicas, recollidos no artigo 50 do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, con excepción dos bens inmobles e dereitos reais inmobiliarios.

Os investimentos de cada conxunto de activos deberán cumprir os límites de diversificación e dispersión establecidos, con carácter xeral, para os contratos de seguro, polo texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 5 de marzo; polo seu regulamento, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, e polas demais normas que se diten en desenvolvemento daquela.

Non obstante, entenderase que cumpren tales requisitos aqueles conxuntos de activos que tenten desenvolver unha política de investimento caracterizada por reproducir un determinado índice bolsista ou de renda fixa representativo dalgúns dos mercados secundarios oficiais de valores da Unión Europea.

O tomador unicamente terá a facultade de escoller, entre os distintos conxuntos separados de activos, en cales debe investir a entidade aseguradora a provisión matemática do seguro, pero en ningún caso poderá intervir na determinación dos activos concretos en que, dentro de cada conxunto separado, se invisten tales provisións.

Nestes contratos, o tomador ou o asegurado poderán escoller, de acordo coas especificacións da póliza, entre as distintas institucións de investimento colectivo ou conxuntos separados de activos, expresamente designados nos contratos, sen que se poidan producir especificacións singulares para cada tomador ou asegurado.

As condicións a que se refire esta alínea h) deberanse cumprir durante toda a vixencia do contrato.

i) As axudas incluídas no ámbito dos plans estatais para o acceso por primeira vez á vivenda en propiedade, percibidas polos contribuíntes mediante pagamento único en concepto de axuda estatal directa á entrada (AEDE), poderanse imputar por cuartas partes no período impositivo en que se obteñan e nos tres seguintes.

j) As axudas públicas outorgadas polas administracións competentes aos titulares de bens integrantes do patrimonio histórico español inscritos no Rexistro xeral de bens de interese cultural a que se refire a Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español, e destinadas exclusivamente á súa conservación ou rehabilitación, poderanse imputar por cuartas partes no período impositivo en que se obteñan e nos tres seguintes, sempre que se cumpran as exixencias establecidas nesa lei, en particular respecto dos deberes de visita e exposición pública de tales bens.

3. No suposto de que o contribuínte perda a súa condición por cambio de residencia, todas as rendas pendentes de imputación se deberán integrar na base imponible correspondente ao último período impositivo que se deba declarar por este imposto, nas condicións que se fixen regulamentariamente, practicándose, se é o caso, autoliquidación complementaria, sen sanción nin xuros de demora nin recarga ningunha.

4. No caso de falecemento do contribuínte, todas as rendas pendentes de imputación se deberán integrar na base imponible do último período impositivo que se deba declarar.

TÍTULO II

Determinación da renda sometida a gravame

Artigo 15. *Determinación da base imponible e liquidable.*

1. A base imponible do imposto estará constituída polo importe da renda do contribuínte e determinarase aplicando os métodos previstos no artigo 16 desta lei.

2. Para a cuantificación da base imponible procederáse, nos termos previstos nesta lei, pola seguinte orde:

1.º As rendas cualificaranse e cuantificaranse conxuntamente a súa orixe. Os rendementos netos obteranse por diferenza entre os ingresos computables e os gastos deducibles. As ganancias e perdas patrimoniais determinaranse, con carácter xeral, por diferenza entre os valores de transmisión e de adquisición.

2.º Aplicaranse as reducións sobre o rendimento íntegro ou neto que, se é o caso, correspondan para cada unha das fontes de renda.

3.º Procederáse á integración e compensación das diferentes rendas segundo a súa orixe e a súa clasificación como renda xeral ou do aforro.

O resultado destas operacións dará lugar á base imponible xeral e do aforro.

3. A base liquidable será o resultado de practicar na base imponible, nos termos previstos nesta lei, as reducións por atención a situacións de dependencia e envellecemento e pensións compensatorias, o que dará lugar ás bases liquidables xeral e do aforro.

4. Non se someterán a tributación as rendas que non excedan o importe que se corresponda co mínimo persoal e familiar.

TÍTULO III

Determinación da base imponible

CAPÍTULO I

Métodos de determinación

Artigo 16. *Métodos de determinación da base imponible.*

1. A contía dos distintos compoñentes da base imponible determinarase con carácter xeral polo método de estimación directa.

2. A determinación dos rendementos de actividades económicas levarase a cabo nos termos previstos no artigo 28 desta lei a través dos seguintes métodos:

a) Estimación directa, que se aplicará como método xeral, e que admitirá dúas modalidades, a normal e a simplificada.

b) Estimación obxectiva de rendementos para determinadas actividades económicas, nos termos que regulamentariamente se establezan.

3. O método de estimación indirecta aplicarase de conformidade co disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Na estimación indirecta dos rendementos procedentes de actividades económicas teranse en conta, preferentemente, os signos, índices ou módulos establecidos para a estimación obxectiva, cando se trate de contribuíntes que renunciaren a este último método de determinación da base imponible.

CAPÍTULO II

Definición e determinación da renda gravable

SECCIÓN 1.ª RENDEMENTOS DO TRABALLO

Artigo 17. *Rendementos íntegros do traballo.*

1. Consideraranse rendementos íntegros do traballo todas as contraprestacións ou utilidades, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, en diñeiro ou en especie, que deriven, directa ou indirectamente, do traballo persoal ou da relación laboral ou estatutaria e non teñan o carácter de rendementos de actividades económicas.

Incluiranse, en particular:

- a) Os soldos e salarios.
- b) As prestacións por desemprego.
- c) As remuneracións en concepto de gastos de representación.
- d) As axudas de custos e asignacións para gastos de viaxe, excepto os de locomoción e os normais de manutención e estadia en establecementos de hostalaría cos límites que regulamentariamente se establezan.
- e) As contribucións ou achegas satisfeitas polos promotores de plans de pensións previstos no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, ou polas empresas promotoras previstas na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego.
- f) As contribucións ou achegas satisfeitas polos empresarios para facer fronte aos compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento, cando aquelas sexan imputadas ás persoas ás cales se vinculen as prestacións. Esta imputación fiscal terá carácter voluntario nos contratos de seguro colectivo distintos dos plans de previsión social empresarial, debéndose manter a decisión que se adopte respecto do resto de primas que se satisfagan até a extinción do contrato de seguro. Non obstante, a imputación fiscal terá carácter obrigatorio nos contratos de seguro de risco. En ningún caso a imputación fiscal terá carácter obrigatorio nos contratos de seguros en que se cubran conxuntamente as continxencias de xubilación e de falecemento ou incapacidade.

2. En todo caso, terán a consideración de rendementos do traballo:

a) As seguintes prestacións:

1.ª As pensións e haberes pasivos percibidos dos réximes públicos da Seguridade Social e clases pasivas e demais prestacións públicas por situacións de incapacidade, xubilación, accidente, doenza, viuvez ou similares, sen prexuízo do disposto no artigo 7 desta lei.

2.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios de mutualidades xerais obrigatorias de funcionarios, colexios de orfos e outras entidades similares.

3.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios de plans de pensións e as percibidas dos plans de pensións regulados na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego.

4.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios de contratos de seguros concertados con mutualidades de previsión social cuxas achegas puidesen ser, ao menos en parte, gasto deducible para a determinación do rendemento neto de actividades económicas ou obxecto de redución na base imponible do imposto.

No suposto de prestacións por xubilación e invalidez derivadas deses contratos, integraranse na base imponible no importe da contía percibida que exceda as achegas que non puideron ser obxecto de redución ou minoración na base imponible do imposto, por incumpriren os requisitos subxectivos previstos na alínea a) do número 2 do artigo 51 ou na disposición adicional novena desta lei.

5.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios dos plans de previsión social empresarial.

Así mesmo, as prestacións por xubilación e invalidez percibidas polos beneficiarios de contratos de seguro colectivo, distintos dos plans de previsión social empresarial, que instrumenten os compromisos por pensións asumidos polas empresas, nos termos previstos na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento, na medida en que a súa contía exceda as contribucións imputadas fiscalmente e as achegas directamente realizadas polo traballador.

6.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios dos plans de previsión asegurados.

7.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios dos seguros de dependencia conforme o disposto na Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

b) As cantidades que se lles aboen, por razón do seu cargo, aos deputados españois no Parlamento europeo, aos deputados e senadores das Cortes Xerais, aos membros das asembleas lexislativas autonómicas, concelleiros de concello e membros das deputacións provinciais, cabidos insulares ou outras entidades locais, con exclusión, en todo caso, da parte daquelas que estas institucións asignen para gastos de viaxe e desprazamento.

c) Os rendementos derivados de impartir cursos, conferencias, coloquios, seminarios e similares.

d) Os rendementos derivados da elaboración de obras literarias, artísticas ou científicas, sempre que se ceda o dereito á súa explotación.

e) As retribucións dos administradores e membros dos consellos de administración, das xuntas que fagan as súas veces e demais membros doutros órganos representativos.

f) As pensións compensatorias recibidas do cónxuxe e as anualidades por alimentos, sen prexuízo do disposto no artigo 7 desta lei.

g) Os dereitos especiais de contido económico que reserven para si os fundadores ou promotores dunha sociedade como remuneración de servizos persoais.

h) As bolsas, sen prexuízo do disposto no artigo 7 desta lei.

i) As retribucións percibidas polos que colaboren en actividades humanitarias ou de asistencia social promovidas por entidades sen ánimo de lucro.

j) As retribucións derivadas de relacións laborais de carácter especial.

k) As achegas realizadas ao patrimonio protexido das persoas con discapacidade nos termos previstos na disposición adicional décimo oitava desta lei.

3. Non obstante, cando os rendementos a que se refiren as alíneas c) e d) do número anterior e os derivados da relación laboral especial dos artistas en espectáculos públicos e da relación laboral especial das persoas que interveñan en operacións mercantís por conta dun ou máis empresarios sen asumir o risco e ventura daquelas supoñan a ordenación por conta propia de medios de produción e de recursos humanos ou de un de ambos, coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos, cualificaranse como rendementos de actividades económicas.

Artigo 18. Porcentaxes de redución aplicables a determinados rendementos do traballo.

1. Como regra xeral, os rendementos íntegros computaranse na súa totalidade, salvo que lles resulte de aplicación algunha das porcentaxes de redución a que se refiren os números seguintes. Estas porcentaxes non resultarán de aplicación cando a prestación se perciba en forma de renda.

2. O 40 por cento de redución, no caso de rendementos íntegros distintos dos previstos no artigo 17.2 a) desta lei que teñan un período de xeración superior a dous anos e que non se obteñan de forma periódica ou recorrente, así como aqueles que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

No caso de que os rendementos deriven do exercicio de opcións de compra sobre accións ou participacións polos traballadores, a contía do rendimento sobre a cal se aplicará a redución do 40 por cento non poderá superar o importe que resulte de multiplicar o salario medio anual do conxunto dos declarantes no imposto sobre a renda das persoas físicas polo número de anos de xeración do rendimento. Para estes efectos, cando se trate de rendementos obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, tomaranse cinco anos.

Non obstante, este límite duplicarase para os rendementos derivados do exercicio de opcións de compra sobre accións ou participacións polos traballadores que cumpran os seguintes requisitos:

1.º As accións ou participacións adquiridas deberanse manter, ao menos, durante tres anos, contando desde o exercicio da opción de compra.

2.º A oferta de opcións de compra deberase realizar nas mesmas condicións a todos os traballadores da empresa, grupo ou subgrupos de empresa.

Reglamentariamente, fixarase a contía do salario medio anual, tendo en conta as estatísticas do imposto sobre o conxunto dos contribuíntes nos tres anos anteriores.

3. O 40 por cento de redución, no caso das prestacións establecidas no artigo 17.2.a). 1.ª e 2.ª desta lei que se perciban en forma de capital, sempre que transcorren máis de dous anos desde a primeira achega.

O prazo de dous anos non resultará exixible no caso de prestacións por invalidez.

4. As reducións previstas neste artigo non se aplicarán ás contribucións empresariais imputadas que reduzan a base imponible, de acordo co disposto nos artigos 51, 53 e na disposición adicional décimo primeira desta lei.

Artigo 19. Rendemento neto do traballo.

1. O rendemento neto do traballo será o resultado de diminuír o rendemento íntegro no importe dos gastos deducibles.

2. Terán a consideración de gastos deducibles exclusivamente os seguintes:

a) As cotizacións á Seguridade Social ou a mutualidades xerais obrigatorias de funcionarios.

b) As detraccións por dereitos pasivos.

c) As cotizacións aos colexios de orfos ou entidades similares.

d) As cotas satisfeitas a sindicatos e colexios profesionais, cando a colexiación teña carácter obrigatorio, na parte que corresponda aos fins esenciais destas institucións, e co límite que regulamentariamente se estableza.

e) Os gastos de defensa xurídica derivados directamente de litixios suscitados na relación do contribuínte coa persoa de quen percibe os rendementos, co límite de 300 euros anuais.

Artigo 20. Redución por obtención de rendementos do traballo.

1. O rendemento neto do traballo minorarase nas seguintes contías:

a) Contribuíntes con rendementos netos do traballo iguais ou inferiores a 9.000 euros: 4.000 euros anuais.

b) Contribuíntes con rendementos netos do traballo comprendidos entre 9.000,01 e 13.000 euros: 4.000 euros menos o resultado de multiplicar por 0,35 a diferenza entre o rendemento do traballo e 9.000 euros anuais.

c) Contribuíntes con rendementos netos do traballo superiores a 13.000 euros ou con rendas, excluídas as exentas, distintas das do traballo superiores a 6.500 euros: 2.600 euros anuais.

2. Incrementarase nun 100 por cento o importe da redución prevista no número 1 deste artigo, nos seguintes supostos:

a) Traballadores activos maiores de 65 anos que continúen ou prolonguen a actividade laboral, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

b) Contribuíntes desempregados inscritos na oficina de emprego que acepten un posto de traballo que exixa o traslado da súa residencia habitual a un novo municipio, nas condicións que regulamentariamente se determinen. Este incremento aplicarase no período impositivo en que se produza o cambio de residencia e no seguinte.

3. Adicionalmente, as persoas con discapacidade que obteñan rendementos do traballo como traballadores activos poderán minorar o rendemento neto do traballo en 3.200 euros anuais.

Esta redución será de 7.100 euros anuais para as persoas con discapacidade que, sendo traballadores activos, acrediten necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

4. Como consecuencia da aplicación das reducións previstas neste artigo, o saldo resultante non poderá ser negativo.

SECCIÓN 2.ª RENDEMENTOS DO CAPITAL

Artigo 21. Definición de rendementos do capital.

1. Terán a consideración de rendementos íntegros do capital a totalidade das utilidades ou contraprestacións, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, en diñeiro ou en especie, que proveñan, directa ou indirectamente, de elementos patrimoniais, bens ou dereitos cuxa titularidade corresponda ao contribuínte e que non se encontren afectos a actividades económicas realizadas por este.

Non obstante, as rendas derivadas da transmisión da titularidade dos elementos patrimoniais, mesmo que

exista un pacto de reserva de dominio, tributarán como ganancias ou perdas patrimoniais, salvo que por esta lei se cualifiquen como rendementos do capital.

2. En todo caso, incluíranse como rendementos do capital:

a) Os provenientes dos bens inmobles, tanto rústicos como urbanos, que non se encontren afectos a actividades económicas realizadas polo contribuínte.

b) Os que proveñan do capital mobiliario e, en xeral, dos restantes bens ou dereitos de que sexa titular o contribuínte, que non se encontren afectos a actividades económicas realizadas por este.

Subsección 1.ª Rendementos do capital inmobiliario

Artigo 22. Rendementos íntegros do capital inmobiliario.

1. Terán a consideración de rendementos íntegros procedentes da titularidade de bens inmobles rústicos e urbanos ou de dereitos reais que recaian sobre eles, todos os que deriven do arrendamento ou da constitución ou cesión de dereitos ou facultades de uso ou desfrute sobre aqueles, calquera que sexa a súa denominación ou natureza.

2. Computarase como rendimento íntegro o importe que por todos os conceptos deba satisfacer o adquirente, cesionario, arrendatario ou subarrendatario, incluído, se é o caso, o correspondente a todos aqueles bens cedidos co inmovible e excluído o imposto sobre o valor engadido ou, se é o caso, o imposto xeral indirecto canario.

Artigo 23. Gastos deducibles e reducións.

1. Para a determinación do rendimento neto, deducíranse dos rendementos íntegros os gastos seguintes:

a) Todos os gastos necesarios para a obtención dos rendementos. Consideraranse gastos necesarios para a obtención dos rendementos, entre outros, os seguintes:

1.º Os xuros dos capitais alleos investidos na adquisición ou mellora do ben, dereito ou facultade de uso e desfrute de que procedan os rendementos, e demais gastos de financiamento, así como os gastos de reparación e conservación do inmovible. O importe total a deducir por estes gastos non poderá exceder, para cada ben ou dereito, a contía dos rendementos íntegros obtidos. O exceso poderase deducir nos catro anos seguintes de acordo co sinalado neste número 1.º

2.º Os tributos e recargas non estatais, así como as taxas e recargas estatais, calquera que sexa a súa denominación, sempre que incidan sobre os rendementos computados ou sobre o ben ou dereito produtor daqueles e non teñan carácter sancionador.

3.º Os saldos de dubidoso cobramento nas condicións que se establezan regulamentariamente.

4.º As cantidades devengadas por terceiros como consecuencia de servizos persoais.

b) As cantidades destinadas á amortización do inmovible e dos demais bens cedidos con este, sempre que respondan á súa depreciación efectiva, nas condicións que regulamentariamente se determinen. Tratándose de inmobles, enténdese que a amortización cumpre o requisito de efectividade se non excede o resultado de aplicar o 3 por cento sobre o maior dos seguintes valores: o custo de adquisición satisfeito ou o valor catastral, sen incluír o valor do solo.

No suposto de rendementos derivados da titularidade dun dereito ou facultade de uso ou desfrute, será igualmente deducible en concepto de depreciación, co límite dos rendementos íntegros, a parte proporcional do valor de adquisición satisfeito, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

2. 1.º Nos supostos de arrendamento de bens inmobles destinados a vivenda, o rendimento neto calculado consoante o disposto no número anterior reducirase nun 50 por cento. Tratándose de rendementos netos positivos, a redución só resultará aplicable respecto dos rendementos declarados polo contribuínte.

2.º Esta redución será do 100 por cento cando o arrendatario teña unha idade comprendida entre 18 e 35 anos e uns rendementos netos do traballo ou de actividades económicas no período impositivo superiores ao indicador público de renda de efectos múltiples.

O arrendatario deberalle comunicar anualmente ao arrendador, na forma que regulamentariamente se determine, o cumprimento destes requisitos.

Cando existan varios arrendatarios dunha mesma vivenda, esta redución aplicarase sobre a parte do rendimento neto que proporcionalmente corresponda aos arrendatarios que cumpran os requisitos previstos neste número 2.º

3. Os rendementos netos cun período de xeración superior a dous anos, así como os que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 40 por cento.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Artigo 24. Rendemento en caso de parentesco.

Cando o adquirente, cesionario, arrendatario ou subarrendatario do ben inmovible ou do dereito real que recaía sobre el sexa o cónxuxe ou un parente, incluídos os afíns até o terceiro grao inclusive, do contribuínte, o rendimento neto total non poderá ser inferior ao que resulte das regras do artigo 85 desta lei.

Subsección 2.ª Rendementos do capital mobiliario

Artigo 25. Rendementos íntegros do capital mobiliario.

Terán a consideración de rendementos íntegros do capital mobiliario os seguintes:

1. Rendementos obtidos pola participación nos fondos propios de calquera tipo de entidade.

Quedan incluídos dentro desta categoría os seguintes rendementos, en diñeiro ou en especie:

a) Os dividendos, primas de asistencia a xuntas e participacións nos beneficios de calquera tipo de entidade.

b) Os rendementos procedentes de calquera clase de activos, excepto a entrega de accións liberadas que, estatutariamente ou por decisión dos órganos sociais, faculden para participar nos beneficios, vendas, operacións, ingresos ou conceptos análogos dunha entidade por causa distinta da remuneración do traballo persoal.

c) Os rendementos que deriven da constitución ou cesión de dereitos ou facultades de uso ou desfrute, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, sobre os valores ou participacións que representen a participación nos fondos propios da entidade.

d) Calquera outra utilidade, distinta das anteriores, procedente dunha entidade pola condición de socio, accionista, asociado ou partícipe.

e) A distribución da prima de emisión de accións ou participacións. O importe obtido minorará, até a súa anulación, o valor de adquisición das accións ou participacións afectadas e o exceso que puider resultar tributará como rendimento do capital mobiliario.

2. Rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios.

Teñen esta consideración as contraprestacións de todo tipo, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, en diñeiro ou en especie, como os xuros e calquera outra forma de retribución pactada como remuneración por tal cesión, así como as derivadas da transmisión, reembolso, amortización, troco ou conversión de calquera clase de activos representativos da captación e utilización de capitais alleos.

a) En particular, terán esta consideración:

1.º Os rendementos procedentes de calquera instrumento de xiro, mesmo os orixinados por operacións comerciais, a partir do momento en que se endose ou comerta, salvo que o endoso ou cesión se faga como pagamento dun crédito de provedores ou fornecedores.

2.º A contraprestación, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, derivada de contas en toda clase de institucións financeiras, incluíndo as baseadas en operacións sobre activos financeiros.

3.º As rendas derivadas de operacións de cesión temporal de activos financeiros con pacto de recompra.

4.º As rendas satisfeitas por unha entidade financeira como consecuencia da transmisión, cesión ou transferencia, total ou parcial, dun crédito titularidade daquela.

b) No caso de transmisión, reembolso, amortización, troco ou conversión de valores, computarase como rendemento a diferenza entre o seu valor de transmisión, reembolso, amortización, troco ou conversión e o seu valor de adquisición ou subscrición.

Como valor de troco ou conversión tomarase o que corresponda aos valores que se reciban.

Os gastos accesorios de adquisición e alleamento serán computados para a cuantificación do rendemento, en canto se xustifiquen adecuadamente.

Os rendementos negativos derivados de transmisións de activos financeiros, cando o contribuínte adquirise activos financeiros homoxéneos dentro dos dous meses anteriores ou posteriores ás transmisións, integraranse a medida que se transmitan os activos financeiros que permanezan no patrimonio do contribuínte.

3. Rendementos procedentes de operacións de capitalización, de contratos de seguro de vida ou invalidez e de rendas derivadas da imposición de capitais.

a) Rendementos en diñeiro ou en especie procedentes de operacións de capitalización e de contratos de seguro de vida ou invalidez, excepto cando, consonte o previsto no artigo 17.2.a) desta lei, deban tributar como rendementos do traballo.

En particular, aplicaranse a estes rendementos de capital mobiliario as seguintes regras:

1.º Cando se perciba un capital diferido, o rendemento do capital mobiliario virá determinado pola diferenza entre o capital percibido e o importe das primas satisfeitas.

2.º No caso de rendas vitalicias inmediatas que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, considerarase rendemento de capital mobiliario o resultado de aplicar a cada anualidade as porcentaxes seguintes:

40 por cento, cando o perceptor teña menos de 40 anos.

35 por cento, cando o perceptor teña entre 40 e 49 anos.

28 por cento, cando o perceptor teña entre 50 e 59 anos.

24 por cento, cando o perceptor teña entre 60 e 65 anos.

20 por cento, cando o perceptor teña máis de 66 e 69 anos.

8 por cento, cando o perceptor teña máis de 70 anos.

Estas porcentaxes serán as correspondentes á idade do rendeiro no momento da constitución da renda e permanecerán constantes durante toda a súa vixencia.

3.º) Se se trata de rendas temporais inmediatas que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, considerarase rendemento do capital mobiliario o resultado de aplicar a cada anualidade as porcentaxes seguintes:

12 por cento, cando a renda teña unha duración inferior ou igual a 5 anos.

16 por cento, cando a renda teña unha duración superior a 5 e inferior ou igual a 10 anos.

20 por cento, cando a renda teña unha duración superior a 10 e inferior ou igual a 15 anos.

25 por cento, cando a renda teña unha duración superior a 15 anos.

4.º) Cando se perciban rendas diferidas, vitalicias ou temporais que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, considerarase rendemento do capital mobiliario o resultado de aplicar a cada anualidade a porcentaxe que corresponda das previstas nos números 2.º) e 3.º) anteriores, incrementado na rendibilidade obtida até a constitución da renda, na forma que regulamentariamente se determine. Cando as rendas fosen adquiridas por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e inter vivos, o rendemento do capital mobiliario será, exclusivamente, o resultado de aplicar a cada anualidade a porcentaxe que corresponda das previstas nos números 2.º) e 3.º) anteriores.

Non obstante o previsto no parágrafo anterior, nos termos que regulamentariamente se establezan, as prestacións por xubilación e invalidez percibidas en forma de renda polos beneficiarios de contratos de seguro de vida ou invalidez, distintos dos establecidos no artigo 17.2. A), e nos cales non existise ningún tipo de mobilización das provisións do contrato de seguro durante a súa vixencia, integraranse na base imponible do imposto, en concepto de rendementos do capital mobiliario, a partir do momento en que a súa contía exceda as primas que fosen satisfeitas en virtude do contrato ou, no caso de que a renda fose adquirida por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e inter vivos, cando excedan o valor actual actuarial das rendas no momento da constitución destas. Nestes casos non serán de aplicación as porcentaxes previstas nos números 2.º) e 3.º) anteriores. Para a aplicación deste réxime será necesario que o contrato de seguro se concertase, cando menos, con dous anos de anterioridade á data de xubilación.

5.º) No caso de extinción das rendas temporais ou vitalicias que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, cando a extinción da renda teña a súa orixe no exercicio do dereito de rescate, o rendemento do capital mobiliario será o resultado de sumar ao importe do rescate as rendas satisfeitas até ese momento e de restar as primas satisfeitas e as contías que, de acordo cos parágrafos anteriores deste número, tributasen como rendementos do capital mobiliario. Cando as rendas fosen adquiridas por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e inter vivos, restarase, adicionalmente, a rendibilidade acumulada até a constitución das rendas.

6.º) Os seguros de vida ou invalidez que prevexan prestacións en forma de capital e o dito capital se destine á constitución de rendas vitalicias ou temporais, sempre que esta posibilidade de conversión se recolla no contrato de seguro, tributarán de acordo co establecido no primeiro parágrafo do número 4.º anterior. En ningún caso resultará de aplicación o disposto neste número cando o capital se poña ao dispor do contribuínte por calquera medio.

b) As rendas vitalicias ou outras temporais que teñan por causa a imposición de capitais, salvo cando

fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio. Considerarase rendemento do capital mobiliario o resultado de aplicar a cada anualidade as porcentaxes previstas polos números 2.º) e 3.º) da alínea a) deste número para as rendas, vitalicias ou temporais, inmediatas derivadas de contratos de seguro de vida.

4. Outros rendementos do capital mobiliario.

Quedan incluídos neste número, entre outros, os seguintes rendementos, en diñeiro ou en especie:

a) Os procedentes da propiedade intelectual cando o contribuínte non sexa o autor e os procedentes da propiedade industrial que non se encontre afecta a actividades económicas realizadas polo contribuínte.

b) Os procedentes da prestación de asistencia técnica, salvo que tal prestación teña lugar no ámbito dunha actividade económica.

c) Os procedentes do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas, así como os procedentes do subarrendamento percibidos polo subarrendador, que non constitúan actividades económicas.

d) Os procedentes da cesión do dereito á explotación da imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización, salvo que esta cesión teña lugar no ámbito dunha actividade económica.

5. Non terá a consideración de rendemento de capital mobiliario, sen prexuízo da súa tributación polo concepto que corresponda, a contraprestación obtida polo contribuínte polo aprazamento ou fraccionamento do prezo das operacións realizadas en desenvolvemento da súa actividade económica habitual.

6. Considerarase que non existe rendemento do capital mobiliario nas transmisións lucrativas, por causa de morte do contribuínte, dos activos representativos da captación e utilización de capitais alleos aos cales se refire o número 2 deste artigo.

Artigo 26. *Gastos deducibles e reducións.*

1. Para a determinación do rendemento neto, deduciranse dos rendementos íntegros exclusivamente os gastos seguintes:

a) Os gastos de administración e depósito de valores negociables. Para estes efectos, consideraranse como gastos de administración e depósito aqueles importes que repercutan as empresas de servizos de investimento, entidades de crédito ou outras entidades financeiras que, de acordo coa Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, teñan por finalidade retribuír a prestación derivada da realización por conta dos seus titulares do servizo de depósito de valores representados en forma de títulos ou da administración de valores representados en anotacións en conta.

Non serán deducibles as contías que supoñan a contraprestación dunha xestión discrecional e individualizada de carteiras de investimento, onde se produza unha disposición dos investimentos efectuados por conta dos titulares consonte os mandatos conferidos por estes.

b) Cando se trate de rendementos derivados da prestación de asistencia técnica, do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas ou de subarrendamentos, deduciranse dos rendementos íntegros os gastos necesarios para a súa obtención e, se é o caso, o importe da deterioración sufrida polos bens ou dereitos de que os ingresos procedan.

2. Os rendementos netos previstos no número 4 do artigo 25 desta lei cun período de xeración superior a dous anos ou que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 40 por cento.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Sección 3.ª Rendementos de actividades económicas

Artigo 27. *Rendementos íntegros de actividades económicas.*

1. Consideraranse rendementos íntegros de actividades económicas aqueles que, procedendo do traballo persoal e do capital conxuntamente, ou dun só destes factores, supoñan por parte do contribuínte a ordenación por conta propia de medios de produción e de recursos humanos ou dun de ambos, coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos.

En particular, teñen esta consideración os rendementos das actividades extractivas, de fabricación, comercio ou prestación de servizos, incluídas as de artesanía, agrícolas, forestais, gandeiras, pesqueiras, de construción, mineiras, e o exercicio de profesións liberais, artísticas e deportivas.

2. Para efectos do disposto no número anterior, entenderase que o arrendamento de inmobles se realiza como actividade económica unicamente cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Que no desenvolvemento da actividade se conte, ao menos, cun local exclusivamente destinado a levar a cabo a xestión da actividade.

b) Que para a ordenación daquela se utilice, ao menos, unha persoa empregada con contrato laboral e a xornada completa.

Artigo 28. *Regras xerais de cálculo do rendemento neto.*

1. O rendemento neto das actividades económicas determinarase segundo as normas do imposto sobre sociedades, sen prexuízo das regras especiais contidas neste artigo, no artigo 30 desta lei para a estimación directa, e no artigo 31 desta lei para a estimación obxectiva.

Para efectos do disposto no artigo 108 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, para determinar o importe neto da cifra de negocios terase en conta o conxunto de actividades económicas exercidas polo contribuínte.

2. Para a determinación do rendemento neto das actividades económicas non se incluírán as ganancias ou perdas patrimoniais derivadas dos elementos patrimoniais afectos a elas, que se cuantificarán consonte o previsto na sección 4.ª deste capítulo.

3. A afectación de elementos patrimoniais ou a desafectación de activos fixos polo contribuínte non constituirá alteración patrimonial, sempre que os bens ou dereitos continúen formando parte do seu patrimonio.

Entenderase que non existiu afectación se se levase a cabo a alleamento dos bens ou dereitos antes de transcorridos tres anos desde esta.

4. Atenderase ao valor normal no mercado dos bens ou servizos obxecto da actividade que o contribuínte ceda ou preste a terceiros de forma gratuíta ou destine ao uso ou consumo propio.

Así mesmo, cando medie contraprestación e esta sexa notoriamente inferior ao valor normal no mercado dos bens e servizos, atenderase a este último.

Artigo 29. *Elementos patrimoniais afectos.*

1. Consideraranse elementos patrimoniais afectos a unha actividade económica:

a) Os bens inmobles en que se desenvolve a actividade do contribuínte.

b) Os bens destinados aos servizos económicos e socioculturais do persoal ao servizo da actividade. Non se consideran afectos os bens de espaxamento e recreo ou, en xeral, de uso particular do titular da actividade económica.

c) Calquera outro elemento patrimonial que sexa necesario para a obtención dos respectivos rendementos. En ningún caso terán esta consideración os activos representativos da participación en fondos propios dunha entidade e da cesión de capitais a terceiros.

2. Cando se trate de elementos patrimoniais que sirvan só parcialmente ao obxecto da actividade económica, a afectación entenderase limitada a aquela parte deles que realmente se utilice na actividade de que se trate. En ningún caso serán susceptibles de afectación parcial elementos patrimoniais indivisibles.

Regulamentariamente determinaranse as condicións en que, non obstante a súa utilización para necesidades privadas de forma accesoria e notoriamente irrelevante, determinados elementos patrimoniais se poidan considerar afectos a unha actividade económica.

3. A consideración de elementos patrimoniais afectos serao con independencia de que a titularidade destes, en caso de matrimonio, resulte común a ambos os cónxuxes.

Artigo 30. *Normas para a determinación do rendimento neto en estimación directa.*

1. A determinación dos rendementos de actividades económicas efectuarse, con carácter xeral, polo método de estimación directa, admitindo dúas modalidades, a normal e a simplificada.

A modalidade simplificada aplicarase para determinadas actividades económicas cuxo importe neto de cifra de negocios, para o conxunto de actividades desenvolvidas polo contribuínte, non supere os 600.000 euros no ano inmediato anterior, salvo que renuncie á súa aplicación, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Nos supostos de renuncia ou exclusión da modalidade simplificada do método de estimación directa, o contribuínte determinará o rendimento neto de todas as súas actividades económicas pola modalidade normal deste método durante os tres anos seguintes, nas condicións que regulamentariamente se establezan.

2. Xunto ás regras xerais do artigo 28 desta lei teranse en conta as seguintes especiais:

1.ª Non terán a consideración de gasto deducible os conceptos a que se refire o artigo 14.3 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades nin as achegas a mutualidades de previsión social do propio empresario ou profesional, sen prexuízo do previsto no artigo 51 desta lei.

Non obstante, terán a consideración de gasto deducible as cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro, concertados con mutualidades de previsión social por profesionais non integrados no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos, cando, para efectos de dar cumprimento á obriga prevista na disposición adicional décimo quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, actúen como alternativas ao réxime especial da Seguridade Social mencionado, na parte que teña por obxecto a cobertura de continxencias atendidas pola Seguridade Social, co límite de 4.500 euros anuais.

2.ª Cando resulte debidamente acreditado, co oportuno contrato laboral e a afiliación ao réxime correspondente da Seguridade Social, que o cónxuxe ou os fillos menores do contribuínte que convivan con el, traballan habitualmente e con continuidade nas actividades económicas desenvolvidas por este, deduciranse, para a deter-

minación dos rendementos, as retribucións estipuladas con cada un deles, sempre que non sexan superiores ás de mercado correspondentes á súa cualificación profesional e traballo desempeñado. Estas cantidades consideraranse obtidas polo cónxuxe ou os fillos menores en concepto de rendementos de traballo para todos os efectos tributarios.

3.ª Cando o cónxuxe ou os fillos menores do contribuínte que convivan con el realicen cesións de bens ou dereitos que sirvan ao obxecto da actividade económica de que se trate, deducirase, para a determinación dos rendementos do titular da actividade, a contraprestación estipulada, sempre que non exceda o valor de mercado e, na falta daquela, poderase deducir a correspondente a este último. A contraprestación ou o valor de mercado consideraranse rendementos do capital do cónxuxe ou os fillos menores para todos os efectos tributarios.

O disposto nesta regra non será de aplicación cando se trate de bens e dereitos que sexan comúns a ambos os cónxuxes.

4.ª Regulamentariamente poderanse establecer regras especiais para a cuantificación de determinados gastos deducibles no caso de empresarios e profesionais en estimación directa simplificada, incluídos os de difícil xustificación.

5.ª Terán a consideración de gasto deducible para a determinación do rendimento neto en estimación directa, as primas de seguro de enfermidade satisfeitas polo contribuínte na parte correspondente á súa propia cobertura e á do seu cónxuxe e fillos menores de vinte e cinco anos que convivan con el. O límite máximo de dedución será de 500 euros por cada unha das persoas sinaladas anteriormente.

Artigo 31. *Normas para a determinación do rendimento neto en estimación obxectiva.*

1. O método de estimación obxectiva de rendementos para determinadas actividades económicas aplicarase, nos termos que regulamentariamente se establezan, consonte as seguintes normas:

1.ª Os contribuíntes que reúnan as circunstancias previstas nas normas reguladoras deste método determinarán os seus rendementos conforme el, salvo que renuncien á súa aplicación, nos termos que regulamentariamente se establezan.

2.ª O método de estimación obxectiva aplicarase conxuntamente cos réximes especiais establecidos no imposto sobre o valor engadido ou no imposto xeral indirecto canario, cando así se determine regulamentariamente.

3.ª Este método non poderá ser aplicado polos contribuíntes cando concorran calquera das seguintes circunstancias, nas condicións que se establezan regulamentariamente:

a) Que determinen o rendimento neto dalgunha actividade económica polo método de estimación directa.

b) Que o volume de rendementos íntegros no ano inmediato anterior supere calquera dos seguintes importes:

Para o conxunto das súas actividades económicas, 450.000 euros anuais.

Para o conxunto das súas actividades agrícolas e gandeiras, 300.000 euros anuais.

Para estes efectos, só se computarán as operacións que se deban anotar no libro rexistro de vendas ou ingresos previsto no artigo 67.7 do Regulamento deste imposto, ou no libro rexistro de ingresos previsto no artigo 40.1 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, e as operacións por que estean obrigados a emitir e conservar facturas, de acordo co disposto no Regulamento que

regula as obrigas de facturación, aprobado polo Real decreto 1496/2003, do 28 de novembro.

Non obstante, deberanse computar non só as operacións correspondentes ás actividades económicas desenvolvidas polo contribuínte, senón tamén as correspondentes ás desenvolvidas polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como por entidades en réxime de atribución de rendas en que participen calquera dos anteriores, nas cales concorran as seguintes circunstancias:

-Que as actividades económicas desenvolvidas sexan idénticas ou similares. Para estes efectos, entenderanse que son idénticas ou similares as actividades económicas clasificadas no mesmo grupo no imposto sobre actividades económicas.

-Que exista unha dirección común de tales actividades, compartíndose medios persoais ou materiais.

Cando no ano inmediato anterior se iniciase unha actividade, o volume de ingresos elevarase ao ano.

c) Que o volume das compras en bens e servizos, excluídas as adquisicións de inmovilizado, no exercicio anterior supere a cantidade de 300.000 euros anuais. No suposto de obras ou servizos subcontratados, o seu importe terase en conta para o cálculo deste límite.

Para estes efectos, deberanse computar non só o volume de compras correspondentes ás actividades económicas desenvolvidas polo contribuínte, senón tamén as correspondentes ás desenvolvidas polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como por entidades en réxime de atribución de rendas en que participe calquera dos anteriores, nas cales concorran as circunstancias sinaladas na alínea b) anterior.

Cando no ano inmediato anterior se iniciou unha actividade, o volume de compras elevarase ao ano.

d) Que as actividades económicas sexan desenvolvidas, total ou parcialmente, fóra do ámbito de aplicación do imposto a que se refire o artigo 4 desta lei.

4.ª O ámbito de aplicación do método de estimación obxectiva fixarase, entre outros extremos, ben pola natureza das actividades e cultivos, ben por módulos obxectivos como o volume de operacións, o número de traballadores, o importe das compras, a superficie das explotacións ou os activos fixos utilizados, cos límites que se determinen regulamentariamente para o conxunto de actividades desenvolvidas polo contribuínte e, se é o caso, polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como por entidades en réxime de atribución de rendas en que participe calquera dos anteriores.

5.ª Nos supostos de renuncia ou exclusión da estimación obxectiva, o contribuínte determinará o rendemento neto de todas as súas actividades económicas polo método de estimación directa durante os tres anos seguintes, nas condicións que regulamentariamente se establezan.

2. O cálculo do rendemento neto na estimación obxectiva regularase polo establecido neste artigo e as disposicións que o desenvolvan.

As disposicións regulamentarias axustaranse ás seguintes regras:

1.ª No cálculo do rendemento neto das actividades económicas en estimación obxectiva, utilizaranse os signos, índices ou módulos xerais ou referidos a determinados sectores de actividade que determine o ministro de Economía e Facenda, á vista dos investimentos realizados que sexan necesarios para o desenvolvemento da actividade.

2.ª A aplicación do método de estimación obxectiva nunca poderá dar lugar ao gravame das ganancias patrimoniais que, se é o caso, se puideren producir polas diferenzas entre os rendementos reais da actividade e os derivados da correcta aplicación destes métodos.

Artigo 32. *Reducións.*

1. Os rendementos netos cun período de xeración superior a dous anos, así como aqueles que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 40 por cento.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Non resultará de aplicación esta redución a aqueles rendementos que, aínda cando individualmente puideren derivar de actuacións desenvolvidas ao longo dun período que cumprise os requisitos anteriormente indicados, procedan do exercicio dunha actividade económica que de forma regular ou habitual obteña este tipo de rendementos.

2. 1.º Cando se cumpran os requisitos previstos no ordinal 2.º deste número, o rendemento neto das actividades económicas minorarase nas contías seguintes:

a) Contribuíntes con rendementos netos de actividades económicas iguais ou inferiores a 9.000 euros: 4.000 euros anuais.

b) Contribuíntes con rendementos netos de actividades económicas comprendidos entre 9.000,01 e 13.000 euros: 4.000 euros menos o resultado de multiplicar por 0,35 a diferenza entre o rendemento neto de actividades económicas e 9.000 euros anuais.

c) Contribuíntes con rendementos netos de actividades económicas superiores a 13.000 euros ou con rendas, excluídas as exentas, distintas das de actividades económicas superiores a 6.500 euros: 2.600 euros anuais.

Adicionalmente, as persoas con discapacidade que obteñan rendementos netos derivados do exercicio efectivo de actividades económicas poderán minorar o rendemento neto delas en 3.200 euros anuais.

Esta redución será de 7.100 euros anuais para as persoas con discapacidade que exerzan de forma efectiva unha actividade económica e acrediten necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

2.º Para a aplicación da redución prevista neste número será necesario o cumprimento dos requisitos que se establezan regulamentariamente, e en particular os seguintes:

a) O rendemento neto da actividade económica deberase determinar consonte o método de estimación directa. Non obstante, se se determina conforme a modalidade simplificada do método de estimación directa, a redución será incompatible co previsto na regra 4.ª do artigo 30.2 desta lei.

b) A totalidade das súas entregas de bens ou prestacións de servizos débense efectuar a unha única persoa, física ou xurídica, non vinculada nos termos do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

c) O conxunto de gastos deducibles correspondentes a todas as súas actividades económicas non pode exceder o 30 por cento dos seus rendementos integros declarados.

d) Deberanse cumprir durante o período impositivo todas as obrigas formais e de información, control e verificación que regulamentariamente se determinen.

e) Que non perciban rendementos do traballo no período impositivo.

f) Que ao menos o 70 por cento dos ingresos do período impositivo estean suxeitos a retención ou ingreso á conta.

3.º Como consecuencia da aplicación desta redución, o saldo resultante non poderá ser negativo.

SECCIÓN 4.ª GANANCIAS E PERDAS PATRIMONIAISArtigo 33. *Concepto.*

1. Son ganancias e perdas patrimoniais as variacións no valor do patrimonio do contribuínte que se poñan de manifesto con ocasión de calquera alteración na composición daquel, salvo que por esta lei se cualifiquen como rendementos.

2. Estimarase que non existe alteración na composición do patrimonio:

- a) Nos supostos de división da cousa común.
- b) Na disolución da sociedade de gananciais ou na extinción do réxime económico matrimonial de participación.
- c) Na disolución de comunidades de bens ou nos casos de separación de comuneiros.

Os supostos a que se refire este número non poderán dar lugar, en ningún caso, á actualización dos valores dos bens ou dereitos recibidos.

3. Estimarase que non existe ganancia ou perda patrimonial nos seguintes supostos:

a) En reducións do capital. Cando a redución de capital, calquera que sexa a súa finalidade, dea lugar á amortización de valores ou participacións, consideraranse amortizadas as adquiridas en primeiro lugar, e o seu valor de adquisición distribuirase proporcionalmente entre os restantes valores homoxéneos que permanezan no patrimonio do contribuínte. Cando a redución de capital non afecte por igual a todos os valores ou participacións propiedade do contribuínte, entenderase referida ás adquiridas en primeiro lugar.

Cando a redución de capital teña por finalidade a devolución de achegas, o importe desta ou o valor normal de mercado dos bens ou dereitos percibidos minorará o valor de adquisición dos valores ou participacións afectadas, de acordo coas regras do parágrafo anterior, até a súa anulación. O exceso que puiden resultar integrarase como rendimento do capital mobiliario procedente da participación nos fondos propios de calquera tipo de entidade, na forma prevista para a distribución da prima de emisión, salvo que esa redución de capital proceda de beneficios non distribuídos, caso en que a totalidade das cantidades percibidas por este concepto tributarán de acordo co previsto na alínea a) do artigo 25.1 desta lei. Para estes efectos, consideraranse que as reducións de capital, calquera que sexa a súa finalidade, afectan en primeiro lugar a parte do capital social que non proveña de beneficios non distribuídos, até a súa anulación.

b) Con ocasión de transmisións lucrativas por causa de morte do contribuínte.

c) Con ocasión das transmisións lucrativas de empresas ou participacións ás cales se refire o número 6 do artigo 20 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.

Os elementos patrimoniais que o contribuínte afecte á actividade económica con posterioridade á súa adquisición deberán ter estado afectos ininterrompidamente durante, ao menos, os cinco anos anteriores á data da transmisión.

d) Na extinción do réxime económico matrimonial de separación de bens, cando por imposición legal ou resolución xudicial se produzan adxudicacións por causa distinta da pensión compensatoria entre cónxuxes.

O suposto a que se refire este parágrafo non poderá dar lugar, en ningún caso, ás actualizacións dos valores dos bens ou dereitos adxudicados.

e) Con ocasión das achegas aos patrimonios protexidos constituídos a favor de persoas con discapacidade.

4. Estarán exentas do imposto as ganancias patrimoniais que se poñan de manifesto:

a) Con ocasión das doazóns que se efectúen ás entidades citadas no artigo 68.3 desta lei.

b) Con ocasión da transmisión da súa vivenda habitual por maiores de 65 anos ou por persoas en situación de dependencia severa ou de gran dependencia de conformidade coa Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

c) Con ocasión do pagamento previsto no artigo 97.3 desta lei e das débedas tributarias a que se refire o artigo 73 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

5. Non se computarán como perdas patrimoniais as seguintes:

- a) As non xustificadas.
- b) As debidas ao consumo.
- c) As debidas a transmisións lucrativas por actos inter vivos ou a liberalidades.
- d) As debidas a perdas no xogo.
- e) As derivadas das transmisións de elementos patrimoniais, cando o transmitente volva a adquirilos dentro do ano seguinte á data da transmisión.

Esta perda patrimonial integrarase cando se produza a posterior transmisión do elemento patrimonial.

f) As derivadas das transmisións de valores ou participacións admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello do 21 de abril de 2004 relativa aos mercados de instrumentos financeiros, cando o contribuínte adquirise valores homoxéneos dentro dos dous meses anteriores ou posteriores a esas transmisións.

g) As derivadas das transmisións de valores ou participacións non admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello do 21 de abril de 2004 relativa aos mercados de instrumentos financeiros, cando o contribuínte adquirise valores homoxéneos no ano anterior ou posterior ás transmisións.

Nos casos previstos nas alíneas f) e g) anteriores, as perdas patrimoniais integraranse a medida que se transmitan os valores ou participacións que permanezan no patrimonio do contribuínte.

Artigo 34. *Importe das ganancias ou perdas patrimoniais. Norma xeral.*

1. O importe das ganancias ou perdas patrimoniais será:

a) No suposto de transmisión onerosa ou lucrativa, a diferenza entre os valores de adquisición e transmisión dos elementos patrimoniais.

b) Nos demais supostos, o valor de mercado dos elementos patrimoniais ou partes proporcionais, cando for o caso.

2. Se se efectuasen melloras nos elementos patrimoniais transmitidos, distinguirase a parte do valor de alleamento que corresponda a cada compoñente daqueles.

Artigo 35. *Transmisións a título oneroso.*

1. O valor de adquisición estará formado pola suma dos seguintes conceptos:

a) O importe real polo cal a adquisición se efectuou.

b) O custo dos investimentos e melloras efectuadas nos bens adquiridos e os gastos e tributos inherentes á adquisición, excluídos os xuros, que fosen satisfeitos polo adquirente.

Nas condicións que regulamentariamente se determinen, este valor minorarase no importe das amortizacións.

2. O valor de adquisición a que se refire o número anterior actualizarase, exclusivamente no caso de bens inmobles, mediante a aplicación dos coeficientes que se establezan na correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado. Os coeficientes aplicaranse da seguinte maneira:

a) Sobre os importes a que se refiren as alíneas a) e b) do número anterior, atendendo ao ano en que se satisfixesen.

b) Sobre as amortizacións, atendendo ao ano a que correspondan.

3. O valor de transmisión será o importe real polo cal o alleamento se efectuou. Deste valor deduciranse os gastos e tributos a que se refire a alínea b) do número 1 en canto resulten satisfeitos polo transmitente.

Por importe real do valor de alleamento tomarase o efectivamente satisfeito, sempre que non resulte inferior ao normal de mercado, caso en que prevalecerá este.

Artigo 36. *Transmisións a título lucrativo.*

Cando a adquisición ou a transmisión fose a título lucrativo aplicaranse as regras do artigo anterior, tomando por importe real dos valores respectivos aqueles que resulten da aplicación das normas do imposto sobre sucesións e doazóns, sen que poidan exceder o valor de mercado.

Nas adquisicións lucrativas, a que se refire a alínea c) do número 3 do artigo 33 desta lei, o donatario subrogarase na posición do doador respecto dos valores e datas de adquisición deses bens.

Artigo 37. *Normas específicas de valoración.*

1. Cando a alteración no valor do patrimonio proceda:

a) Da transmisión a título oneroso de valores admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello do 21 de abril de 2004 relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, a ganancia ou perda computarase pola diferenza entre o seu valor de adquisición e o valor de transmisión, determinado pola súa cotización neses mercados na data en que se produza aquela ou polo prezo pactado cando sexa superior á cotización.

Para a determinación do valor de adquisición deducirase o importe obtido pola transmisión dos dereitos de subscripción.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, se o importe obtido na transmisión dos dereitos de subscripción chegar a ser superior ao valor de adquisición dos valores dos cales procedan tales dereitos, a diferenza terá a consideración de ganancia patrimonial para o transmitente no período impositivo en que se produza a transmisión.

Cando se trate de accións parcialmente liberadas, o seu valor de adquisición será o importe realmente satisfeito polo contribuínte. Cando se trate de accións totalmente liberadas, o valor de adquisición tanto destas como das que procedan resultará de repartir o custo total entre o número de títulos, tanto os antigos como os liberados que correspondan.

b) Da transmisión a título oneroso de valores non admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello do 21 de abril de 2004 relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de

sociedades ou entidades, a ganancia ou perda computarase pola diferenza entre o seu valor de adquisición e o valor de transmisión.

Salvo proba de que o importe efectivamente satisfeito se corresponde co que terían convido partes independentes en condicións normais de mercado, o valor de transmisión non poderá ser inferior ao maior dos dous seguintes:

O teórico resultante do balance correspondente ao último exercicio fechado con anterioridade á data do devengo do imposto.

O que resulte de capitalizar ao tipo do 20 por cento a media dos resultados dos tres exercicios sociais fechados con anterioridade á data do devengo do imposto. Para este último efecto, computaranse como beneficios os dividendos distribuídos e as asignacións a reservas, excluídas as de regularización ou de actualización de balances.

O valor de transmisión así calculado terase en conta para determinar o valor de adquisición dos valores ou participacións que corresponda ao adquirente.

O importe obtido pola transmisión de dereitos de subscripción procedentes destes valores ou participacións terá a consideración de ganancia patrimonial para o transmitente no período impositivo en que se produza a citada transmisión.

Cando se trate de accións parcialmente liberadas, o seu valor de adquisición será o importe realmente satisfeito polo contribuínte. Cando se trate de accións totalmente liberadas, o valor de adquisición tanto destas como das que procedan resultará de repartir o custo total entre o número de títulos, tanto os antigos como os liberados que correspondan.

c) Da transmisión ou o reembolso a título oneroso de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo ás cales se refire o artigo 94 desta lei, a ganancia ou perda patrimonial computarase pola diferenza entre o seu valor de adquisición e o valor de transmisión, determinado polo valor liquidativo aplicable na data en que a transmisión ou reembolso se produza ou, na súa falta, polo último valor liquidativo publicado. Cando non existir valor liquidativo tomarase o valor teórico resultante do balance correspondente ao último exercicio fechado con anterioridade á data do devengo do imposto.

En supostos distintos do reembolso de participacións, o valor de transmisión así calculado non poderá ser inferior ao maior dos dous seguintes:

– o prezo efectivamente pactado na transmisión.

– o valor de cotización en mercados secundarios oficiais de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello do 21 de abril de 2004 relativa aos mercados de instrumentos financeiros e, en particular, en sistemas organizados de negociación de valores autorizados conforme o previsto no artigo 31.4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, na data da transmisión.

Para os efectos de determinar o valor de adquisición, resultará de aplicación, cando proceda, o disposto na alínea a) deste número 1.

Non obstante o disposto nos parágrafos anteriores, no caso de transmisións de participacións nos fondos de investimento cotizados aos cales se refire o artigo 49 do Regulamento da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, aprobado polo Real decreto 1309/2005, do 4 de novembro, realizadas en bolsa de valores, o valor de transmisión determinarase conforme o previsto na alínea a) deste número.

d) Das achegas que non sexan diñeiro a sociedades, a ganancia ou perda determinarase pola diferenza entre o

valor de adquisición dos bens ou dereitos achegados e a cantidade maior das seguintes:

Primeira.—O valor nominal das accións ou participacións sociais recibidas pola achega ou, se é o caso, a parte correspondente daquel. A este valor engadiráselle o importe das primas de emisión.

Segunda.—O valor de cotización dos títulos recibidos no día en que se formalice a achega ou o inmediato anterior.

Terceira.—O valor de mercado do ben ou dereito achegado.

O valor de transmisión así calculado terase en conta para determinar o valor de adquisición dos títulos recibidos como consecuencia da achega que non sexa en diñeiro.

e) Nos casos de separación dos socios ou disolución de sociedades, considerarase ganancia ou perda patrimonial, sen prexuízo das correspondentes á sociedade, a diferenza entre o valor da cota de liquidación social ou o valor de mercado dos bens recibidos e o valor de adquisición do título ou participación de capital que corresponda.

Nos casos de escisión, fusión ou absorción de sociedades, a ganancia ou perda patrimonial do contribuínte computarase pola diferenza entre o valor de adquisición dos títulos, dereitos ou valores representativos da participación do socio e o valor de mercado dos títulos, numerario ou dereitos recibidos ou o valor do mercado dos entregados.

f) Dun traspaso, a ganancia patrimonial computaráselle ao cedente no importe que lle corresponda no traspaso.

Cando o dereito de traspaso se adquirise mediante prezo, este terá a consideración de prezo de adquisición.

g) De indemnizacións ou capitais asegurados por perdas ou sinistros en elementos patrimoniais, computarase como ganancia ou perda patrimonial a diferenza entre a cantidade percibida e a parte proporcional do valor de adquisición que corresponda ao dano. Cando a indemnización non for en metálico, computarase a diferenza entre o valor de mercado dos bens, dereitos ou servizos recibidos e a parte proporcional do valor de adquisición que corresponda ao dano. Soamente se computará ganancia patrimonial cando se derive un aumento no valor do patrimonio do contribuínte.

h) Da permuta de bens ou dereitos, incluído o troco de valores, a ganancia ou perda patrimonial determinarase pola diferenza entre o valor de adquisición do ben ou dereito que se cede e o maior dos dous seguintes:

—o valor de mercado do ben ou dereito entregado.

—o valor de mercado do ben ou dereito que se recibe a cambio.

i) Da extinción de rendas vitalicias ou temporais, a ganancia ou perda patrimonial computarase, para o obrigado ao pagamento daquelas, pola diferenza entre o valor de adquisición do capital recibido e a suma das rendas efectivamente satisfeitas.

j) Nas transmisións de elementos patrimoniais a cambio dunha renda temporal ou vitalicia, a ganancia ou perda patrimonial determinarase pola diferenza entre o valor actual financeiro actuarial da renda e o valor de adquisición dos elementos patrimoniais transmitidos.

k) Cando o titular dun dereito real de gozo ou desfrute sobre inmobles efectúe a súa transmisión, ou cando se produza a súa extinción, para o cálculo da ganancia ou perda patrimonial o importe real a que se refire o artigo 35.1.a) desta lei minorarase de forma proporcional ao tempo durante o cal o titular non percibiu rendementos do capital inmobiliario.

l) Nas incorporacións de bens ou dereitos que non deriven dunha transmisión, computarase como ganancia patrimonial o valor de mercado daqueles.

m) Nas operacións realizadas nos mercados de futuros e opcións regulados polo Real decreto 1814/1991, do 20 de decembro, considerarase ganancia ou perda patrimonial o rendemento obtido cando a operación non supoña a cobertura dunha operación principal concertada no desenvolvemento das actividades económicas realizadas polo contribuínte, caso en que tributarán de acordo co previsto na sección 3.ª deste capítulo.

n) Nas transmisións de elementos patrimoniais afectos a actividades económicas, considerarase como valor de adquisición o valor contable, sen prexuízo das especificidades que regulamentariamente se poidan establecer respecto ás amortizacións que minoren o dito valor.

2. Para efectos do disposto nas alíneas a), b) e c) do número anterior, cando existan valores homoxéneos considerarase que os transmitidos polo contribuínte son aqueles que adquiriu en primeiro lugar. Así mesmo, cando non se transmita a totalidade dos dereitos de subscrición, entenderase que os transmitidos corresponden aos valores adquiridos en primeiro lugar.

Cando se trate de accións totalmente liberadas, considerarase como antigüidade delas a que corresponda ás accións de que procedan.

3. O disposto nas alíneas d), e) e h), para o troco de valores, do número 1 deste artigo entenderase sen prexuízo do establecido no capítulo VIII do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

4. O importe obtido pola transmisión de dereitos de subscrición preferente resultantes de ampliacións de capital realizadas con obxecto de incrementar o grao de difusión das accións dunha sociedade con carácter previo á súa admisión a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores previstos na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, seguirá o réxime previsto na alínea a) do número 1 deste artigo.

A falta de presentación da solicitude de admisión no prazo de dous meses, contando desde que teña lugar a ampliación de capital, a retirada da citada solicitude de admisión, a denegación da admisión ou a exclusión da negociación antes de teren transcorrido dous anos do seu comezo, determinarán a tributación do total importe obtido pola transmisión dos dereitos de subscrición, de acordo co réxime previsto na alínea b) do número 1 deste artigo.

Artigo 38. *Reinvestimento nos supostos de transmisión de vivenda habitual.*

Poderanse excluír de gravame as ganancias patrimoniais obtidas pola transmisión da vivenda habitual do contribuínte, sempre que o importe total obtido pola transmisión se reinvesta na adquisición dunha nova vivenda habitual nas condicións que regulamentariamente se determinen.

Cando o importe reinvestido sexa inferior ao total do percibido na transmisión, unicamente se excluírá de tributación a parte proporcional da ganancia patrimonial obtida que corresponda á cantidade reinvestida.

Artigo 39. *Ganancias patrimoniais non xustificadas.*

Terán a consideración de ganancias de patrimonio non xustificadas os bens ou dereitos cuxa tenza, declaración ou adquisición non corresponda coa renda ou patrimonio declarados polo contribuínte, así como a inclusión de débedas inexistentes en calquera declaración por este imposto ou polo imposto sobre o patrimonio, ou o seu rexistro nos libros ou rexistros oficiais.

As ganancias patrimoniais non xustificadas integraranse na base liquidable xeral do período impositivo respecto do cal se descubran, salvo que o contribuínte probe suficientemente que foi titular dos bens ou dereitos correspondentes desde unha data anterior á do período de prescrición.

CAPÍTULO III

Regras especiais de valoración

Artigo 40. *Estimación de rendas.*

1. A valoración das rendas estimadas a que se refire o artigo 6.5 desta lei efectuarase polo valor normal no mercado. Entenderase por este a contraprestación que se acordaría entre suxeitos independentes, salvo proba en contrario.

2. Se se trata de préstamos e operacións de captación ou utilización de capitais alleos en xeral, entenderase por valor normal no mercado o tipo de xuro legal do diñeiro que se encontre en vigor o último día do período impositivo.

Artigo 41. *Operacións vinculadas.*

A valoración das operacións entre persoas ou entidades vinculadas realizarase polo seu valor normal de mercado, nos termos previstos no artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Artigo 42. *Rendas en especie.*

1. Constitúen rendas en especie a utilización, consumo ou obtención, para fins particulares, de bens, dereitos ou servizos de forma gratuíta ou por prezo inferior ao normal de mercado, mesmo que non supoñan un gasto real para quen as conceda.

Cando o pagador das rendas entregue ao contribuínte importes en metálico para que este adquira os bens, dereitos ou servizos, a renda terá a consideración de renda en diñeiro.

2. Non terán a consideración de rendementos do traballo en especie:

a) A entrega aos traballadores en activo, de forma gratuíta ou por prezo inferior ao normal de mercado, de accións ou participacións da propia empresa ou doutras empresas do grupo de sociedades, na parte que non exceda, para o conxunto das entregadas a cada traballador, 12.000 euros anuais, nas condicións que regulamentariamente se establezan.

b) As cantidades destinadas á actualización, capacitación ou reciclaxe do persoal empregado, cando veñan exixidas polo desenvolvemento das súas actividades ou as características dos postos de traballo.

c) As entregas a empregados de produtos a prezos rebaxados que se realicen en cantinas ou comedores de empresa ou economatos de carácter social. Terán a consideración de entrega de produtos a prezos rebaxados que se realicen en comedores de empresa as fórmulas indirectas de prestación do servizo cuxa contía non supere a cantidade que regulamentariamente se determine.

d) A utilización dos bens destinados aos servizos sociais e culturais do persoal empregado. Terán esta consideración, entre outros, os espazos e locais, debidamente homologados pola Administración pública competente, destinados polas empresas ou empregadores a prestar o servizo de primeiro ciclo de educación infantil aos fillos dos seus traballadores, ben como a contratación directa ou indirecta deste servizo con terceiros debidamente autorizados, nos termos que regulamentariamente se establezan.

e) As primas ou cotas satisfeitas pola empresa en virtude de contrato de seguro de accidente laboral ou de responsabilidade civil do traballador.

f) As primas ou cotas satisfeitas a entidades aseguradoras para a cobertura de enfermidade, cando se cumpran os seguintes requisitos e límites:

1.º Que a cobertura de enfermidade alcance o propio traballador, podendo tamén alcanzar o seu cónxuxe e descendentes.

2.º Que as primas ou cotas satisfeitas non excedan 500 euros anuais por cada unha das persoas sinaladas no parágrafo anterior. O exceso sobre esta contía constituirá retribución en especie.

g) A prestación do servizo de educación preescolar, infantil, primaria, secundaria obrigatoria, bacharelato e formación profesional por centros educativos autorizados, aos fillos dos seus empregados, con carácter gratuíto ou por prezo inferior ao normal de mercado.

Artigo 43. *Valoración das rendas en especie.*

1. Con carácter xeral, as rendas en especie valoraranse polo seu valor normal no mercado, coas seguintes especialidades:

1.º Os seguintes rendementos do traballo en especie valoraranse de acordo coas seguintes normas de valoración:

a) No caso de utilización de vivenda, o 10 por cento do valor catastral.

No caso de inmobles localizados en municipios en que os valores catastrais fosen revisados ou modificados, ou determinados mediante un procedemento de valoración colectiva de carácter xeral, de conformidade coa normativa catastral, e entrasen en vigor a partir do 1 de xaneiro de 1994, o 5 por cento do valor catastral.

Se na data de devengo do imposto os inmobles carecesen de valor catastral ou este non lle foi notificado ao titular, tomarase como base de imputación deles o 50 por cento daquel polo que se deban computar para efectos do imposto sobre o patrimonio. Nestes casos, a porcentaxe será do 5 por cento.

A valoración resultante non poderá exceder o 10 por cento das restantes contraprestacións do traballo.

b) No caso da utilización ou entrega de vehículos automóbiles:

No suposto de entrega, o custo de adquisición para o pagador, incluídos os tributos que graven a operación.

No suposto de uso, o 20 por cento anual do custo a que se refire o parágrafo anterior. En caso de que o vehículo non sexa propiedade do pagador, esa porcentaxe aplicarase sobre o valor de mercado que correspondería ao vehículo se fose novo.

No suposto de uso e posterior entrega, a valoración desta última efectuarase tendo en conta a valoración resultante do uso anterior.

c) Nos préstamos con tipos de xuro inferiores ao legal do diñeiro, a diferenza entre o xuro pagado e o xuro legal do diñeiro vixente no período.

d) Polo custo para o pagador, incluídos os tributos que graven a operación, as seguintes rendas:

As prestacións en concepto de mantenza, hospedaxe, viaxes e similares.

As primas ou cotas satisfeitas en virtude de contrato de seguro ou outro similar, sen prexuízo do previsto nas alíneas e) e f) do número 2 do artigo anterior.

As cantidades destinadas a satisfacer gastos de estudos e mantenza do contribuínte ou doutras persoas ligadas a el por vínculo de parentesco, incluídos os afíns, até

o cuarto grao inclusive, sen prexuízo do previsto no número 2 do artigo anterior.

e) Polo seu importe, as contribucións satisfeitas polos promotores de plans de pensións e as contribucións satisfeitas polas empresas promotoras reguladas na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, ben como as cantidades satisfeitas por empresarios para afrontar os compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións e a súa normativa de desenvolvemento. Igualmente polo seu importe, as cantidades satisfeitas por empresarios aos seguros de dependencia.

f) Non obstante o previsto nos parágrafos anteriores, cando o rendemento de traballo en especie sexa satisfeito por empresas que teñan como actividade habitual a realización das actividades que dan lugar a aquel, a valoración non poderá ser inferior ao prezo ofrecido ao público do ben, dereito ou servizo de que se trate.

Considerarase prezo ofrecido ao público o previsto no artigo 13 da Lei 26/1984, do 19 de xullo, xeral para a defensa dos consumidores e usuarios, deducindo os descontos ordinarios ou comúns. Consideraranse ordinarios ou comúns os descontos que sexan ofrecidos a outros colectivos de similares características aos traballadores da empresa, ben como os descontos promocionais que teñan carácter xeral e se encontren en vigor no momento de satisfacer a retribución en especie ou que, noutro caso, non excedan o 15 por cento nin 1.000 euros anuais.

2.º As ganancias patrimoniais en especie valoraranse de acordo cos artigos 34 e 37 desta lei.

2. Nos casos de rendas en especie, a súa valoración realizarase segundo as normas contidas nesta lei. Ao dito valor adiciónaráselle o ingreso á conta, salvo que o seu importe fose repercutido ao receptor da renda.

CAPÍTULO IV

Clases de renda

Artigo 44. *Clases de renda.*

Para efectos do cálculo do imposto, as rendas do contribuínte clasificaranse, segundo proceda, como renda xeral ou como renda do aforro.

Artigo 45. *Renda xeral.*

Formarán a renda xeral os rendementos e as ganancias e perdas patrimoniais que, consonte o disposto no artigo seguinte, non teñan a consideración de renda do aforro, así como as imputacións de renda a que se refiren os artigos 85, 91, 92 e 95 desta lei e o capítulo II do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Artigo 46. *Renda do aforro.*

Constitúen a renda do aforro:

a) Os rendementos do capital mobiliario previstos nos números 1, 2 e 3 do artigo 25 desta lei. Non obstante, os rendementos do capital mobiliario previstos no número 2 do artigo 25 desta lei procedentes de entidades vinculadas co contribuínte formarán parte da renda xeral.

b) As ganancias e perdas patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión de transmisións de elementos patrimoniais.

CAPÍTULO V

Integración e compensación de rendas

Artigo 47. *Integración e compensación de rendas.*

1. Para o cálculo da base imponible, as contías positivas ou negativas das rendas do contribuínte integraranse e compensaranse de acordo co previsto nesta lei.

2. Atendendo á clasificación da renda, a base imponible dividirase en dúas partes:

- a) A base imponible xeral.
- b) A base imponible do aforro.

Artigo 48. *Integración e compensación de rendas na base imponible xeral.*

A base imponible xeral será o resultado de sumar os seguintes saldos:

a) O saldo resultante de integrar e compensar entre si, sen limitación ningunha, en cada período impositivo, os rendementos e as imputacións de renda a que se refire o artigo 45 desta lei.

b) O saldo positivo resultante de integrar e compensar, exclusivamente entre si, en cada período impositivo, as ganancias e perdas patrimoniais, excluídas as previstas no artigo seguinte.

Se o resultado da integración e compensación a que se refire este parágrafo reflectise saldo negativo, o seu importe compensarase co saldo positivo das rendas previstas na alínea a) deste artigo, obtido no mesmo período impositivo, co límite do 25 por cento dese saldo positivo.

Se após a compensación ficar saldo negativo, o seu importe compensarase nos catro anos seguintes na mesma orde establecida nos parágrafos anteriores.

A compensación deberase efectuar na contía máxima que permita cada un dos exercicios seguintes e sen que se poida practicar fóra do prazo de catro anos mediante a acumulación a perdas patrimoniais de exercicios posteriores.

Artigo 49. *Integración e compensación de rendas na base imponible do aforro.*

1. A base imponible do aforro estará constituída polo saldo positivo de sumar os seguintes saldos:

a) O saldo positivo resultante de integrar e compensar, exclusivamente entre si, en cada período impositivo, os rendementos a que se refire o artigo 46 desta lei.

Se o resultado da integración e compensación reflectise saldo negativo, o seu importe só se poderá compensar co positivo que se poña de manifesto durante os catro anos seguintes.

b) O saldo positivo resultante de integrar e compensar, exclusivamente entre si, en cada período impositivo, as ganancias e perdas patrimoniais obtidas nel a que se refire o artigo 46 desta lei.

Se o resultado da integración e compensación reflectise saldo negativo, o seu importe só se poderá compensar co positivo que se poña de manifesto durante os catro anos seguintes.

2. As compensacións previstas no número anterior deberanse efectuar na contía máxima que permita cada un dos exercicios seguintes e sen que se poidan practicar fóra do prazo a que se refire o parágrafo anterior mediante a acumulación a rendas negativas de exercicios posteriores.

TÍTULO IV

Base liquidable

Artigo 50. *Base liquidable xeral e do aforro.*

1. A base liquidable xeral estará constituída polo resultado de practicar na base imponible xeral, exclusivamente e por esta orde, as reducións a que se refiren os artigos 51, 53, 54 e 55 e disposición adicional décimo primeira desta lei, sen que poida resultar negativa como consecuencia desas diminucións.

2. A base liquidable do aforro será o resultado de diminuír a base imponible do aforro no remanente, se o houber, da redución prevista no artigo 55, sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal diminución.

3. Se a base liquidable xeral resultar negativa, o seu importe poderá ser compensado cos das bases liquidables xerais positivas que se obteñan nos catro anos seguintes.

A compensación deberase efectuar na contía máxima que permita cada un dos exercicios seguintes e sen que se poida practicar fóra do prazo a que se refire o parágrafo anterior mediante a acumulación a bases liquidables xerais negativas de anos posteriores.

CAPÍTULO I

Reducións por atención a situacións de dependencia e envellecemento

Artigo 51. *Reducións por achegas e contribucións a sistemas de previsión social.*

Poderanse reducir na base imponible xeral as seguintes achegas e contribucións a sistemas de previsión social:

1. Achegas e contribucións a plans de pensións.

1.º As achegas realizadas polos partícipes a plans de pensións, incluíndo as contribucións do promotor que lle fosen imputadas en concepto de rendemento do traballo.

2.º As achegas realizadas polos partícipes aos plans de pensións regulados na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, incluídas as contribucións efectuadas polas empresas promotoras, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que as contribucións se imputen fiscalmente ao partícipe a quen se vincula a prestación.

b) Que se transmita ao partícipe de forma irrevogable o dereito á percepción da prestación futura.

c) Que se transmita ao partícipe a titularidade dos recursos en que consista a dita contribución.

d) As continxencias cubertas deberán ser as previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro.

2. As achegas e contribucións a mutualidades de previsión social que cumpran os seguintes requisitos:

a) Requisitos subxectivos:

1.º As cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por profesionais non integrados nalgún dos réximes da Seguridade Social, polos seus cónxuxes e familiares consanguíneos en primeiro grao, así como polos traballadores das citadas mutualidades, na parte que teña por obxecto a cobertura das continxencias previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e

fondos de pensións sempre que non tivesen a consideración de gasto deducible para os rendementos netos de actividades económicas, nos termos que prevé o segundo parágrafo da regra 1.ª do artigo 30.2 desta lei.

2.º As cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por profesionais ou empresarios individuais integrados en calquera dos réximes da Seguridade Social, polos seus cónxuxes e familiares consanguíneos en primeiro grao, así como polos traballadores das citadas mutualidades, na parte que teña por obxecto a cobertura das continxencias previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

3.º As cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por traballadores por conta allea ou socios traballadores, incluídas as contribucións do promotor que lles fosen imputadas en concepto de rendementos do traballo, cando se efectúen de acordo co previsto na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, con inclusión do desemprego para os citados socios traballadores.

b) Os dereitos consolidados dos mutualistas só se poderán facer efectivos nos supostos previstos, para os plans de pensións, polo artigo 8.8 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

3. As primas satisfeitas aos plans de previsión asegurados. Os plans de previsión asegurados defínense como contratos de seguro que deben cumprir os seguintes requisitos:

a) O contribuínte deberá ser o tomador, asegurado e beneficiario. Non obstante, no caso de falecemento, poderá xerar dereito a prestacións nos termos previstos no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

b) As continxencias cubertas deberán ser, unicamente, as previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, e deberán ter como cobertura principal a de xubilación. Só se permitirá a disposición anticipada, total ou parcial, nestes contratos nos supostos previstos no artigo 8.8 do citado texto refundido. Nos ditos contratos non será de aplicación o disposto nos artigos 97 e 99 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro.

c) Este tipo de seguros terá obrigatoriamente que ofrecer unha garantía de xuro e utilizar técnicas actuariais.

d) Nas condicións da póliza farase constar de forma expresa e destacada que se trata dun plan de previsión asegurado. A denominación plan de previsión asegurado e as súas siglas fican reservadas aos contratos de seguro que cumpran os requisitos previstos nesta lei.

e) Regulamentariamente estableceranse os requisitos e as condicións para a mobilización da provisión matemática a outro plan de previsión asegurado.

Nos aspectos non especificamente regulados nos parágrafos anteriores e nas súas normas de desenvolvemento, o réxime financeiro e fiscal das achegas, continxencias e prestacións destes contratos rexerase pola normativa reguladora dos plans de pensións, salvo os aspectos financeiro-actuariais das provisións técnicas correspondentes. En particular, os dereitos nun plan de previsión asegurado non poderán ser obxecto de embargo, traba xudicial ou administrativa até o momento en que se cause o dereito á prestación ou en que se fagan efectivos nos supostos de enfermidade grave ou desemprego de longa duración.

4. As achegas realizadas polos traballadores aos plans de previsión social empresarial regulados na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, incluíndo as

contribucións do tomador. En todo caso os plans de previsión social empresarial deberán cumprir os seguintes requisitos:

a) Serán de aplicación a este tipo de contratos de seguro os principios de non-discriminación, capitalización, irrevogabilidade de achegas e atribución de dereitos establecidos no número 1 do artigo 5 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro.

b) A póliza disporá as primas que, en cumprimento do plan de previsión social, deberá satisfacer o tomador, as cales serán obxecto de imputación aos asegurados.

c) Nas condicións da póliza farase constar de forma expresa e destacada que se trata dun plan de previsión social empresarial. A denominación plan de previsión social empresarial e as súas siglas fican reservadas aos contratos de seguro que cumpran os requisitos previstos nesta lei.

d) Regulamentariamente estableceranse os requisitos e as condicións para a mobilización da provisión matemática a outro plan de previsión social empresarial.

e) O disposto nas alíneas b) e c) do número 3 anterior.

Nos aspectos non especificamente regulados nos parágrafos anteriores e nas súas normas de desenvolvemento, resultará de aplicación o disposto no derradeiro parágrafo do número 3 anterior.

5. As primas satisfeitas aos seguros privados que cubran exclusivamente o risco de dependencia severa ou de gran dependencia conforme o disposto na Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

Igualmente, as persoas que teñan co contribuínte unha relación de parentesco en liña directa ou colateral até o terceiro grao inclusive, ou polo seu cónxuxe, ou por aquelas persoas que tivesen o contribuínte ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento, poderán reducir na súa base imponible as primas satisfeitas a estes seguros privados, tendo en conta o límite de redución previsto no artigo 52 desta lei.

O conxunto das reducións practicadas por todas as persoas que satisfagan primas a favor dun mesmo contribuínte, incluídas as do propio contribuínte, non poderán exceder 10.000 euros anuais.

Estas primas non estarán suxeitas ao imposto sobre sucesións e doazóns.

O contrato de seguro deberá cumprir en todo caso o disposto nas alíneas a) e c) do número 3 anterior.

Nos aspectos non especificamente regulados nos parágrafos anteriores e nas súas normas de desenvolvemento, resultará de aplicación o disposto no derradeiro parágrafo do número 3 anterior.

Regulamentariamente desenvolverase o previsto neste número.

6. O conxunto das achegas anuais máximas que poden dar dereito a reducir a base imponible, realizadas aos sistemas de previsión social previstos nos números 1, 2, 3, 4 e 5 anteriores, incluíndo, se é o caso, as que fosen imputadas polos promotores, non poderá exceder as cantidades previstas no artigo 5.3 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

As prestacións percibidas tributarán na súa integridade sen que en ningún caso se poidan minorar nas contías correspondentes aos excesos das achegas e contribucións.

7. Ademais das reducións realizadas cos límites previstos no artigo seguinte, os contribuíntes cuxo cónxuxe non obteña rendementos netos do traballo nin de actividades económicas, ou os obteña en contía inferior a 8.000 euros anuais, poderán reducir na base imponible as achegas realizadas aos sistemas de previsión social previstos

neste artigo dos cales sexa partícipe, mutualista ou titular o dito cónxuxe, co límite máximo de 2.000 euros anuais.

Estas achegas non estarán suxeitas ao imposto sobre sucesións e doazóns.

8. Se o contribuínte dispuxer dos dereitos consolidados, ben como dos dereitos económicos que derivan dos diferentes sistemas de previsión social previstos neste artigo, total ou parcialmente, en supostos distintos dos previstos na normativa de plans e fondos de pensións, deberá repor as reducións na base imponible indebidamente practicadas, mediante as oportunas autoliquidacións complementarias, con inclusión dos xuros de demora. As cantidades percibidas que excedan o importe das achegas realizadas, incluíndo, se é o caso, as contribucións imputadas polo promotor, tributarán como rendemento do traballo no período impositivo en que se perciban.

9. A redución prevista neste artigo resultará de aplicación calquera que sexa a forma en que se perciba a prestación. No caso de que a prestación se perciba en forma de renda vitalicia asegurada, poderanse establecer mecanismos de reversión ou períodos certos de prestación ou fórmulas de contraseguro en caso de falecemento unha vez constituída a renda vitalicia.

Artigo 52. *Límite de redución.*

1. Como límite máximo conxunto para as reducións previstas nos números 1, 2, 3, 4 e 5 do artigo 51 desta lei, aplicarase a menor das cantidades seguintes:

a) O 30 por 100 da suma dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio. Esta porcentaxe será do 50 por 100 para contribuíntes maiores de 50 anos.

b) 10.000 euros anuais. Non obstante, no caso de contribuíntes maiores de 50 anos a contía anterior será de 12.500 euros.

2. Os partícipes, mutualistas ou asegurados que efectuasen achegas aos sistemas de previsión social a que se refire o artigo 51 desta lei, poderán reducir nos cinco exercicios seguintes as cantidades achegadas incluíndo, se é o caso, as achegas do promotor ou as realizadas pola empresa que lles fosen imputadas, que non puideron ser obxecto de redución na base imponible por insuficiencia dela ou por aplicación do límite porcentual establecido no número 1 anterior. Esta regra non resultará de aplicación ás achegas e contribucións que excedan os límites máximos previstos no número 6 do artigo 51.

Artigo 53. *Reducións por achegas e contribucións a sistemas de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade.*

1. As achegas realizadas a plans de pensións a favor de persoas con discapacidade cun grao de discapacidade física ou sensorial igual ou superior ao 65 por cento, psíquica igual ou superior ao 33 por 100, así como de persoas que teñan unha incapacidade declarada xudicialmente con independencia do seu grao, de acordo co previsto na disposición adicional décima desta lei, poderán ser obxecto de redución na base imponible cos seguintes límites máximos:

a) As achegas anuais realizadas a plans de pensións a favor de persoas con discapacidade coas cales exista relación de parentesco ou titoría, co límite de 10.000 euros anuais.

Isto sen prexuízo das achegas que poidan realizar aos seus propios plans de pensións, de acordo cos límites establecidos no artigo 52 desta lei.

b) As achegas anuais realizadas polas persoas con discapacidade partícipes, co límite de 24.250 euros anuais.

O conxunto das reducións practicadas por todas as persoas que realicen achegas a favor dunha mesma persoa con discapacidade, incluídas as da propia persoa con discapacidade, non poderá exceder os 24.250 euros anuais. Para estes efectos, cando concorran varias achegas a favor da persoa con discapacidade, deberán ser obxecto de redución, en primeiro lugar, as achegas realizadas pola propia persoa con discapacidade, e só se estas non alcanzasen o límite de 24.250 euros sinalado, poderán ser obxecto de redución as achegas realizadas por outras persoas ao seu favor na base imponible destas, de forma proporcional, sen que, en ningún caso, o conxunto das reducións practicadas por todas as persoas que realizan achegas a favor dunha mesma persoa con discapacidade poida exceder 24.250 euros.

c) As achegas que non puidesen ser obxecto de redución na base imponible por insuficiencia dela poderanse reducir nos cinco exercicios seguintes. Esta regra non resultará de aplicación ás achegas e contribucións que excedan os límites previstos neste número 1.

2. O réxime regulado neste artigo tamén será de aplicación ás achegas a mutualidades de previsión social, ás primas satisfeitas aos plans de previsión asegurados, aos plans de previsión social empresarial e aos seguros de dependencia que cumpran os requisitos previstos no artigo 51 e na disposición adicional décima desta lei. En tal caso, os límites establecidos no número 1 anterior serán conxuntos para todos os sistemas de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade.

3. As achegas a estes sistemas de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade, realizadas polas persoas a que se refire o número 1 da disposición adicional décima desta lei, non estarán suxeitas ao imposto sobre sucesións e doazóns.

4. Para os efectos da percepción das prestacións e da disposición anticipada de dereitos consolidados ou económicos en supostos distintos dos previstos na disposición adicional décima desta lei, aplicarase o disposto nos números 8 e 9 do artigo 51 desta lei.

Artigo 54. *Reducións por achegas a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade.*

1. As achegas ao patrimonio protexido da persoa con discapacidade efectuadas polas persoas que teñan con ela unha relación de parentesco en liña directa ou colateral até o terceiro grao inclusive, así como polo cónxuxe da persoa con discapacidade ou por aqueles que a teñan ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento, darán dereito a reducir a base imponible do achegante, co límite máximo de 10.000 euros anuais.

O conxunto das reducións practicadas por todas as persoas que efectúen achegas a favor dun mesmo patrimonio protexido non poderá exceder 24.250 euros anuais.

Para estes efectos, cando concorran varias achegas a favor dun mesmo patrimonio protexido, as reducións correspondentes a tales achegas deberán ser minoradas de forma proporcional sen que, en ningún caso, o conxunto das reducións practicadas por todas as persoas físicas que realicen achegas a favor dun mesmo patrimonio protexido poida exceder 24.250 euros anuais.

2. As achegas que excedan os límites previstos no número anterior darán dereito a reducir a base imponible dos catro períodos impositivos seguintes, até esgotar, se é o caso, en cada un deles os importes máximos de redución.

O disposto no parágrafo anterior tamén resultará aplicable nos supostos en que non proceda a redución por insuficiencia de base imponible.

Cando concorran nun mesmo período impositivo reducións da base imponible por achegas efectuadas no exercicio con reducións de exercicios anteriores pendentés de aplicar, practicaranse en primeiro lugar as redu-

cións procedentes dos exercicios anteriores, até esgotar os importes máximos de redución.

3. Tratándose de achegas que non sexan en diñeiro tomarase como importe da achega o que resulte do previsto no artigo 18 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

4. Non xerarán o dereito a redución as achegas de elementos afectos á actividade que efectúen os contribuíntes deste imposto que realicen actividades económicas.

En ningún caso darán dereito a redución as achegas efectuadas pola propia persoa con discapacidade titular do patrimonio protexido.

5. A disposición de calquera ben ou dereito achegado ao patrimonio protexido da persoa con discapacidade, efectuada no período impositivo en que se realiza a achega ou nos catro seguintes, terá as seguintes consecuencias fiscais:

a) Se o achegante foi un contribuínte por este imposto, deberá repor as reducións na base imponible indebidamente practicadas mediante a presentación da oportuna autoliquidación complementaria con inclusión dos xuros de demora que procedan, no prazo que medie entre a data en que se produza a disposición e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se realice a disposición.

b) O titular do patrimonio protexido que recibiu a achega deberá integrar na base imponible a parte da achega recibida que deixase de integrar no período impositivo en que recibiu a achega como consecuencia da aplicación do disposto na alínea w) do artigo 7 desta lei, mediante a presentación da oportuna autoliquidación complementaria con inclusión dos xuros de demora que procedan, no prazo que medie entre a data en que se produza a disposición e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se realice a disposición.

Nos casos en que a achega fose realizada ao patrimonio protexido dos parentes, cónxuxes ou persoas a cargo dos traballadores en réxime de tutela ou acollemento, a que se refire o número 1 deste artigo, por un suxeito pasivo do imposto sobre sociedades, a obriga descrita no parágrafo anterior deberá ser cumprida polo dito traballador.

c) Para os efectos do disposto no número 5 do artigo 43 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, o traballador titular do patrimonio protexido deberálle comunicar ao empregador que efectuou as achegas as disposicións que se realizasen no período impositivo.

Nos casos en que a disposición se efectuase no patrimonio protexido dos parentes, cónxuxes ou persoas a cargo dos traballadores en réxime de tutela ou acollemento, a comunicación a que se refire o parágrafo anterior tamén a deberá efectuar o traballador.

A falta de comunicación ou a realización de comunicacións falsas, incorrectas ou inexactas constituirá infracción tributaria leve. Esta infracción sancionárase con multa pecuniaria fixa de 400 euros.

A sanción imposta de acordo co previsto neste número reducirase conforme o disposto no número 3 do artigo 188 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Para os efectos previstos neste número, tratándose de bens ou dereitos homoxéneos entenderase que foron dispostos os achegados en primeiro lugar.

Non se aplicará o disposto neste número en caso de falecemento do titular do patrimonio protexido, do achegante ou dos traballadores aos cales se refire o número 2 do artigo 43 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

CAPÍTULO II

Redución por pensións compensatorias

Artigo 55. *Reducións por pensións compensatorias.*

As pensións compensatorias a favor do cónxuxe e as anualidades por alimentos, con excepción das fixadas en favor dos fillos do contribuínte, satisfeitas ambas por decisión xudicial, poderán ser obxecto de redución na base imponible.

TÍTULO V

Adecuación do imposto ás circunstancias persoais e familiares do contribuínte

Artigo 56. *Mínimo persoal e familiar.*

1. O mínimo persoal e familiar constitúe a parte da base liquidable que, por destinarse a satisfacer as necesidades básicas persoais e familiares do contribuínte, non se somete a tributación por este imposto.

2. Cando a base liquidable xeral sexa superior ao importe do mínimo persoal e familiar, este formará parte da base liquidable xeral.

Cando a base liquidable xeral sexa inferior ao importe do mínimo persoal e familiar, este formará parte da base liquidable xeral polo importe desta última e da base liquidable do aforro polo resto.

Cando non exista base liquidable xeral, o mínimo persoal e familiar formará parte da base liquidable do aforro.

3. O mínimo persoal e familiar será o resultado de sumar o mínimo do contribuínte e os mínimos por descendentes, ascendentes e discapacidade a que se refiren os artigos 57, 58, 59 e 60 desta lei.

Artigo 57. *Mínimo do contribuínte.*

1. O mínimo do contribuínte será, con carácter xeral, de 5.050 euros anuais.

2. Cando o contribuínte teña unha idade superior a 65 anos, o mínimo aumentarase en 900 euros anuais. Se a idade é superior a 75 anos, o mínimo aumentarase adicionalmente en 1.100 euros anuais.

Artigo 58. *Mínimo por descendentes.*

1. O mínimo por descendentes será, por cada un deles menor de vinte e cinco anos ou con discapacidade calquera que sexa a súa idade, sempre que conviva co contribuínte e non teña rendas anuais, excluídas as exentas, superiores a 8.000 euros, de:

- 1.800 euros anuais polo primeiro.
- 2.000 euros anuais polo segundo.
- 3.600 euros anuais polo terceiro.
- 4.100 euros anuais polo cuarto e seguintes.

Para estes efectos, asimílanse aos descendentes aquelas persoas vinculadas ao contribuínte por razón de tutela e acollemento, nos termos previstos na lexislación civil aplicable.

Entre outros casos, considerarase que conviven co contribuínte os descendentes que, dependendo del, estean internados en centros especializados.

2. Cando o descendente sexa menor de tres anos, o mínimo a que se refire o número 1 anterior aumentarase en 2.200 euros anuais.

Nos supostos de adopción ou acollemento, tanto preadoptivo como permanente, este aumento producirase, con independencia da idade do menor, no período impositivo en que se inscriba no Rexistro civil e nos dous

seguintes. Cando a inscrición non sexa necesaria, o aumento poderase practicar no período impositivo en que se produza a resolución xudicial ou administrativa correspondente e nos dous seguintes.

Artigo 59. *Mínimo por ascendentes.*

1. O mínimo por ascendentes será de 900 euros anuais, por cada un deles maior de 65 anos ou con discapacidade calquera que sexa a súa idade, que conviva co contribuínte e non teña rendas anuais, excluídas as exentas, superiores a 8.000 euros.

Entre outros casos, considerarase que conviven co contribuínte os ascendentes discapacitados que, dependendo del, sexan internados en centros especializados.

2. Cando o ascendente sexa maior de 75 anos, o mínimo a que se refire o número 1 anterior aumentarase en 1.100 euros anuais.

Artigo 60. *Mínimo por discapacidade.*

O mínimo por discapacidade será a suma do mínimo por discapacidade do contribuínte e do mínimo por discapacidade de ascendentes e descendentes.

1. O mínimo por discapacidade do contribuínte será de 2.270 euros anuais cando sexa unha persoa con discapacidade e 6.900 euros anuais cando sexa unha persoa con discapacidade e acredite un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

Este mínimo aumentarase, en concepto de gastos de asistencia, en 2.270 euros anuais cando acredite necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

2. O mínimo por discapacidade de ascendentes ou descendentes será de 2.270 euros anuais por cada un dos descendentes ou ascendentes que xeren dereito á aplicación do mínimo a que se refiren os artigos 58 e 59 desta lei, que sexan persoas con discapacidade, calquera que sexa a súa idade. O mínimo será de 6.900 euros anuais por cada un deles que acredite un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

Este mínimo aumentarase, en concepto de gastos de asistencia, en 2.270 euros anuais por cada ascendente ou descendente que acredite necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida, ou un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento.

3. Para os efectos deste imposto, terán a consideración de persoas con discapacidade os contribuíntes que acrediten, nas condicións que regulamentariamente se establezan, un grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento.

En particular, considerarase acreditado un grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento no caso dos pensionistas da Seguridade Social que teñan recoñecida unha pensión de incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez, e no caso dos pensionistas de clases pasivas que teñan recoñecida unha pensión de xubilación ou retiro por incapacidade permanente para o servizo ou inutilidade. Igualmente, considerarase acreditado un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por cento, cando se trate de persoas cuxa incapacidade sexa declarada xudicialmente, aínda que non alcance ese grao.

Artigo 61. *Normas comúns para a aplicación do mínimo do contribuínte e por descendentes, ascendentes e discapacidade.*

Para a determinación do importe dos mínimos a que se refiren os artigos 57, 58, 59 e 60 desta lei, teranse en conta as seguintes normas:

1.ª Cando dous ou máis contribuíntes teñan dereito á aplicación do mínimo por descendentes, ascendentes ou discapacidade respecto dos mesmos ascendentes ou des-

cendentes, o seu importe ratearase entre eles por partes iguais.

Non obstante, cando os contribuíntes teñan distinto grao de parentesco co ascendente ou descendente, a aplicación do mínimo corresponderá aos de grao máis próximo, salvo que estes non teñan rendas anuais, excluídas as exentas, superiores a 8.000 euros, caso en que corresponderá aos do seguinte grao.

2.ª Non procederá a aplicación do mínimo por descendentes, ascendentes ou discapacidade cando os ascendentes ou descendentes que xeren o dereito a eles presenten declaración por este imposto con rendas superiores a 1.800 euros.

3.ª A determinación das circunstancias persoais e familiares que se deban ter en conta para efectos do establecido nos artigos 57, 58, 59 e 60 desta lei, realizarase atendendo á situación existente na data de devengo do imposto.

4.ª Non obstante o disposto no número anterior, en caso de falecemento dun descendente que xere o dereito ao mínimo por descendentes, a contía será de 1.800 euros anuais por ese descendente.

5.ª Para a aplicación do mínimo por ascendentes, será necesario que estes convivan co contribuínte, ao menos, a metade do período impositivo.

TÍTULO VI

Cálculo do imposto estatal

CAPÍTULO I

Determinación da cota íntegra estatal

Artigo 62. *Cota íntegra estatal.*

A cota íntegra estatal será a suma das cantidades resultantes de aplicar os tipos de gravame a que se refiren os artigos 63 e 66 desta lei ás bases liquidables xeral e do aforro, respectivamente.

Artigo 63. *Escala xeral do imposto.*

1. A parte da base liquidable xeral que exceda o importe do mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable xeral aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable Até euros	Cota íntegra Euros	Resto base liquidable Até euros	Tipo aplicable Porcentaxe
0	0	17.360	15,66
17.360	2.718,58	15.000	18,27
32.360	5.459,08	20.000	24,14
52.360	10.287,08	En diante	27,13

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de aplicar á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar a escala prevista no número 1.º anterior.

2. Entenderase por tipo medio de gravame xeral estatal o derivado de multiplicar por 100 o cociente resultante de dividir a cota obtida pola aplicación do previsto no número anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame xeral estatal expresarase con dous decimais.

Artigo 64. *Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.*

Os contribuíntes que satisfagan anualidades por alimentos aos seus fillos por decisión xudicial, cando o importe daquelas sexa inferior á base liquidable xeral, aplicarán a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo 63 desta lei separadamente ao importe das anualidades por alimentos e ao resto da base liquidable xeral. A contía total resultante minorarase no importe derivado de aplicar a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo 63 desta lei á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar incrementado en 1.600 euros anuais, sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración.

Artigo 65. *Escala aplicable aos residentes no estranxeiro.*

No caso dos contribuíntes que teñan a súa residencia habitual no estranxeiro por concorrer algunha das circunstancias a que se refiren o número 2 do artigo 8 e o número 1 do artigo 10 desta lei, as escalas aplicables serán as establecidas no número 1 do artigo 63 e no número 1 do artigo 74, ambos desta lei.

Artigo 66. *Tipos de gravame do aforro.*

1. A base liquidable do aforro, na parte que non corresponda, se é o caso, co mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei, gravarase ao tipo do 11,1 por cento.

2. No caso dos contribuíntes que teñan a súa residencia habitual no estranxeiro por concorrer algunha das circunstancias a que se refiren o número 2 do artigo 8 e o número 1 do artigo 10 desta lei, a base liquidable do aforro, na parte que non corresponda, se é o caso, co mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei, gravarase ao tipo do 18 por cento.

CAPÍTULO II

Determinación da cota líquida estatal

Artigo 67. *Cota líquida estatal.*

1. A cota líquida estatal do imposto será o resultado de diminuír a cota íntegra estatal na suma:

a) Da dedución por investimento en vivenda habitual prevista no artigo 68.1 desta lei.

b) Do 67 por cento do importe total das deducións previstas nos números 2, 3, 4, 5 e 6 do artigo 68 desta lei.

2. O resultado das operacións a que se refire o número anterior non poderá ser negativo.

Artigo 68. *Deducións.*

1. Dedución por investimento en vivenda habitual.

1.º Os contribuíntes poderán deducir o 10,05 por cento das cantidades satisfeitas no período de que se trate pola adquisición ou rehabilitación da vivenda que constituía ou vaia constituír a residencia habitual do contribuínte. Para estes efectos, a rehabilitación deberá cumprir as condicións que se establezan regulamentariamente.

A base máxima desta dedución será de 9.015 euros anuais e estará constituída polas cantidades satisfeitas para a adquisición ou rehabilitación da vivenda, incluídos os gastos orixinados que corren a cargo do adquirente e, no caso de financiamento alleo, a amortización, os xuros, o custo dos instrumentos de cobertura do risco de tipo de xuro variable dos préstamos hipotecarios regulados no artigo décimo noveno da Lei 36/2003, do 11 de

novembro, de medidas de reforma económica, e demais gastos derivados da adquisición ou rehabilitación. En caso de aplicación dos citados instrumentos de cobertura, os xuros satisfeitos polo contribuínte minoraranse nas cantidades obtidas pola aplicación do citado instrumento.

Tamén poderán aplicar esta dedución polas cantidades que se depositen en entidades de crédito, en contas que cumpran os requisitos de formalización e disposición que se establezan regulamentariamente, e sempre que se destinen á primeira adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual, co límite, conxuntamente co previsto no parágrafo anterior, de 9.015 euros anuais.

Nos supostos de nulidade matrimonial, divorcio ou separación xudicial, o contribuínte poderá seguir practicando esta dedución, nos termos que regulamentariamente se establezan, polas cantidades satisfeitas no período impositivo para a adquisición da que foi durante a vixencia do matrimonio a súa vivenda habitual, sempre que continúe tendo esta condición para os fillos comúns e o proxenitor en cuxa compañía fiquen.

2.º Cando se adquira unha vivenda habitual tendo gozado da dedución por adquisición doutras vivendas habituais anteriores, non se poderá practicar dedución pola adquisición ou rehabilitación da nova en canto as cantidades investidas nela non superen as investidas nas anteriores, na medida en que fosen obxecto de dedución.

Cando o alleamento dunha vivenda habitual xerese unha ganancia patrimonial exenta por reinvestimento, a base de dedución pola adquisición ou rehabilitación da nova minorarase no importe da ganancia patrimonial a que se aplique a exención por reinvestimento. Neste caso, non se poderá practicar dedución pola adquisición da nova mentres as cantidades investidas nela non superen tanto o prezo da anterior, na medida en que fose obxecto de dedución, como a ganancia patrimonial exenta por reinvestimento.

3.º Entenderase por vivenda habitual aquela en que o contribuínte resida durante un prazo continuado de tres anos. Non obstante, entenderase que a vivenda tivo aquel carácter cando, a pesar de non ter transcorrido ese prazo, se produza o falecemento do contribuínte ou concorran circunstancias que necesariamente exixan o cambio de vivenda, tales como separación matrimonial, traslado laboral, obtención de primeiro emprego ou de emprego máis vantaxoso ou outras análogas.

4.º Tamén poderán aplicar a dedución por investimento en vivenda habitual os contribuíntes que efectúen nela obras e instalacións de adecuación, incluídos os elementos comúns do edificio e os que sirvan de paso necesario entre o predio e a vía pública, coas seguintes especialidades:

a) As obras e instalacións de adecuación deberán ser certificadas pola Administración competente como necesarias para a accesibilidade e comunicación sensorial que facilite o desenvolvemento digno e adecuado das persoas con discapacidade, nos termos que se establezan regulamentariamente.

b) Darán dereito a dedución as obras e instalacións de adecuación que se deban efectuar na vivenda habitual do contribuínte, por razón da discapacidade do propio contribuínte ou do seu cónxuxe ou un parente, en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, até o terceiro grao inclusive, que conviva con el.

c) A vivenda debe estar ocupada por calquera das persoas a que se refire o parágrafo anterior a título de propietario, arrendatario, subarrendatario ou usufrutuario.

d) A base máxima desta dedución, independentemente da fixada na alínea a) do número 1 anterior, será de 12.020 euros anuais.

e) A porcentaxe de dedución será o 13,4 por cento.

f) Entenderase como circunstancia que necesariamente exixe o cambio de vivenda cando a anterior resulte inadecuada en razón da discapacidade.

g) Tratándose de obras de modificación dos elementos comúns do edificio que sirvan de paso necesario entre o predio urbano e a vía pública, ben como as necesarias para a aplicación de dispositivos electrónicos que sirvan para superar barreiras de comunicación sensorial ou de promoción da súa seguridade, poderán aplicar esta dedución, alén do contribuínte a que se refire a alínea b) anterior, os contribuíntes que sexan copropietarios do inmovible en que se encontre a vivenda.

2. Deducións en actividades económicas.

Aos contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas seranlles de aplicación os incentivos e estímulo ao investimento empresarial establecidos ou que se establezan na normativa do imposto sobre sociedades con igualdade de porcentaxes e límites de dedución, con excepción da dedución prevista no artigo 42 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Non obstante, cando se trate de contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas e determinen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva:

a) Seranlles de aplicación as deducións para o fomento das tecnoloxías da información e da comunicación previstas no artigo 36 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, na forma e cos límites establecidos no artigo 44 desa lei, e no artigo 69.2 desta lei. A base conxunta destas deducións terá como límite o rendemento neto das actividades económicas, polo método de estimación obxectiva, computado para a determinación da base imponible.

b) Os restantes incentivos a que se refire este número 2 só lles serán de aplicación cando así se estableza regulamentariamente tendo en conta as características e obrigas formais do citado método.

3. Deducións por donativos.

Os contribuíntes poderán aplicar, neste concepto:

a) As deducións previstas na Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

b) O 10 por cento das cantidades doadas ás fundacións legalmente recoñecidas que rendan contas ao órgano do protectorado correspondente, así como ás asociacións declaradas de utilidade pública, non comprendidas no parágrafo anterior.

4. Dedución por rendas obtidas en Ceuta ou Melilla.

1.º Contribuíntes residentes en Ceuta ou Melilla.

a) Os contribuíntes que teñan a súa residencia habitual en Ceuta ou Melilla deducirán o 50 por cento da parte da suma das cotas íntegras estatal e autonómica que proporcionalmente corresponda ás rendas computadas para a determinación das bases liquidables que fosen obtidas en Ceuta ou Melilla.

b) Tamén aplicarán esta dedución os contribuíntes que manteñan a súa residencia habitual en Ceuta ou Melilla durante un prazo non inferior a tres anos, nos períodos impositivos iniciados con posterioridade ao final dese prazo, polas rendas obtidas fóra desas cidades cando, ao menos, unha terceira parte do patrimonio neto do contribuínte, determinado conforme a normativa reguladora do imposto sobre o patrimonio, estea situado nesas cidades.

A contía máxima das rendas obtidas fóra das devanditas cidades que pode acollerse a esta dedución será o importe neto dos rendementos e ganancias e perdas patrimoniais obtidos nesas cidades.

2.º Os contribuíntes que non teñan a súa residencia habitual en Ceuta ou Melilla deducirán o 50 por cento da parte da suma das cotas íntegras estatal e autonómica que proporcionalmente corresponda ás rendas computadas para a determinación das bases liquidables positivas que fosen obtidas en Ceuta ou Melilla.

En ningún caso se aplicará esta dedución ás rendas seguintes:

As procedentes de institucións de investimento colectivo, salvo cando a totalidade dos seus activos estea investida en Ceuta ou Melilla, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

As rendas a que se refiren as alíneas a), e) e i) do número seguinte.

3.º Para os efectos previstos nesta lei, consideráranse rendas obtidas en Ceuta ou Melilla as seguintes:

a) Os rendementos do traballo cando deriven de traballos de calquera clase realizados neses territorios.

b) Os rendementos que procedan da titularidade de bens inmobles situados en Ceuta ou Melilla ou de dereitos reais que recaian sobre eses bens.

c) As que procedan do exercicio de actividades económicas efectivamente realizadas, nas condicións que regulamentariamente se determinen, en Ceuta ou Melilla.

d) As ganancias patrimoniais que procedan de bens inmobles radicados en Ceuta ou Melilla.

e) As ganancias patrimoniais que procedan de bens mobles situados en Ceuta ou Melilla.

f) Os rendementos do capital mobiliario procedentes de obrigas ou préstamos, cando os capitais estean investidos neses territorios e alí xeren as rendas correspondentes.

g) Os rendementos do capital mobiliario procedentes do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

h) As rendas procedentes de sociedades que operen efectiva e materialmente en Ceuta ou Melilla e con domicilio e obxecto social exclusivo neses territorios.

i) Os rendementos procedentes de depósitos ou contas en toda clase de institucións financeiras situadas en Ceuta ou Melilla.

5. Dedución por actuacións para a protección e difusión do patrimonio histórico español e das cidades, conxuntos e bens declarados patrimonio mundial.

Os contribuíntes terán dereito a unha dedución na cota do 15 por cento do importe dos investimentos ou gastos que realicen para:

a) A adquisición de bens do patrimonio histórico español, realizada fóra do territorio español para a súa introdución dentro dese territorio, sempre que os bens sexan declarados bens de interese cultural ou incluídos no Inventario xeral de bens mobles no prazo dun ano desde a súa introdución, e permanezan en territorio español e dentro do patrimonio do titular durante ao menos catro anos.

A base desta dedución será a valoración efectuada pola Xunta de cualificación, valoración e exportación de bens do patrimonio histórico español.

b) A conservación, reparación, restauración, difusión e exposición dos bens da súa propiedade que estean declarados de interese cultural conforme a normativa do patrimonio histórico do Estado e das comunidades autónomas, sempre que se cumpran as exixencias establecidas nesa normativa, en particular respecto dos deberes de visita e exposición pública dos bens.

c) A rehabilitación de edificios, o mantemento e reparación dos seus tellados e fachadas, ben como a mellora de infraestruturas da súa propiedade situadas no ámbito que sexa obxecto de protección das cidades españolas ou dos conxuntos arquitectónicos, arqueolóxicos,

naturais ou paisaxísticos e dos bens declarados Patrimonio Mundial pola Unesco situados en España.

6. Dedución por conta aforro-empresa.

Os contribuíntes poderán aplicar unha dedución polas cantidades que se depositen en entidades de crédito, en contas separadas de calquera outro tipo de imposición, destinadas á constitución dunha sociedade nova empresa regulada no capítulo XII da Lei 2/1995, do 23 de marzo, de sociedades de responsabilidade limitada, consonte os seguintes requisitos e circunstancias:

1.º O saldo da conta aforro-empresa deberase destinar á subscrición como socio fundador das participacións da sociedade nova empresa.

Pola súa parte, a sociedade nova empresa, no prazo máximo dun ano desde a súa válida constitución, deberá destinar os fondos achegados polos socios que se acolle sen á dedución:

a) Á adquisición de inmovilizado material e inmaterial exclusivamente afecto á actividade, nos termos previstos no artigo 29 desta lei.

b) A gastos de constitución e de primeiro establecemento.

c) A gastos de persoal empregado con contrato laboral.

En todo caso, a sociedade nova empresa deberá contar, antes da finalización do prazo indicado con, ao menos, un local exclusivamente destinado a levar a xestión da súa actividade e unha persoa empregada con contrato laboral e a xornada completa.

Entenderase que non se cumpríu o previsto neste número cando a sociedade nova empresa desenvolva as actividades que se exercen anteriormente baixo outra titularidade.

2.º A base máxima desta dedución será de 9.000 euros anuais e estará constituída polas cantidades depositadas en cada período impositivo até a data da subscrición das participacións da sociedade nova empresa.

3.º A porcentaxe de dedución aplicable sobre a base de dedución a que se refire o número 2.º anterior será do 15 por cento.

4.º A sociedade nova empresa deberá manter durante ao menos os dous anos seguintes ao inicio da actividade:

a) A actividade económica en que consista o seu obxecto social, non podendo cumprir a sociedade nova empresa nese prazo os requisitos previstos no cuarto parágrafo do número 1 do artigo 116 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

b) Ao menos, un local exclusivamente destinado a levar a xestión da súa actividade e unha persoa empregada con contrato laboral e a xornada completa.

c) Os activos en que se materializase o saldo da conta aforro-empresa, que deberán permanecer en funcionamento no patrimonio afecto da nova empresa.

5.º Perderase o dereito á dedución:

a) Cando o contribuínte dispoña de cantidades depositadas na conta aforro-empresa para fins diferentes da constitución da súa primeira sociedade nova empresa. En caso de disposición parcial entenderase que as cantidades dispostas son as primeiras depositadas.

b) Cando transcorran catro anos, a partir da data en que foi aberta a conta, sen que se inscribise no Rexistro mercantil a sociedade nova empresa.

c) Cando se transmitan «inter vivos» as participacións dentro do prazo previsto no ordinal 4.º anterior.

d) Cando a sociedade nova empresa non cumpra as condicións que determinan o dereito a esta dedución.

6.º Cando, en períodos impositivos posteriores ao da súa aplicación, se perda o dereito, en todo ou en parte, ás deducións practicadas, o contribuínte estará obrigado a sumar á cota líquida estatal e á cota líquida autonómica devengadas no exercicio en que se incumprisen os requisitos as cantidades indebidamente deducidas, máis os xuros de demora a que se refire o artigo 26.6 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

7.º Cada contribuínte só poderá manter unha conta aforro-empresa e unicamente terá dereito á dedución pola primeira sociedade nova empresa que constituía.

8.º As contas aforro-empresa deberanse identificar nos mesmos termos que os establecidos para o caso das contas vivenda.

Artigo 69. *Límites de determinadas deducións.*

1. A base das deducións a que se refiren os números 3 e 5 do artigo 68 desta lei non poderá exceder para cada unha delas o 10 por cento da base liquidable do contribuínte.

2. Os límites da dedución a que se refire o número 2 do artigo 68 desta lei serán os que estableza a normativa do imposto sobre sociedades para os incentivos e estímulos ao investimento empresarial. Estes límites aplicaranse sobre a cota que resulte de minorar a suma das cotas íntegras, estatal e autonómica, no importe total das deducións por investimento en vivenda habitual, previstas nos artigos 68.1 e 78 desta lei, e por actuacións para a protección e difusión do patrimonio histórico español e das cidades, conxuntos e bens declarados Patrimonio Mundial, prevista no artigo 68.5 desta lei.

Artigo 70. *Comprobación da situación patrimonial.*

1. A aplicación da dedución por investimento en vivenda e da dedución por conta aforro-empresa requirirá que o importe comprobado do patrimonio do contribuínte ao finalizar o período da imposición exceda o valor que reflectise a súa comprobación ao comezo deste ao menos na contía dos investimentos realizados, sen computar os xuros e demais gastos de financiamento.

2. Para estes efectos, non se computarán os incrementos ou diminucións de valor experimentados durante o período impositivo polos elementos patrimoniais que ao final del sigan formando parte do patrimonio do contribuínte.

TÍTULO VII

Gravame autonómico

CAPÍTULO I

Normas comúns

Artigo 71. *Normas comúns aplicables para a determinación do gravame autonómico.*

Para a determinación do gravame autonómico aplicaranse as normas relativas á suxeición ao imposto e determinación da capacidade económica contidas nos títulos I, II, III, IV e V desta lei, así como as relativas á tributación familiar e réximes especiais, contidas nos títulos IX e X desta lei.

CAPÍTULO II

Residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma

Artigo 72. *Residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma.*

1. Para efectos desta lei, considerarase que os contribuíntes con residencia habitual en territorio español son residentes no territorio dunha comunidade autónoma:

1.º Cando permanezan no seu territorio un maior número de días do período impositivo.

Para determinar o período de permanencia computaranse as ausencias temporais.

Salvo proba en contrario, considerarase que unha persoa física permanece no territorio dunha comunidade autónoma cando nese territorio radique a súa vivenda habitual.

2.º Cando non for posible determinar a permanencia a que se refire o ordinal 1.º anterior, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma onde teñan o seu principal centro de intereses. Considerarase como tal o territorio onde obteñan a maior parte da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, determinada polos seguintes compoñentes de renda:

a) Rendementos do traballo, que se entenderán obtidos onde radique o centro de traballo respectivo, de existir.

b) Rendementos do capital inmobiliario e ganancias patrimoniais derivados de bens inmoables, que se entenderán obtidos no lugar en que radiquen estes.

c) Rendementos derivados de actividades económicas, xa sexan empresariais ou profesionais, que se entenderán obtidos onde radique o centro de xestión de cada unha delas.

3.º Cando non se poida determinar a residencia conforme os criterios establecidos nos ordinais 1.º e 2.º anteriores, consideraranse residentes no lugar da súa última residencia declarada para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2. As persoas físicas residentes no territorio dunha comunidade autónoma que pasasen a ter a súa residencia habitual no doutra, cumpriran as súas obrigas tributarias de acordo coa nova residencia, cando esta actúe como punto de conexión.

Ademais, cando en virtude do previsto no número 3 seguinte se deba considerar que non existiu cambio de residencia, as persoas físicas deberán presentar as autoliquidacións complementarias que correspondan, con inclusión dos xuros de demora.

O prazo de presentación das autoliquidacións complementarias terminará o mesmo día que conclúa o prazo de presentación das declaracións polo imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes ao ano en que concorran as circunstancias que, segundo o previsto no número 3 seguinte, determinen que se deba considerar que non existiu cambio de residencia.

3. Non producirán efecto os cambios de residencia que teñan por obxecto principal lograr unha menor tributación efectiva neste imposto.

Presumirase, salvo que a nova residencia se prolongue de maneira continuada durante, ao menos, tres anos, que non existiu cambio en relación ao rendimento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas, cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Que no ano en que se produce o cambio de residencia ou no seguinte a base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas sexa superior en, ao menos, un 50 por cento á do ano anterior ao cambio.

En caso de tributación conxunta determinarase de acordo coas normas de individualización.

b) Que no ano en que se produce a situación a que se refire a alínea a) anterior, a súa tributación efectiva polo imposto sobre a renda das persoas físicas sexa inferior á que correspondería de acordo coa normativa aplicable na comunidade autónoma en que residía con anterioridade ao cambio.

c) Que no ano seguinte a aquel en que se produce a situación a que se refire a alínea a) anterior, ou no seguinte, volva ter a súa residencia habitual no territorio da comunidade autónoma en que residiu con anterioridade ao cambio.

4. As persoas físicas residentes en territorio español que non permanezan nese territorio máis de 183 días durante o ano natural, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que radique o núcleo principal ou a base das súas actividades ou dos seus intereses económicos.

5. As persoas físicas residentes en territorio español por aplicación da presunción prevista no derradeiro parágrafo do número 1 do artigo 9 desta lei, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que residan habitualmente o cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que dependan delas.

CAPÍTULO III

Cálculo do gravame autonómico

SECCIÓN 1.ª DETERMINACIÓN DA COTA ÍNTEGRA AUTONÓMICA

Artigo 73. *Cota íntegra autonómica.*

A cota íntegra autonómica do imposto será a suma das contías resultantes de aplicar os tipos de gravame, a que se refiren os artigos 74 e 76 desta lei, á base liquidable xeral e do aforro, respectivamente.

Artigo 74. *Escala autonómica ou complementaria do imposto.*

1. A parte da base liquidable xeral que exceda o importe do mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable xeral aplicaráselle os tipos da escala autonómica do imposto que, conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, que regula as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobadas pola comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non aprobou a escala a que se refire o parágrafo anterior, será aplicable a seguinte escala complementaria:

Base liquidable Até euros	Cota íntegra Euros	Resto base liquidable Até euros	Tipo aplicable Porcentaxe
0	0	17.360	8,34
17.360	1.447,82	15.000	9,73
32.360	2.907,32	20.000	12,86
52.360	5.479,32	En diante	15,87

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de lle aplicar á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar a escala prevista no ordinal 1.º anterior.

2. Entenderase por tipo medio de gravame xeral autonómico o derivado de multiplicar por 100 o cociente

resultante de dividir a cota obtida pola aplicación do previsto no número anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame xeral autonómico exprésarase con dous decimais.

Artigo 75. *Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.*

Os contribuíntes que satisfagan anualidades por alimentos aos seus fillos por decisión xudicial, cando o importe daquelas sexa inferior á base liquidable xeral, aplicarán a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo anterior separadamente ao importe das anualidades por alimentos e ao resto da base liquidable xeral. A contía total resultante minorarase no importe derivado de lle aplicar a escala prevista no ordinal 1.º do número 1 do artigo 74 desta lei á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar incrementado en 1.600 euros anuais, sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración.

Artigo 76. *Tipo de gravame do aforro.*

A base liquidable do aforro, na parte que non corresponda, se é o caso, co mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei, gravarase co tipo do 6,9 por cento.

SECCIÓN 2.ª DETERMINACIÓN DA COTA LÍQUIDA AUTONÓMICA

Artigo 77. *Cota líquida autonómica.*

1. A cota líquida autonómica será o resultado de diminuír a cota íntegra autonómica na suma de:

a) O tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual prevista no artigo 78 desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial establecidos no seu artigo 70.

b) O 33 por cento do importe total das deducións previstas nos números 2, 3, 4, 5 e 6 do artigo 68 desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial previstos nos seus artigos 69 e 70.

c) O importe das deducións establecidas pola comunidade autónoma no exercicio das competencias previstas na Lei 21/2001, do 27 de decembro, que regula as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

2. O resultado das operacións a que se refire o número anterior non poderá ser negativo.

Artigo 78. *Tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual.*

1. O tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual regulada no artigo 68.1 desta lei será o resultado de lle aplicar á base da dedución, de acordo cos requisitos e circunstancias previstas nel, as porcentaxes que, conforme o disposto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, que regula as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobadas pola comunidade autónoma.

2. Se a comunidade autónoma non aprobouse as porcentaxes a que se refire o número anterior, serán de aplicación as seguintes:

a) Con carácter xeral o 4,95 por cento.

b) Cando se trate de obras de adecuación da vivenda habitual por persoas con discapacidade a que se refire o número 4.º do artigo 68.1 desta lei, a porcentaxe será o 6,6 por cento.

TÍTULO VIII

Cota diferencial

Artigo 79. *Cota diferencial.*

A cota diferencial será o resultado de minorar a cota líquida total do imposto, que será a suma das cotas líquidas, estatal e autonómica, nos seguintes importes:

- a) A dedución por dobre imposición internacional prevista no artigo 80 desta lei.
- b) As retencións, os ingresos á conta e os pagamentos fraccionados previstos nesta lei e nas súas normas regulamentarias de desenvolvemento.
- c) As deducións a que se refiren o artigo 91.8 e o artigo 92.4 desta lei.
- d) Cando o contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, as retencións e ingresos á conta a que se refire o número 8 do artigo 99 desta lei, así como as cotas satisfeitas do imposto sobre a renda de non-residentes e devengadas durante o período impositivo en que se produza o cambio de residencia.
- e) As retencións a que se refire o número 11 do artigo 99 desta lei.

Artigo 80. *Dedución por dobre imposición internacional.*

1. Cando entre as rendas do contribuínte figuren rendementos ou ganancias patrimoniais obtidos e gravados no estranxeiro, deducirase a menor das cantidades seguintes:

- a) O importe efectivo do satisfeito no estranxeiro por razón dun imposto de natureza idéntica ou análoga a este imposto ou ao imposto sobre a renda de non-residentes sobre os ditos rendementos ou ganancias patrimoniais.
- b) O resultado de aplicar o tipo medio efectivo de gravame á parte de base liquidable gravada no estranxeiro.

2. Para estes efectos, o tipo medio efectivo de gravame será o resultado de multiplicar por 100 o cociente obtido de dividir a cota líquida total pola base liquidable. Para tal fin, deberáse diferenciar o tipo de gravame que corresponda ás rendas xerais e do aforro, segundo proceda. O tipo de gravame expresarase con dous decimais.

3. Cando se obteñan rendas no estranxeiro a través dun establecemento permanente practicarase a dedución por dobre imposición internacional prevista neste artigo, e en ningún caso resultará de aplicación o procedemento de eliminación da dobre imposición previsto no artigo 22 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Artigo 81. *Dedución por maternidade.*

1. As mulleres con fillos menores de tres anos con dereito á aplicación do mínimo por descendentes previsto no artigo 58 desta lei e que realicen unha actividade por conta propia ou allea pola cal estean dadas de alta no réxime correspondente da Seguridade Social ou mutualidade, poderán minorar a cota diferencial deste imposto até en 1.200 euros anuais por cada fillo menor de tres anos.

Nos supostos de adopción ou acollemento, tanto preadoptivo como permanente, a dedución poderase practicar, con independencia da idade do menor, durante os tres anos seguintes á data da inscrición no Rexistro civil.

Cando a inscrición non sexa necesaria, a dedución poderase practicar durante os tres anos posteriores á data da resolución xudicial ou administrativa que a declare.

En caso de falecemento da nai, ou cando a garda e custodia se atribúa de forma exclusiva ao pai ou, se é o caso, a un titor, sempre que cumpra os requisitos previs-

tos neste artigo, este terá dereito á práctica da dedución pendente.

2. A dedución calcularase de forma proporcional ao número de meses en que se cumpran de forma simultánea os requisitos previstos no número 1 anterior, e terá como límite para cada fillo as cotizacións e cotas totais á Seguridade Social e mutualidades devengadas en cada período impositivo con posterioridade ao nacemento ou adopción.

Para efectos do cálculo deste límite computaranse as cotizacións e cotas polos seus importes íntegros, sen tomar en consideración as bonificacións que poderían corresponder.

3. Poderase solicitar á Axencia Estatal de Administración Tributaria o aboamento da dedución de forma anticipada. Nestes supostos, non se minorará a cota diferencial do imposto.

4. Regulamentariamente regularanse o procedemento e as condicións para ter dereito á práctica desta dedución, ben como os supostos en que se poida solicitar de forma anticipada o seu aboamento.

TÍTULO IX

Tributación familiar

Artigo 82. *Tributación conxunta.*

1. Poderán tributar conxuntamente as persoas que formen parte dalgunha das seguintes modalidades de unidade familiar:

1.ª A integrada polos cónxuxes non separados legalmente e, se os houber:

- a) Os fillos menores, con excepción dos que, co consentimento dos pais, vivan independentes destes.
- b) Os fillos maiores de idade incapacitados xudicialmente suxeitos a patria potestade prorrogada ou rehabilitada.

2.ª Nos casos de separación legal, ou cando non exista vínculo matrimonial, a formada polo pai ou a nai e todos os fillos que convivan con un ou outro e que reúnan os requisitos a que se refire a regra 1.ª deste artigo.

2. Ninguén poderá formar parte de dúas unidades familiares a un tempo.

3. A determinación dos membros da unidade familiar realizarase atendendo á situación existente en 31 de decembro de cada ano.

Artigo 83. *Opción pola tributación conxunta.*

1. As persoas físicas integradas nunha unidade familiar poderán optar, en calquera período impositivo, por tributare conxuntamente no imposto sobre a renda das persoas físicas, conforme as normas xerais do imposto e as disposicións deste título, sempre que todos os seus membros sexan contribuíntes por este imposto.

A opción pola tributación conxunta non vinculará para períodos sucesivos.

2. A opción pola tributación conxunta deberá abranger a totalidade dos membros da unidade familiar. Se un deles presenta declaración individual, os restantes deberán utilizar o mesmo réxime.

A opción exercida para un período impositivo non poderá ser modificada con posterioridade respecto del unha vez finalizado o prazo regulamentario de declaración.

En caso de falta de declaración, os contribuíntes tributarán individualmente, salvo que manifesten expresamente a súa opción no prazo de 10 días a partir do requirimento da Administración tributaria.

Artigo 84. *Normas aplicables na tributación conxunta.*

1. Na tributación conxunta serán aplicables as regras xerais do imposto sobre determinación da renda dos contribuíntes, determinación das bases imponible e liquidable e determinación da débeda tributaria, coas especialidades que se fixan nos números seguintes.

2. Os importes e límites cuantitativos establecidos para efectos da tributación individual aplicaranse en idéntica contía na tributación conxunta, sen que proceda a súa elevación ou multiplicación en función do número de membros da unidade familiar.

Non obstante:

1.º Os límites máximos de redución na base imponible previstos nos artigos 52, 53 e 54 e na disposición adicional décimo primeira desta lei serán aplicados individualmente por cada partícipe ou mutualista integrado na unidade familiar.

2.º En calquera das modalidades de unidade familiar, o mínimo previsto no número 1 do artigo 57 será de 5.050 euros anuais, con independencia do número de membros integrados nela.

Para a cuantificación do mínimo a que se refire o número 2 do artigo 57 e o número 1 do artigo 60, ambos desta lei, teranse en conta as circunstancias persoais de cada un dos cónxuxes integrados na unidade familiar.

En ningún caso procederá a aplicación dos citados mínimos polos fillos, sen prexuízo da contía que proceda polo mínimo por descendentes e discapacidade.

3.º Na primeira das modalidades de unidade familiar do artigo 82 desta lei, a base imponible, con carácter previo ás reducións previstas nos artigos 51, 53 e 54 e na disposición adicional décimo primeira desta lei, reducirase en 3.400 euros anuais. Para tal efecto, a redución aplicarase, en primeiro lugar, á base imponible xeral sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración. O remanente, se o houber, minorará a base imponible do aforro, que tampouco poderá resultar negativa.

4.º Na segunda das modalidades de unidade familiar do artigo 82 desta lei, a base imponible, con carácter previo ás reducións previstas nos artigos 51, 53 e 54 e na disposición adicional décimo primeira desta lei, reducirase en 2.150 euros anuais. Para tal efecto, a redución aplicarase, en primeiro lugar, á base imponible xeral sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración. O remanente, se o houber, minorará a base imponible do aforro, que tampouco poderá resultar negativa.

Non se aplicará esta redución cando o contribuínte conviva co pai ou a nai dalgún dos fillos que forman parte da súa unidade familiar.

3. Na tributación conxunta serán compensables, conforme as normas xerais do imposto, as perdas patrimoniais e as bases liquidables xerais negativas realizadas e non compensadas polos contribuíntes compoñentes da unidade familiar en períodos impositivos anteriores en que tributasen individualmente.

4. Os mesmos conceptos determinados en tributación conxunta serán compensables exclusivamente, en caso de tributación individual posterior, por aqueles contribuíntes a que correspondan de acordo coas regras sobre individualización de rendas contidas nesta lei.

5. As rendas de calquera tipo obtidas polas persoas físicas integradas nunha unidade familiar que optasen pola tributación conxunta serán gravadas acumuladamente.

6. Todos os membros da unidade familiar quedarán conxunta e solidariamente sometidos ao imposto, sen prexuízo do dereito a ratearen entre si a débeda tributaria segundo a parte de renda suxeita que corresponda a cada un deles.

TÍTULO X

Réximes especiais

SECCIÓN 1.ª IMPUTACIÓN DE RENDAS INMOBILIARIAS

Artigo 85. *Imputación de rendas inmobiliarias.*

1. No suposto dos bens inmobles urbanos cualificados como tales no artigo 7 do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2004, do 5 de marzo, ben como no caso dos inmobles rústicos con construcións que non resulten indispensables para o desenvolvemento de explotacións agrícolas, gandeiras ou forestais, non afectos en ambos os casos a actividades económicas nin xeradores de rendementos do capital, excluída a vivenda habitual e o solo non edificado, terá a consideración de renda imputada a cantidade que resulte de aplicar o 2 por cento ao valor catastral, determinándose proporcionalmente ao número de días que corresponda en cada período impositivo.

No caso de inmobles localizados en municipios en que os valores catastrais fosen revisados, modificados ou determinados mediante un procedemento de valoración colectiva de carácter xeral, de conformidade coa normativa catastral, e que entrasen en vigor a partir do 1 de xaneiro de 1994, a renda imputada será o 1,1 por cento do valor catastral.

Se na data de devengo do imposto os inmobles a que se refire este número careceren de valor catastral ou este non lle foi notificado ao titular, tomarase como base de imputación deles o 50 por cento daquel polo cal se deban computar para efectos do imposto sobre o patrimonio. Nestes casos, a porcentaxe será do 1,1 por cento.

Cando se trate de inmobles en construción e nos supostos en que, por razóns urbanísticas, o inmovible non sexa susceptible de uso, non se estimará renda ningunha.

2. Estas rendas imputaranse aos titulares dos bens inmobles de acordo co artigo 7 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

Cando existan dereitos reais de disfrute, a renda computable para estes efectos no titular do dereito será a que correspondería ao propietario.

3. Nos supostos de dereitos de aproveitamento por quenda de bens inmobles, a imputación efectuarase ao titular do dereito real, rateando o valor catastral en función da duración anual do período de aproveitamento.

Se na data de devengo do imposto os inmobles a que se refire este número careceren de valor catastral, ou este non lle foi notificado ao titular, tomarase como base de imputación o prezo de adquisición do dereito de aproveitamento.

Non procederá a imputación de renda inmobiliaria aos titulares de dereitos de aproveitamento por quenda de bens inmobles cando a súa duración non exceda dúas semanas por ano.

SECCIÓN 2.ª RÉXIME DE ATRIBUCIÓN DE RENDAS

Artigo 86. *Réxime de atribución de rendas.*

As rendas correspondentes ás entidades en réxime de atribución de rendas atribuiranse aos socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes, respectivamente, de acordo co establecido nesta sección 2.ª

Artigo 87. *Entidades en réxime de atribución de rendas.*

1. Terán a consideración de entidades en réxime de atribución de rendas aquelas a que se refire o artigo 8.3 desta lei e, en particular, as entidades constituídas no estranxeiro cuxa natureza xurídica sexa idéntica ou análoga á das entidades en atribución de rendas constituídas de acordo coas leis españolas.

2. O réxime de atribución de rendas non será aplicable ás sociedades agrarias de transformación, que tributarán polo imposto sobre sociedades.

3. As entidades en réxime de atribución de rendas non estarán suxeitas ao imposto sobre sociedades.

Artigo 88. *Cualificación da renda atribuída.*

As rendas das entidades en réxime de atribución de rendas atribuídas aos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes terán a natureza derivada da actividade ou fonte de onde procedan para cada un deles.

Artigo 89. *Cálculo da renda atribuíble e pagamentos á conta.*

1. Para o cálculo das rendas atribuíbles a cada un dos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes, aplicaranse as seguintes regras:

1.ª As rendas determinaranse conforme as normas deste imposto, e non serán aplicables as reducións previstas nos artigos 23.2, 23.3, 26.2 e 32 desta lei, coas seguintes especialidades:

a) A renda atribuíble determinarase de acordo co previsto na normativa do imposto sobre sociedades cando todos os membros da entidade en réxime de atribución de rendas sexan suxeitos pasivos dese imposto ou contribuíntes polo imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente.

b) A determinación da renda atribuíble aos contribuíntes do imposto sobre a renda de non-residentes sen establecemento permanente efectuarase de acordo co previsto no capítulo IV do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

c) Para o cálculo da renda atribuíble aos membros da entidade en réxime de atribución de rendas que sexan suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades ou contribuíntes polo imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente ou sen establecemento permanente que non sexan persoas físicas, procedente de ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de elementos non afectos ao desenvolvemento de actividades económicas, non resultará de aplicación o establecido na disposición transitoria novena desta lei.

2.ª A parte de renda atribuíble aos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes, contribuíntes por este imposto ou polo imposto sobre sociedades, que formen parte dunha entidade en réxime de atribución de rendas constituída no estranxeiro, determinarase de acordo co sinalado na regra 1.ª anterior.

3.ª Cando a entidade en réxime de atribución de rendas obteña rendas de fonte estranxeira que procedan dun país co cal España non teña suscrito un convenio para evitar a dobre imposición con cláusula de intercambio de información, non se computarán as rendas negativas que excedan as positivas obtidas no mesmo país e procedan da mesma fonte. O exceso computarase nos catro anos seguintes de acordo co sinalado nesta regra 3.^a

2. Estarán suxeitas a retención ou ingreso á conta, conforme as normas deste imposto, as rendas que se satisfagan ou aboan ás entidades en réxime de atribución de rendas, con independencia de que todos ou algún dos

seus membros sexa contribuínte por este imposto, suxeito pasivo do imposto sobre sociedades ou contribuínte polo imposto sobre a renda de non-residentes. Esta retención ou ingreso á conta deducirase na imposición persoal do socio, herdeiro, comeneiro ou partícipe, na mesma proporción en que se atribúan as rendas.

3. As rendas atribuiranse aos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes segundo as normas ou pactos aplicables en cada caso e, se estes non constaren á Administración tributaria en forma fidedigna, atribuiranse por partes iguais.

4. Os membros da entidade en réxime de atribución de rendas que sexan contribuíntes por este imposto poderán practicar na súa declaración as reducións previstas nos artigos 23.2, 23.3, 26.2 e 32.1 desta lei.

5. Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades e os contribuíntes polo imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente, que sexan membros dunha entidade en réxime de atribución de rendas que adquiera accións ou participacións en institucións de investimento colectivo, integrarán na súa base imponible o importe das rendas contabilizadas ou que se deban contabilizar procedentes das citadas accións ou participacións. Así mesmo, integrarán na súa base imponible o importe dos rendementos do capital mobiliario derivados da cesión a terceiros de capitais propios que se devengasen a favor da entidade en réxime de atribución de rendas.

Artigo 90. *Obrigas de información das entidades en réxime de atribución de rendas.*

1. As entidades en réxime de atribución de rendas deberán presentar unha declaración informativa, co contido que regulamentariamente se estableza, relativa ás rendas atribuíbles aos seus socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes, residentes ou non en territorio español.

2. A obriga de información a que se refire o número anterior deberá ser cumprida por quen teña a consideración de representante da entidade en réxime de atribución de rendas, de acordo co previsto no artigo 45.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, ou polos seus membros contribuíntes por este imposto ou suxeitos pasivos polo imposto sobre sociedades no caso das entidades constituídas no estranxeiro.

3. As entidades en réxime de atribución de rendas deberánlles notificar aos seus socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes a renda total da entidade e a renda atribuíble a cada un deles nos termos que regulamentariamente se establezan.

4. O ministro de Economía e Facenda establecerá o modelo, así como o prazo, lugar e forma de presentación da declaración informativa a que se refire este artigo.

5. Non estarán obrigadas a presentar a declaración informativa a que se refire o número 1 deste artigo as entidades en réxime de atribución de rendas que non exerzan actividades económicas e cuxas rendas non excedan 3.000 euros anuais.

SECCIÓN 3.ª TRANSPARENCIA FISCAL INTERNACIONAL

Artigo 91. *Imputación de rendas no réxime de transparencia fiscal internacional.*

1. Os contribuíntes imputarán a renda positiva obtida por unha entidade non residente en territorio español, en canto esa renda pertencese a algunha das clases previstas no número 2 deste artigo e se cumprisen as circunstancias seguintes:

a) Que por si soas ou conxuntamente con entidades vinculadas segundo o previsto no artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades ou con outros contribuíntes unidos por vínculos de parentesco, incluído o cónxuxe, en liña directa ou colateral, consan-

guínea ou por afinidade até o segundo grao inclusive, teñan unha participación igual ou superior ao 50 por cento no capital, nos fondos propios, nos resultados ou nos dereitos de voto da entidade non residente en territorio español, na data do feche do exercicio social desta última.

A participación que teñan as entidades vinculadas non residentes computarase polo importe da participación indirecta que determine nas persoas ou entidades vinculadas residentes en territorio español.

O importe da renda positiva a incluír determinarase en proporción á participación nos resultados e, na súa falta, á participación no capital, nos fondos propios ou nos dereitos de voto da entidade.

b) Que o importe satisfeito pola entidade non residente en territorio español, imputable a algunha das clases de rendas previstas no número 2, por razón de gravame de natureza idéntica ou análoga ao imposto sobre sociedades, sexa inferior ao 75 por cento do que correspondería de acordo coas normas do citado imposto.

2. Unicamente se imputará a renda positiva que proveña de cada unha das seguintes fontes:

a) Titularidade de bens inmobles rústicos e urbanos ou de dereitos reais que recaian sobre eles, salvo que estean afectos a unha actividade empresarial conforme o disposto no artigo 29 desta lei ou cedidos en uso a entidades non residentes, pertencentes ao mesmo grupo de sociedades da titular, no sentido do artigo 42 do Código de comercio.

b) Participación en fondos propios de calquera tipo de entidade e cesión a terceiros de capitais propios, nos termos previstos nos números 1 e 2 do artigo 25 desta lei.

Non se entenderá incluída nesta alínea b) a renda positiva que proceda dos seguintes activos financeiros:

1.º Os tidos para lles dar cumprimento a obrigas legais e regulamentarias orixinadas polo exercicio de actividades empresariais.

2.º Os que incorporen dereitos de crédito nacidos de relacións contractuais establecidas como consecuencia do desenvolvemento de actividades empresariais.

3.º Os tidos como consecuencia do exercicio de actividades de intermediación en mercados oficiais de valores.

4.º Os tidos por entidades de crédito e aseguradoras como consecuencia do exercicio das súas actividades empresariais, sen prexuízo do establecido na alínea c).

A renda positiva derivada da cesión a terceiros de capitais propios entenderase que procede da realización das actividades crediticias e financeiras a que se refire a alínea c) cando o cedente e o cesionario pertencen a un grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio, e os ingresos do cesionario procedan, ao menos no 85 por cento, do exercicio de actividades empresariais.

c) Actividades crediticias, financeiras, aseguradoras e de prestación de servizos, excepto os directamente relacionados con actividades de exportación, realizadas, directa ou indirectamente, con persoas ou entidades residentes en territorio español e vinculadas no sentido do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, en canto determinen gastos fiscalmente deducibles en tales persoas residentes.

Non se incluírá a renda positiva cando máis do 50 por cento dos ingresos derivados das actividades crediticias, financeiras, aseguradoras ou de prestación de servizos, excepto os directamente relacionados con actividades de exportación, realizadas pola entidade non residente, procedan de operacións efectuadas con persoas ou entidades non vinculadas no sentido do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

d) Transmisións dos bens e dereitos referidos nas alíneas a) e b) que xeren ganancias e perdas patrimoniais.

Non se incluírán as rendas previstas nas alíneas a), b) e d) anteriores obtidas pola entidade non residente en canto procedan ou deriven de entidades en que participe, directa ou indirectamente, en máis do 5 por cento, cando se cumpran os dous requisitos seguintes:

1.º Que a entidade non residente dirixa e xestione as participacións mediante a correspondente organización de medios materiais e persoais.

2.º Que os ingresos das entidades das cales se obtéñan as rendas procedan, ao menos no 85 por cento, do exercicio de actividades empresariais.

Para estes efectos, entenderase que proceden do exercicio de actividades empresariais as rendas previstas nas alíneas a), b) e d) que teñan a súa orixe en entidades que cumpran o requisito 2.º anterior e teñan participación, directa ou indirecta, en máis do 5 por cento da entidade non residente.

3. Non se imputarán as rendas previstas nas alíneas a), b) e d) do número anterior cando a suma dos seus importes sexa inferior ao 15 por cento da renda total ou ao 4 por cento dos ingresos totais da entidade non residente.

Os límites establecidos no parágrafo anterior poderanse referir á renda ou aos ingresos obtidos polo conxunto das entidades non residentes en territorio español pertencentes a un grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio.

En ningún caso se imputará unha cantidade superior á renda total da entidade non residente.

Non se imputará na base imponible do contribuínte o imposto ou impostos de natureza idéntica ou similar ao imposto sobre sociedades efectivamente satisfeito pola sociedade non residente pola parte de renda a incluír.

As rendas positivas de cada unha das fontes citadas no número 2 imputaranse na base imponible xeral, de acordo co previsto no artigo 45 desta lei.

4. Estarán obrigados á correspondente imputación os contribuíntes comprendidos na alínea a) do número 1 que participen directamente na entidade non residente ou ben indirectamente a través doutra ou doutras entidades non residentes. Neste último caso, o importe da renda positiva será o correspondente á participación indirecta.

5. A imputación realizarase no período impositivo que comprenda o día en que a entidade non residente en territorio español concluíu o seu exercicio social que, para estes efectos, non se poderá entender de duración superior a 12 meses, salvo que o contribuínte opte por realizar a inclusión no período impositivo que comprenda o día en que se aproben as contas correspondentes a ese exercicio, sempre que non transcorresen máis de seis meses contados a partir da data da súa conclusión.

A opción manifestarase na primeira declaración do imposto en que deba producir efecto e deberase manter durante tres anos.

6. O importe da renda positiva a imputar na base imponible calcularase de acordo cos principios e criterios establecidos no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades e nas restantes disposicións relativas ao imposto sobre sociedades para a determinación da base imponible. Entenderase por renda total o importe da base imponible que resulte de aplicar estes mesmos criterios e principios.

Para estes efectos, utilizarase o tipo de troco vixente ao feche do exercicio social da entidade non residente en territorio español.

7. Non se imputarán os dividendos ou participacións en beneficios na parte que corresponda á renda positiva que fose imputada. O mesmo tratamento se aplicará aos dividendos á conta.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

Unha mesma renda positiva só poderá ser obxecto de imputación por unha soa vez, calquera que sexa a forma e a entidade en que se manifeste.

8. Será deducible da cota líquida o imposto ou gravame efectivamente satisfeito no estranxeiro por razón da distribución dos dividendos ou participacións en beneficios, sexa conforme un convenio para evitar a dobre imposición ou de acordo coa lexislación interna do país ou territorio de que se trate, na parte que corresponda á renda positiva incluída na base imponible.

Esta dedución practicarase mesmo que os impostos correspondan a períodos impositivos distintos a aquel en que se realizou a inclusión.

En ningún caso se deducirán os impostos satisfeitos en países ou territorios considerados como paraísos fiscais.

Esta dedución non poderá exceder a cota íntegra que en España correspondería pagar pola renda positiva imputada na base imponible.

9. Para calcular a renda derivada da transmisión da participación, directa ou indirecta, empregaranse as regras contidas na alínea a) do número 7 da disposición transitoria vixésimo segunda do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, en relación á renda positiva imputada na base imponible. Os beneficios sociais a que se refire o citado precepto serán os correspondentes á renda positiva imputada.

10. Os contribuíntes a que sexa de aplicación o previsto neste artigo deberán presentar, conxuntamente coa declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas, os seguintes datos relativos á entidade non residente en territorio español:

- a) Nome ou razón social e lugar do domicilio social.
- b) Relación de administradores.
- c) Balance e conta de perdas e ganancias.
- d) Importe das rendas positivas que deban ser imputadas.
- e) Xustificación dos impostos satisfeitos respecto da renda positiva que deba ser imputada.

11. Cando a entidade participada sexa residente en países ou territorios considerados como paraísos fiscais presumirase que:

- a) Se cumpre a circunstancia prevista na alínea b) do número 1.
- b) A renda obtida pola entidade participada procede das fontes de renda a que se refire o número 2.
- c) A renda obtida pola entidade participada é o 15 por cento do valor de adquisición da participación.

As presuncións contidas nos parágrafos anteriores admitirán proba en contrario.

As presuncións contidas nos parágrafos anteriores non se aplicarán cando a entidade participada consolide as súas contas, de acordo co previsto no artigo 42 do Código de comercio, con algunha ou algunhas das entidades obrigadas á inclusión.

12. O previsto neste artigo entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno e no artigo 4 desta lei.

13. O previsto neste artigo non será de aplicación cando a entidade non residente en territorio español sexa residente noutro Estado membro da Unión Europea, salvo que resida nun país ou territorio considerado como paraíso fiscal.

SECCIÓN 4.ª DEREITOS DE IMAXE

Artigo 92. *Imputación de rendas pola cesión de dereitos de imaxe.*

1. Os contribuíntes imputarán na súa base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas a cantidade a que se refire o número 3 cando concorran as circunstancias seguintes:

a) Que cedesen o dereito á explotación da súa imaxe ou consentisen ou autorizasen a súa utilización a outra persoa ou entidade, residente ou non residente. Para efectos do disposto nesta alínea, será indiferente que a cesión, consentimento ou autorización tivese lugar cando a persoa física non era contribuínte.

b) Que presten os seus servizos a unha persoa ou entidade no ámbito dunha relación laboral.

c) Que a persoa ou entidade con que o contribuínte manteña a relación laboral, ou calquera outra persoa ou entidade vinculada con elas nos termos do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, obtivese, mediante actos concertados con persoas ou entidades residentes ou non residentes a cesión do dereito á explotación ou o consentimento ou autorización para a utilización da imaxe da persoa física.

2. A imputación a que se refire o número anterior non procederá cando os rendementos do traballo obtidos no período impositivo pola persoa física a que se refire o parágrafo primeiro do número anterior en virtude da relación laboral non sexan inferiores ao 85 por cento da suma dos citados rendementos máis a total contraprestación a cargo da persoa ou entidade a que se refire a alínea c) do número anterior polos actos alí sinalados.

3. A cantidade a imputar será o valor da contraprestación que satisfíxese con anterioridade á contratación dos servizos laborais da persoa física ou que deba satisfacer a persoa ou entidade a que se refire a alínea c) do número 1 polos actos alí sinalados. Esta cantidade incrementarase no importe do ingreso á conta a que se refire o número 8 e minorarase no valor da contraprestación obtida pola persoa física como consecuencia da cesión, consentimento ou autorización a que se refire a alínea a) do número 1, sempre que se obtivese nun período impositivo en que a persoa física titular da imaxe sexa contribuínte por este imposto.

4. 1.º Cando proceda a imputación, será deducible da cota líquida do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente á persoa a que se refire o parágrafo primeiro do número 1:

a) O imposto ou impostos de natureza idéntica ou similar ao imposto sobre a renda das persoas físicas ou sobre sociedades que, satisfeito no estranxeiro pola persoa ou entidade non residente primeira cesionaria, corresponda á parte da renda neta derivada da contía que debe incluír na súa base imponible.

b) O imposto sobre a renda das persoas físicas ou sobre sociedades que, satisfeito en España pola persoa ou entidade residente primeira cesionaria, corresponda á parte da renda neta derivada da contía que debe incluír na súa base imponible.

c) O imposto ou gravame efectivamente satisfeito no estranxeiro por razón da distribución dos dividendos ou participacións en beneficios distribuídos pola primeira cesionaria, sexa conforme un convenio para evitar a dobre imposición ou de acordo coa lexislación interna do país ou territorio de que se trate, na parte que corresponda á contía incluída na base imponible.

d) O imposto satisfeito en España, cando a persoa física non sexa residente, que corresponda á contraprestación obtida pola persoa física como consecuencia da

primeira cesión do dereito á explotación da súa imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización.

e) O imposto ou impostos de natureza idéntica ou similar ao imposto sobre a renda das persoas físicas satisfeito no estranxeiro, que corresponda á contraprestación obtida pola persoa física como consecuencia da primeira cesión do dereito á explotación da súa imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización.

2.º Estas deducións practícaranse mesmo cando os impostos correspondan a períodos impositivos distintos a aquel en que se realizou a imputación.

En ningún caso se deducirán os impostos satisfeitos en países ou territorios considerados como paraísos fiscais.

Estas deducións non poderán exceder, no seu conxunto, a cota íntegra que corresponda satisfacer en España pola renda imputada na base imponible.

5. 1.º A imputación será realizada pola persoa física no período impositivo que corresponda á data en que a persoa ou entidade a que se refire a alínea c) do número 1 efectúe o pagamento ou satisfaga a contraprestación acordada, salvo que polo dito período impositivo a persoa física non fose contribuínte por este imposto, caso en que a inclusión se deberá efectuar no primeiro ou no último período impositivo por que deba tributar por este imposto, segundo os casos.

2.º A imputación efectuarase na base imponible, de acordo co previsto no artigo 45 desta lei.

3.º Para estes efectos, utilizarase o tipo de troco vixente no día de pagamento ou satisfacción da contraprestación acordada por parte da persoa ou entidade a que se refire a alínea c) do número 1.

6. 1.º Non se imputarán no imposto persoal dos socios da primeira cesionaria os dividendos ou participacións en beneficios distribuídos por esta na parte que corresponda á contía que fose imputada pola persoa física a que se refire o primeiro parágrafo do número 1. O mesmo tratamento se aplicará aos dividendos á conta.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as últimas cantidades aboadas a tales reservas.

2.º Os dividendos ou participacións a que se refire o ordinal 1.º anterior non darán dereito á dedución por dobre imposición internacional.

3.º Unha mesma contía só poderá ser obxecto de imputación por unha soa vez, calquera que sexa a forma e a persoa ou entidade en que se manifeste.

7. O previsto nos números anteriores deste artigo entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno e no artigo 4 desta lei.

8. Cando proceda a imputación a que se refire o número 1, a persoa ou entidade a que se refire a alínea c) do mesmo número deberá efectuar un ingreso á conta das contraprestacións satisfeitas en metálico ou en especie a persoas ou entidades non residentes polos actos alí sinalados.

Se a contraprestación for en especie, a súa valoración efectuarase de acordo co previsto no artigo 43 desta lei, e practícarase o ingreso á conta sobre ese valor.

A persoa ou entidade a que se refire a alínea c) do número 1 deberá presentar declaración do ingreso á conta na forma, prazos e impresos que estableza o ministro de Economía e Facenda. Ao tempo de presentar a declaración deberá determinar o seu importe e efectuar o seu ingreso no Tesouro.

Regulamentariamente regularase o tipo de ingreso á conta.

SECCIÓN 5.ª RÉXIME ESPECIAL PARA TRABALLADORES DESPREZADOS

Artigo 93. *Réxime fiscal especial aplicable aos traballadores desprazados a territorio español.*

As persoas físicas que adquiran a súa residencia fiscal en España como consecuencia do seu desprazamento a territorio español poderán optar por tributar polo imposto sobre a renda de non-residentes, mantendo a condición de contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas, durante o período impositivo en que se efectúe o cambio de residencia e durante os cinco períodos impositivos seguintes, cando, nos termos que se establezan regulamentariamente, se cumpran as seguintes condicións:

a) Que non fosen residentes en España durante os 10 anos anteriores ao seu novo desprazamento a territorio español.

b) Que o desprazamento a territorio español se produza como consecuencia dun contrato de traballo. Entenderase cumprida esta condición cando se inicie unha relación laboral, ordinaria ou especial, ou estatutaria cun empregador en España, ou cando o desprazamento sexa ordenado polo empregador e exista unha carta de desprazamento deste, e o contribuínte non obteña rendas que se cualificarían como obtidas mediante un establecemento permanente situado en territorio español.

c) Que os traballos se realicen efectivamente en España. Entenderase cumprida esta condición mesmo cando parte dos traballos se presten no estranxeiro, sempre que a suma das retribucións correspondentes aos citados traballos, teñan ou non a consideración de rendas obtidas en territorio español de acordo co artigo 13.1.c) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, non exceda o 15 por cento de todas as contraprestacións do traballo percibidas en cada ano natural. Cando, en virtude do establecido no contrato de traballo, o contribuínte asuma funcións noutra empresa do grupo, nos termos establecidos no artigo 42 do Código de comercio, fóra do territorio español, o límite anterior elevarase ao 30 por cento.

Cando non se poida acreditar a contía das retribucións específicas correspondentes aos traballos realizados no estranxeiro, para o cálculo da retribución correspondente a eses traballos deberán tomarse en consideración os días que efectivamente o traballador estivo desprazado ao estranxeiro.

d) Que os traballos se realicen para unha empresa ou entidade residente en España ou para un establecemento permanente situado en España dunha entidade non residente en territorio español. Entenderase cumprida esta condición cando os servizos redunden en beneficio dunha empresa ou entidade residente en España ou dun establecemento permanente situado en España dunha entidade non residente en territorio español. No caso de que o desprazamento se producise no seo dun grupo de empresas, nos termos establecidos no artigo 42 do Código de comercio, e exclusivamente para estes efectos, será necesario que o traballador sexa contratado pola empresa do grupo residente en España ou que se produza un desprazamento a territorio español ordenado polo empregador.

e) Que os rendementos do traballo que deriven desa relación laboral non estean exentos de tributación polo imposto sobre a renda de non-residentes.

O contribuínte que opte pola tributación polo imposto sobre a renda de non-residentes quedará suxeito por obriga real no imposto sobre o patrimonio.

O ministro de Economía e Facenda establecerá o procedemento para o exercicio da opción mencionada neste número.

SECCIÓN 6.ª INSTITUCIÓNS DE INVESTIMENTO COLECTIVOArtigo 94. *Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo.*

1. Os contribuíntes que sexan socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo reguladas na Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, imputarán, de conformidade coas normas desta lei, as seguintes rendas:

a) As ganancias ou perdas patrimoniais obtidas como consecuencia da transmisión das accións ou participacións ou do reembolso destas últimas. Cando existan valores homoxéneos, considerarase que os transmitidos ou reembolsados polo contribuínte son aqueles que adquiriu en primeiro lugar.

Cando o importe obtido como consecuencia do reembolso ou transmisión de participacións ou accións en institucións de investimento colectivo se destine, de acordo co procedemento que regulamentariamente se estableza, á adquisición ou subscrición doutras accións ou participacións en institucións de investimento colectivo, non procederá computar a ganancia ou perda patrimonial, e as novas accións ou participacións subscritas conservarán o valor e a data de adquisición das accións ou participacións transmitidas ou reembolsadas, nos seguintes casos:

1.º Nos reembolsos de participacións en institucións de investimento colectivo que teñan a consideración de fondos de investimento.

2.º Nas transmisións de accións de institucións de investimento colectivo con forma societaria, sempre que se cumpran as dúas condicións seguintes:

Que o número de socios da institución de investimento colectivo cuxas accións se transmitan sexa superior a 500.

Que o contribuínte non participase, nalgún momento dentro dos 12 meses anteriores á data da transmisión, en máis do 5 por cento do capital da institución de investimento colectivo.

O réxime de diferimento previsto no segundo parágrafo desta alínea a) non resultará de aplicación cando, por calquera medio, se poña ao dispor do contribuínte o importe derivado do reembolso ou transmisión das accións ou participacións de institucións de investimento colectivo. Tampouco resultará de aplicación o citado réxime de diferimento cando a transmisión ou adquisición teña por obxecto participacións representativas do patrimonio de institucións de investimento colectivo a que se refire este artigo que teñan a consideración de fondos de investimento cotizados conforme o previsto no artigo 49 do Regulamento da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, aprobado polo Real decreto 1309/2005, do 4 de novembro.

b) Os resultados distribuídos polas institucións de investimento colectivo.

2. O réxime previsto no número 1 deste artigo será de aplicación aos socios ou partícipes de institucións de investimento colectivo, reguladas pola Directiva 85/611/CEE do Consello, do 20 de decembro de 1985, distintas das previstas no artigo 95 desta lei, constituídas e domiciliadas nalgún Estado membro da Unión Europea e inscritas no rexistro especial da Comisión Nacional do Mercado de Valores, para efectos da súa comercialización por entidades residentes en España.

Para a aplicación do disposto no segundo parágrafo do número 1.a) exixíranse os seguintes requisitos:

a) A adquisición, subscrición, transmisión e reembolso de accións e participacións de institucións de investimento colectivo realizarase a través de entidades comer-

cializadoras inscritas na Comisión Nacional do Mercado de Valores.

b) No caso de que a institución de investimento colectivo se estructure en compartimentos ou subfondos, o número de socios e a porcentaxe máxima de participación previstos no número 1.a).2.º anterior entenderase referido a cada compartimento ou subfondo comercializado.

3. A determinación do número de socios e da porcentaxe máxima de participación no capital das institucións de investimento colectivo realizarase de acordo co procedemento que regulamentariamente se estableza. Para estes efectos, a información relativa ao número de socios, á súa identidade e á súa porcentaxe de participación non terá a consideración de feito relevante.

Artigo 95. *Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios considerados como paraísos fiscais.*

1. Os contribuíntes que participen en institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios considerados como paraísos fiscais, imputarán na base imponible, de acordo co previsto no artigo 45 desta lei, a diferenza positiva entre o valor liquidativo da participación no día de feche do período impositivo e o seu valor de adquisición.

A cantidade imputada considerarase maior valor de adquisición.

2. Os beneficios distribuídos pola institución de investimento colectivo non se imputarán e minorarán o valor de adquisición da participación.

3. Presumirase, salvo proba en contrario, que a diferenza a que se refire o número 1 é o 15 por cento do valor de adquisición da acción ou participación.

4. A renda derivada da transmisión ou reembolso das accións ou participacións determinarase conforme o previsto na alínea c) do número 1 do artigo 37 desta lei, debéndose tomar para estes efectos como valor de adquisición o que resulte da aplicación do previsto nos números anteriores.

TÍTULO XI

Xestión do imposto

CAPÍTULO I

Declaracións

Artigo 96. *Obriga de declarar.*

1. Os contribuíntes estarán obrigados a presentar e subscribir declaración por este imposto, cos límites e condicións que regulamentariamente se establezan.

2. Non obstante, non terán que declarar os contribuíntes que obteñan rendas procedentes exclusivamente das seguintes fontes, en tributación individual ou conxunta:

a) Rendementos íntegros do traballo, co límite de 22.000 euros anuais.

b) Rendementos íntegros do capital mobiliario e ganancias patrimoniais sometidos a retención ou ingreso á conta, co límite conxunto de 1.600 euros anuais.

c) Rendas inmobiliarias imputadas en virtude do artigo 85 desta lei, rendementos íntegros do capital mobiliario non suxeitos a retención derivados de letras do Tesouro e subvencións para a adquisición de vivendas de protección oficial ou de prezo taxado, co límite conxunto de 1.000 euros anuais.

En ningún caso terán que declarar os contribuíntes que obteñan exclusivamente rendementos íntegros do traballo, de capital ou de actividades económicas, así como ganancias patrimoniais, co límite conxunto de 1.000 euros anuais e perdas patrimoniais de contía inferior a 500 euros.

3. O límite a que se refire a alínea a) do número 2 anterior será de 10.000 euros para os contribuíntes que perciban rendementos íntegros do traballo nos seguintes supostos:

a) Cando procedan de máis dun pagador. Non obstante, o límite será de 22.000 euros anuais nos seguintes supostos:

1.º Se a suma das cantidades percibidas do segundo e restantes pagadores, por orde de contía, non supera no seu conxunto a cantidade de 1.500 euros anuais.

2.º Cando se trate de contribuíntes cuxos únicos rendementos do traballo consistan nas prestacións pasivas a que se refire o artigo 17.2.a) desta lei e a determinación do tipo de retención aplicable se realizase de acordo co procedemento especial que regulamentariamente se estableza.

b) Cando se perciban pensións compensatorias do cónxuxe ou anualidades por alimentos diferentes das previstas no artigo 7 desta lei.

c) Cando o pagador dos rendementos do traballo non estea obrigado a reter de acordo co previsto regulamentariamente.

d) Cando se perciban rendementos íntegros do traballo suxeitos a tipo fixo de retención.

4. Estarán obrigados a declarar en todo caso os contribuíntes que teñan dereito a dedución por investimento en vivenda, por conta aforro-empresa, por dobre imposición internacional ou que realicen achegas a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade, plans de pensións, plans de previsión asegurados ou mutualidades de previsión social, plans de previsión social empresarial e seguros de dependencia que reduzan a base imponible, nas condicións que se establezan regulamentariamente.

5. Os modelos de declaración serán aprobados polo ministro de Economía e Facenda, que establecerá a forma e os prazos da súa presentación, así como os supostos e condicións de presentación das declaracións por medios telemáticos.

6. O ministro de Economía e Facenda poderá aprobar a utilización de modalidades simplificadas ou especiais de declaración.

A declaración efectuarase na forma, prazos e impresos que estableza o ministro de Economía e Facenda.

Os contribuíntes deberán consignar a totalidade dos datos que os afecten contidos nas declaracións, xuntar os documentos e xustificantes que se establezan e presentalas nos lugares que determine o ministro de Economía e Facenda.

7. Os sucesores do causante quedarán obrigados a cumprir as obrigas tributarias pendentes por este imposto, con exclusión das sancións, de conformidade co artigo 39.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

8. Cando os contribuíntes non tivesen obriga de declarar, as administracións públicas non poderán exixir a presentación de declaracións por este imposto co albo de obter subvencións ou calquera prestación pública, ou en modo ningún condicionar estas á presentación das declaracións.

9. A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá modificar o previsto nos números anteriores.

Artigo 97. *Autoliquidación.*

1. Os contribuíntes, ao tempo de presentaren a súa declaración, deberán determinar a débeda tributaria correspondente e ingresala no lugar, forma e prazos determinados polo ministro de Economía e Facenda.

2. O ingreso do importe resultante da autoliquidación só se poderá fraccionar na forma que se determine no regulamento de desenvolvemento desta lei.

3. O pagamento da débeda tributaria poderase realizar mediante entrega de bens integrantes do patrimonio histórico español que estean inscritos no Inventario Xeral de Bens Mobles ou no Rexistro Xeral de Bens de Interese Cultural, de acordo co disposto no artigo 73 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

4. Os sucesores do causante quedarán obrigados a cumprir as obrigas tributarias pendentes por este imposto, con exclusión das sancións, de conformidade co artigo 39.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

5. No suposto previsto no artigo 14.4 desta lei, os sucesores do causante poderán solicitar á Administración tributaria o fraccionamento da parte de débeda tributaria correspondente ás rendas a que se refire ese precepto, calculada aplicando o tipo regulado no artigo 80.2 desta lei.

A solicitude formularase dentro do prazo regulamentario de declaración relativo ao período impositivo do falecemento e concederase en función dos períodos impositivos aos cales correspondería imputar esas rendas en caso de que aquel non se producise, co límite máximo de catro anos nas condicións que se determinen regulamentariamente.

6. O contribuínte casado e non separado legalmente que estea obrigado a presentar declaración por este imposto e cuxa autoliquidación resulte a ingresar poderá, ao tempo de presentar a súa declaración, solicitar a suspensión do ingreso da débeda tributaria, sen xuros de demora, nunha contía igual ou inferior á devolución a que teña dereito o seu cónxuxe por este mesmo imposto.

A solicitude de suspensión do ingreso da débeda tributaria que cumpra todos os requisitos enumerados neste número determinará a suspensión cautelar do ingreso até a Administración tributaria recoñecer o dereito á devolución a favor do outro cónxuxe. O resto da débeda tributaria poderase fraccionar de acordo co establecido no número 2 deste artigo.

Os requisitos para obter a suspensión cautelar serán os seguintes:

a) O cónxuxe cuxa autoliquidación resulte a devolver deberá renunciar ao cobramento da devolución até o importe da débeda cuxa suspensión foi solicitada. Así mesmo, deberá aceptar que a cantidade a que renuncia se aplique ao pagamento desa débeda.

b) A débeda cuxa suspensión se solicita e a devolución pretendida deberán corresponder ao mesmo período impositivo.

c) Ambas as autoliquidacións se deberán presentar de forma simultánea dentro do prazo que estableza o ministro de Economía e Facenda.

d) Os cónxuxes non poderán estar acollidos ao sistema de conta corrente tributaria regulado no Real decreto 1108/1999, do 25 de xuño.

e) Os cónxuxes deberán estar ao día no pagamento das súas obrigas tributarias nos termos previstos na orde do 28 de abril de 1986, sobre xustificación do cumprimento de obrigas tributarias.

A Administración notificaralles a ambos os cónxuxes, dentro do prazo previsto no número 1 do artigo 103 desta lei, o acordo que se adopte con expresión, se é o caso, da débeda extinguida e das devolucións ou ingresos adicionais que procedan.

Cando non proceda a suspensión por non reunirse os requisitos anteriormente sinalados, a Administración

practicará liquidación provisoria ao contribuínte que solicitou a suspensión polo importe da débeda obxecto da solicitude xunto co xuro de demora calculado desde o día seguinte ao da data de vencemento do prazo establecido para presentar a autoliquidación até a data da liquidación.

Os efectos do recoñecemento do dereito á devolución respecto á débeda cuxa suspensión se solicitou son os seguintes:

a) Se a devolución recoñecida for igual á débeda, esta ficará extinguida, o mesmo que o dereito á devolución.

b) Se a devolución recoñecida for superior á débeda, esta declararase extinguida e a Administración procederá a devolver a diferenza entre ambos os importes de acordo co previsto no artigo 103 desta lei.

c) Se a devolución recoñecida for inferior á débeda, esta declararase extinguida na parte concorrente, practicando a Administración tributaria liquidación provisoria ao contribuínte que solicitou a suspensión polo importe da diferenza, exixíndolle igualmente o xuro de demora calculado desde o día seguinte ao da data de vencemento do prazo establecido para presentar a autoliquidación até a data da liquidación.

Considerarase que non existe transmisión lucrativa para efectos fiscais entre os cónxuxes pola renuncia á devolución dun deles para a súa aplicación ao pagamento da débeda do outro.

Regulamentariamente poderase regular o procedemento a que se refire este número

Artigo 98. Borrador de declaración.

1. Os contribuíntes poderán solicitar que a Administración tributaria lles remita, para efectos meramente informativos, un borrador de declaración, sen prexuízo do cumprimento do disposto no número 1 do artigo 97 desta lei, sempre que obteñan rendas procedentes exclusivamente das seguintes fontes:

a) Rendementos do traballo.

b) Rendementos do capital mobiliario suxeitos a retención ou ingreso á conta, así como os derivados de letras do Tesouro.

c) Imputación de rendas inmobiliarias sempre que procedan, como máximo, de dous inmobles.

d) Ganancias patrimoniais sometidas a retención ou ingreso á conta, así como as subvencións para a adquisición de vivenda habitual.

2. Cando a Administración tributaria careza da información necesaria para a elaboración do borrador de declaración, porá ao dispor do contribuínte os datos que lle poida facilitar a confección da declaración do imposto.

Non poderán subscribir nin confirmar o borrador de declaración os contribuíntes que se encontren nalgunha das situacións seguintes:

a) Os contribuíntes que obtivesen rendas exentas con progresividade en virtude de convenios para evitar a dobre imposición subscritos por España.

b) Os contribuíntes que compensen partidas negativas de exercicios anteriores.

c) Os contribuíntes que pretendan regularizar situacións tributarias procedentes de declaracións anteriormente presentadas.

d) Os contribuíntes que teñan dereito á dedución por dobre imposición internacional e exerzan tal dereito.

3. A Administración tributaria remitirá o borrador de declaración, de acordo co procedemento que estableza o ministro de Economía e Facenda.

A falta de recepción do borrador non exonerará o contribuínte do cumprimento da súa obriga de presentar declaración.

4. Cando o contribuínte considere que o borrador de declaración reflicte a súa situación tributaria para efectos deste imposto, poderá subscribilo ou confirmalo, nas condicións que estableza o ministro de Economía e Facenda. Neste suposto, terá a consideración de declaración por este imposto para os efectos previstos no número 1 do artigo 97 desta lei.

A presentación e o ingreso que, se é o caso, resulte deberase realizar, de acordo co establecido no citado artigo 97, no lugar, forma e prazos que determine o ministro de Economía e Facenda.

5. Cando o contribuínte considere que o borrador de declaración non reflicte a súa situación tributaria para efectos deste imposto, deberá presentar a correspondente declaración, de acordo co disposto no artigo 97 desta lei. Non obstante, nos supostos que se determinen regulamentariamente, poderá instar a rectificación do borrador.

6. O modelo de solicitude de borrador de declaración será aprobado polo ministro de Economía e Facenda, quen establecerá o prazo e o lugar de presentación, así como os supostos e condicións en que sexa posible presentar a solicitude por medios telemáticos ou telefónicos.

CAPÍTULO II

Pagamentos á conta

Artigo 99. Obriga de practicar pagamentos á conta.

1. No imposto sobre a renda das persoas físicas, os pagamentos á conta que, en todo caso, terán a consideración de débeda tributaria, poderán consistir en:

a) Retencións.

b) Ingresos á conta.

c) Pagamentos fraccionados.

2. As entidades e as persoas xurídicas, incluídas as entidades en atribución de rendas, que satisfagan ou aboén rendas suxeitas a este imposto, estarán obrigadas a practicar retención e ingreso á conta, en concepto de pagamento á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao perceptor, na cantidade que se determine regulamentariamente, e a ingresar o seu importe no Tesouro nos casos e na forma que se establezan. Estarán suxeitos ás mesmas obrigas os contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas respecto ás rendas que satisfagan ou aboén no exercicio desas actividades, así como as persoas físicas, xurídicas e demais entidades non residentes en territorio español, que operen nel mediante establecemento permanente, ou sen establecemento permanente respecto aos rendementos do traballo que satisfagan, así como respecto doutros rendementos sometidos a retención ou ingreso á conta que constitúan gasto deducible para a obtención das rendas a que se refire o número 2 do artigo 24 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

Cando unha entidade, residente ou non residente, satisfaga ou aboén rendementos do traballo a contribuíntes que presten os seus servizos a unha entidade residente vinculada con aquela nos termos previstos no artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades ou a un establecemento permanente radicado en territorio español, a entidade ou o establecemento permanente en que preste os seus servizos o contribuínte deberá efectuar a retención ou o ingreso á conta.

O representante designado de acordo co disposto no artigo 86.1 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, que actúe en nome da

entidade aseguradora que opere en réxime de libre prestación de servizos, deberá practicar retención e ingreso á conta en relación coas operacións que se realicen en España.

Os fondos de pensións domiciliados noutro Estado membro da Unión Europea que desenvolvan en España plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española, conforme o previsto na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, estarán obrigados a designar un representante con residencia fiscal en España para que os represente para efectos das obrigas tributarias. Este representante deberá practicar retención e ingreso á conta en relación coas operacións que se realicen en España.

En ningún caso estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta as misións diplomáticas ou oficinas consulares en España de Estados estranxeiros.

3. Non se someterán a retención os rendementos derivados das letras do Tesouro e da transmisión, troco ou amortización dos valores de débeda pública que con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999 non estivesen suxeitas a retención. Regulamentariamente poderanse exceptuar da retención ou do ingreso á conta determinadas rendas.

Tampouco estará suxeito a retención ou ingreso á conta o rendimento derivado da distribución da prima de emisión de accións ou participacións, ou da redución de capital. Regulamentariamente poderase establecer a obriga de practicar retención ou ingreso á conta nestes supostos.

4. En todo caso, os suxeitos obrigados a reter ou a ingresar á conta asumirán a obriga de efectuar o ingreso no Tesouro, sen que o incumprimento daquela obriga poida escusalos desta.

5. O perceptor de rendas sobre as cales se deba reter á conta deste imposto computará aquelas pola contraprestación íntegra devengada.

Cando a retención non se practicase ou se fixese por un importe inferior ao debido, por causa imputable ao retentor ou obrigado a ingresar á conta, o perceptor deducirá da cota a cantidade que debeu ser retida.

No caso de retribucións legalmente establecidas que fosen satisfeitas polo sector público, o perceptor só poderá deducir as cantidades efectivamente retidas.

Cando non se puider probar a contraprestación íntegra devengada, a Administración tributaria poderá computar como importe íntegro unha cantidade que, unha vez restada dela a retención procedente, reflecta a efectivamente percibida. Neste caso deducirase da cota como retención á conta a diferenza entre o realmente percibido e o importe íntegro.

6. Cando exista obriga de ingresar á conta, presumirase que o ingreso foi efectuado. O contribuínte incluírá na base imponible a valoración da retribución en especie conforme as normas previstas nesta lei, e o ingreso á conta, salvo que lle fose repercutido.

7. Os contribuíntes que exerzan actividades económicas estarán obrigados a efectuar pagamentos fraccionados á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas, autoliquidando e ingresando o seu importe nas condicións que regulamentariamente se determinen.

Regulamentariamente poderase exceptuar desta obriga aqueles contribuíntes cuxos ingresos estiveron suxeitos a retención ou ingreso á conta na porcentaxe que se fixe para o efecto.

O pagamento fraccionado correspondente ás entidades en réxime de atribución de rendas que exerzan actividades económicas será efectuado por cada un dos socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes aos cales proceda atribuír rendas desta natureza, en proporción á súa participación no beneficio da entidade.

8. 1.º Cando o contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, terán a consideración de pagamentos á conta deste imposto as retencións e ingresos á conta do imposto sobre a renda de non-residentes practicadas durante o período impositivo en que se produza o cambio de residencia.

2.º Os traballadores por conta allea que non sexan contribuíntes por este imposto pero que vaian adquirir esa condición como consecuencia do seu desprazamento a territorio español, poderán comunicar á Administración tributaria esta circunstancia, deixando constancia da data de entrada no dito territorio, para os exclusivos efectos de que o pagador dos rendementos do traballo os considere como contribuíntes por este imposto.

De acordo co procedemento que regulamentariamente se estableza, a Administración tributaria expedirá un documento acreditativo aos traballadores por conta allea que o soliciten, que comunicarán ao pagador dos seus rendementos do traballo, residentes ou con establecemento permanente en España, e no cal conste a data a partir da cal as retencións e ingresos á conta se practicarán por este imposto, tendo en conta para o cálculo do tipo de retención o sinalado no número 1.º anterior.

9. Cando en virtude de resolución xudicial ou administrativa se deba satisfacer unha renda suxeita a retención ou ingreso á conta deste imposto, o pagador deberá practicala sobre a cantidade íntegra que estea obrigado a satisfacer e deberá ingresar o seu importe no Tesouro, de acordo co previsto neste artigo.

10. Os contribuíntes deberánlle comunicar ao pagador de rendementos sometidos a retención ou ingreso á conta dos cales sexan perceptores as circunstancias determinantes para o cálculo da retención ou ingreso á conta procedente, nos termos que se establezan regulamentariamente.

11. Terán a consideración de pagamentos á conta deste imposto as retencións á conta efectivamente practicadas en virtude do disposto no artigo 11 da Directiva 2003/48/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, en materia de fiscalidade dos rendementos do aforro en forma de pagamento de xuros.

Artigo 100. Normas sobre pagamentos á conta, transmisión e obrigas formais relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios.

1. Nas transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta por este imposto, nos casos e na forma que regulamentariamente se estableza, as entidades xestoras, administradoras, depositarias, comercializadoras ou calquera outra encargada das operacións mencionadas, así como o representante designado de acordo co disposto no artigo 55.7 e a disposición adicional segunda da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, que actúe en nome da xestora que opere en réxime de libre prestación de servizos.

Regulamentariamente poderase establecer a obriga de efectuar pagamentos á conta a cargo do transmitente de accións e participacións de institucións de investimento colectivo, co límite do 20 por cento da renda obtida nas citadas transmisións.

2. Para os efectos da obriga de reter sobre os rendementos implícitos do capital mobiliario á conta deste imposto, esta retención será efectuada polas seguintes persoas ou entidades:

a) Nos rendementos obtidos na transmisión ou reembolso dos activos financeiros sobre os cales regulamentariamente se establece a obriga de reter, o reten-

tor será a entidade emisora ou as institucións financeiras encargadas da operación.

b) Nos rendementos obtidos en transmisións relativas a operacións que non se documenten en títulos, así como nas transmisións encargadas a unha institución financeira, o retentor será o banco, caixa ou entidade que actúe por conta do transmitente.

c) Nos casos non recollidos nas alíneas anteriores, será obrigatoria a intervención de fedatario público que practicará a correspondente retención.

3. Para proceder ao alleamento ou obtención do reembolso dos títulos ou activos con rendementos implícitos que deban ser obxecto de retención, deberase acreditar a súa adquisición previa con intervención dos fedatarios ou institucións financeiras mencionadas no número anterior, así como o prezo a que se realizou a operación.

O emisor ou as institucións financeiras encargadas da operación que, de acordo co parágrafo anterior, non deban efectuar o reembolso ao redor do título ou activo, deberán constituír por esa cantidade depósito ao dispor da autoridade xudicial.

4. Os fedatarios públicos que interveñan ou medien na emisión, subscripción, transmisión, troco, conversión, cancelación e reembolso de efectos públicos, valores ou calquera outro título e activo financeiro, ben como en operacións relativas a dereitos reais sobre eles, estarán obrigados a comunicar tales operacións á Administración tributaria presentando relación nominal de suxeitos intervinientes con indicación do seu domicilio e número de identificación fiscal, clase e número dos efectos públicos, valores, títulos e activos, así como do prezo e data da operación, nos prazos e de acordo co modelo que determine o ministro de Economía e Facenda.

A mesma obriga recaerá sobre as entidades e establecementos financeiros de crédito, as sociedades e axencias de valores, os demais intermediarios financeiros e calquera persoa física ou xurídica que se dedique con habitualidade á intermediación e colocación de efectos públicos, valores ou calquera outro título de activos financeiros, índices, futuros e opcións sobre eles; mesmo os documentos mediante anotacións en conta, respecto das operacións que impliquen, directa ou indirectamente, a captación ou colocación de recursos a través de calquera clase de valores ou efectos.

Así mesmo, estarán suxeitas a esta obriga de información as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo respecto das accións e participacións nesas institucións.

As obrigas de información que establece este número entenderanse cumpridas respecto ás operacións sometidas a retención que nel se mencionan, coa presentación da relación de perceptores, axustada ao modelo oficial do resumo anual de retencións correspondente.

5. Deberase comunicar á Administración tributaria a emisión de certificados, comprobantes ou documentos representativos da adquisición de metais ou obxectos preciosos, timbres de valor filatélico ou pezas de valor numismático, polas persoas físicas ou xurídicas que se dediquen con habitualidade á promoción do investimento neses valores.

O disposto nos números 2 e 3 anteriores resultará aplicable en relación coa obriga de reter ou de ingresar á conta que se estableza regulamentariamente respecto ás transmisións de activos financeiros de rendemento explícito.

Artigo 101. *Importe dos pagamentos á conta.*

1. As retencións e ingresos á conta sobre os rendementos do traballo derivados de relacións laborais ou estatutarias e de pensións e haberes pasivos fixaranse regulamentariamente, tomando como referencia o

importe que resultaría de aplicar as tarifas á base da retención ou ingreso á conta.

Para determinar a porcentaxe de retención ou ingreso á conta poderanse ter en consideración as circunstancias persoais e familiares e, se é o caso, as rendas do cónxuxe e as reducións e deducións, así como as retribucións variables previsibles, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Para estes efectos, presumiranse retribucións variables previsibles, como mínimo, as obtidas no ano anterior, salvo que concorran circunstancias que permitan acreditar de maneira obxectiva un importe inferior.

A porcentaxe de retención ou ingreso á conta expresarse en números enteiros, con arredondamento ao máis próximo.

2. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do traballo que se perciban pola condición de administradores e membros dos consellos de administración, das xuntas que fagan as súas veces e demais membros doutros órganos representativos será do 35 por cento. Esta porcentaxe de retención e ingreso á conta reducirase á metade cando se trate de rendementos obtidos en Ceuta ou Melilla que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.

3. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do traballo derivados de impartir cursos, conferencias, coloquios, seminarios e similares, ou derivados da elaboración de obras literarias, artísticas ou científicas, sempre que se ceda o dereito á súa explotación, será do 15 por cento. Esta porcentaxe reducirase á metade cando se trate de rendementos do traballo obtidos en Ceuta e Melilla que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.

4. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do capital mobiliario será do 18 por cento. No caso dos rendementos previstos nas alíneas a) e b) do número 1 do artigo 25 desta lei, a base de retención estará constituída pola contraprestación íntegra, sen que se teña en consideración, para estes efectos, a exención prevista na alínea e) do artigo 7 desta lei.

Esta porcentaxe reducirase á metade cando se trate de rendementos que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei, procedentes de sociedades que operen efectiva e materialmente en Ceuta ou Melilla e con domicilio e obxecto social exclusivo nesas cidades.

5. As porcentaxes das retencións e ingresos á conta sobre os rendementos derivados de actividades económicas serán:

a) O 15 por cento, no caso dos rendementos de actividades profesionais establecidos en vía regulamentaria.

Non obstante, aplicarase a porcentaxe do 7 por cento sobre os rendementos de actividades profesionais que se establezan regulamentariamente.

Estas porcentaxes reduciranse á metade cando os rendementos teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.

b) O 2 por cento no caso de rendementos procedentes de actividades agrícolas ou gandeiras, salvo no caso das actividades gandeiras de engorda de porcino e avicultura, en que se aplicará o 1 por cento.

c) O 2 por cento no caso de rendementos procedentes de actividades forestais.

d) O 1 por cento para outras actividades empresariais que determinen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva, nos supostos e condicións que regulamentariamente se establezan.

6. A porcentaxe de pagamentos á conta sobre as ganancias patrimoniais derivadas das transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo será do 18 por cento.

Non se aplicará retención cando non proceda computar a ganancia patrimonial, de acordo co previsto no artigo 94.1.a) desta lei.

A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre as ganancias patrimoniais derivadas dos aproveitamentos forestais dos veciños en montes públicos que regulamentariamente se establezan será do 18 por 100.

7. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os premios que se entreguen como consecuencia da participación en xogos, concursos, rifas ou combinacións aleatorias, estean ou non vinculadas á oferta, promoción ou venda de determinados bens, produtos ou servizos será do 18 por cento.

8. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos procedentes do arrendamento ou subarrendamento de bens inmobles urbanos, calquera que sexa a súa cualificación, será do 18 por cento.

Esta porcentaxe reducirase á metade cando o inmovible estea situado en Ceuta ou Melilla nos termos previstos no artigo 68.4 desta lei.

9. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos procedentes da propiedade intelectual, industrial, da prestación de asistencia técnica, do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas e do subarrendamento sobre os bens anteriores, calquera que sexa a súa cualificación, será do 18 por cento.

10. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos procedentes da cesión do dereito á explotación do dereito de imaxe, calquera que sexa a súa cualificación, será o 24 por cento. A porcentaxe de ingreso á conta no suposto previsto no artigo 92.8 desta lei será do 18 por cento.

11. As porcentaxes dos pagamentos fraccionados que deban practicar os contribuíntes que exerzan actividades económicas serán as seguintes:

a) O 20 por cento, cando se trate de actividades que determinen o rendemento neto polo método de estimación directa, en calquera das súas modalidades.

b) O 4 por cento, cando se trate de actividades que determinen o rendemento neto polo método de estimación obxectiva. A porcentaxe será o 3 por cento cando se trate de actividades que teñan só unha persoa asalariada, e o 2 por cento cando non se dispoña de persoal asalariado.

c) O 2 por cento, cando se trate de actividades agrícolas, gandeiras, forestais ou pesqueiras, calquera que sexa o método de determinación do rendemento neto.

Estas porcentaxes reduciranse á metade para as actividades económicas que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.

CAPÍTULO III

Liquidacións provisionais

Artigo 102. *Liquidación provisionaria.*

A Administración tributaria poderá ditar a liquidación provisionaria que proceda de conformidade co disposto no artigo 101 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 103. *Devolución derivada da normativa do tributo.*

1. Cando a suma das retencións, ingresos á conta e pagamentos fraccionados deste imposto, así como das cotas do imposto sobre a renda de non-residentes a que se refire a alínea d) do artigo 79 desta lei e, se é o caso, da dedución prevista no artigo 81 desta lei, sexa superior ao importe da cota resultante da autoliquidación, a Administración tributaria practicará, se procede, liquidación provisionaria dentro dos seis meses seguintes ao termo do prazo establecido para a presentación da declaración.

Cando a declaración fose presentada fóra de prazo, os seis meses a que se refire o parágrafo anterior computaranse desde a data da súa presentación.

2. Cando a cota resultante da autoliquidación ou, se é o caso, da liquidación provisionaria, sexa inferior á suma das cantidades efectivamente retidas e dos pagamentos á conta deste imposto realizados, así como das cotas do imposto sobre a renda de non-residentes a que se refire a alínea d) do artigo 79 desta lei e, se é o caso, da dedución prevista no artigo 81 desta lei, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a citada cota, sen prexuízo da práctica das posteriores liquidacións, provisionarias ou definitivas, que procedan.

3. Se a liquidación provisionaria non se practicasa no prazo establecido no número 1 anterior, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a cota autoliquidada, sen prexuízo da práctica das liquidacións provisionarias ou definitivas posteriores que puideren resultar procedentes.

4. Transcorrido o prazo establecido no número 1 deste artigo sen que se ordenase o pagamento da devolución por causa non imputable ao contribuínte, aplicarase á cantidade pendente de devolución o xuro de demora na contía e forma prevista nos artigos 26.6 e 31 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

5. O procedemento de devolución será o previsto nos artigos 124 a 127, ambos inclusive, da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e na súa normativa de desenvolvemento.

CAPÍTULO IV

Obrigas formais

Artigo 104. *Obrigas formais dos contribuíntes.*

1. Os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas estarán obrigados a conservar, durante o prazo de prescrición, os xustificantes e documentos acreditativos das operacións, rendas, gastos, ingresos, reducións e deducións de calquera tipo que deban constar nas súas declaracións.

2. Para efectos desta lei, os contribuíntes que desenvolvan actividades empresariais cuxo rendemento se determine polo método de estimación directa estarán obrigados a levar contabilidade axustada ao disposto no Código de comercio.

Non obstante, regulamentariamente poderanse exceptuar desta obriga os contribuíntes cuxa actividade empresarial non teña carácter mercantil de acordo co Código de comercio, e aqueles contribuíntes que determinen o seu rendemento neto pola modalidade simplificada do método de estimación directa.

3. Así mesmo, os contribuíntes deste imposto estarán obrigados a levar os libros ou rexistros que regulamentariamente se establezan.

4. Regulamentariamente poderanse establecer obrigas específicas de información de carácter patrimonial, simultáneas á presentación da declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre o patrimonio, destinadas ao control das rendas ou da utilización de determinados bens e dereitos dos contribuíntes.

5. Os contribuíntes deste imposto que sexan titulares do patrimonio protexido regulado na Lei 41/2003, do 18 de novembro, de protección patrimonial das persoas con discapacidade e de modificación do Código civil, da Lei de axuízamento civil e da normativa tributaria con esta finalidade, deberán presentar unha declaración na cal se indique a composición do patrimonio, as achegas recibidas e as disposicións realizadas durante o período impositivo, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Artigo 105. *Obrigas formais do retentor, do obrigado a practicar ingresos á conta e outras obrigas formais.*

1. O suxeito obrigado a reter e practicar ingresos á conta deberá presentar, nos prazos, forma e lugares que se establezan regulamentariamente, declaración das cantidades retidas ou pagamentos á conta realizados, ou declaración negativa cando non procedese a súa práctica. Así mesmo, presentará unha declaración anual de retencións e ingresos á conta co contido que se determine regulamentariamente.

O suxeito obrigado a reter e practicar ingresos á conta estará obrigado a conservar a documentación correspondente e a expedir, nas condicións que regulamentariamente se determinen, certificación acreditativa das retencións ou ingresos á conta efectuados.

Os modelos de declaración correspondentes serán aprobados polo ministro de Economía e Facenda.

2. Regulamentariamente poderanse establecer obrigas de subministración de información para as persoas e entidades que desenvolvan ou se encontren nas seguintes operacións ou situacións:

a) Para as entidades prestamistas, en relación cos préstamos hipotecarios concedidos para a adquisición de vivendas.

b) Para as entidades que aboan rendementos do traballo ou do capital non sometidas a retención.

c) Para as entidades e persoas xurídicas que satisfagan premios, mesmo cando teñan a consideración de rendas exentas para efectos do imposto.

d) Para as entidades receptoras de donativos que dean dereito a dedución por este imposto, en relación coa identidade dos doadores, ben como os importes recibidos, cando estes soliciten certificación acreditativa da doazón para efectos da declaración por este imposto.

e) Para a entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado, as comunidades autónomas, a Cruz Vermella e a Organización Nacional de Cegos Españóis, respecto aos premios que satisfagan exentos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

f) Para as entidades de crédito, en relación coas cantidades depositadas nelas en concepto de contas vivenda e contas aforro-empresa. Para estes efectos, os contribuíntes deberán identificar ante a entidade de crédito as contas destinadas a eses fins.

g) Para o representante designado de acordo co disposto no artigo 86.1 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, que actúe en nome da entidade aseguradora que opere en réxime de libre prestación de servizos, en relación coas operacións que se realicen en España.

h) Para o representante previsto no penúltimo parágrafo do número 2 do artigo 99 desta lei, en relación coas operacións que se realicen en España. Este representante estará suxeito en todo caso ás mesmas obrigas de información tributaria que as que se recollen para as entidades xestoras dos fondos de pensións no Regulamento de plans e fondos de pensións aprobado polo Real decreto 1307/1988, do 30 de setembro.

TÍTULO XII

Responsabilidade patrimonial e réxime sancionador

Artigo 106. *Responsabilidade patrimonial do contribuínte.*

As débedas tributarias e, se é o caso, as sancións tributarias, polo imposto sobre a renda das persoas físicas, terán a mesma consideración que as referidas no artigo 1365 do Código civil e, en consecuencia, os bens gananciais responderán directamente fronte á Facenda pública

por estas débedas, contraídas por un dos cónxuxes, sen prexuízo do previsto no número 6 do artigo 84 desta lei para o caso de tributación conxunta.

Artigo 107. *Infraccións e sancións.*

As infraccións tributarias neste imposto cualificaranse e sancionaranse consonte o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, sen prexuízo das especialidades previstas nesta lei.

TÍTULO XIII

Orde xurisdicional

Artigo 108. *Orde xurisdicional.*

A xurisdición contencioso-administrativa, despois do esgotamento da vía económico-administrativa, será a única competente para dirimir as controversias de feito e de dereito que se susciten entre a Administración tributaria e os contribuíntes, retentores e demais obrigados tributarios en relación con calquera das cuestións a que se refire esta lei.

Disposición adicional primeira. *Dereito de rescate nos contratos de seguro colectivo que instrumentan os compromisos por pensións asumidos polas empresas, nos termos previstos na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.*

A renda que se poña de manifesto como consecuencia do exercicio do dereito de rescate dos contratos de seguro colectivo que instrumenten compromisos por pensións, nos termos previstos na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, non estará suxeita ao imposto sobre a renda das persoas físicas do titular dos recursos económicos que en cada caso corresponda, nos seguintes supostos:

a) Para a integración total ou parcial dos compromisos instrumentados na póliza noutro contrato de seguro que cumpra os requisitos da citada disposición adicional primeira.

b) Para a integración noutro contrato de seguro colectivo dos dereitos que correspondan ao traballador segundo o contrato de seguro orixinal no caso de cesamento da relación laboral.

Os supostos establecidos nas alíneas a) e b) anteriores non alterarán a natureza das primas respecto da súa imputación fiscal por parte da empresa nin o cómputo da antigüidade das primas satisfeitas no contrato de seguro orixinal. Non obstante, no suposto establecido na alínea b) anterior, se as primas non foron imputadas, a empresa poderá deducilas con ocasión desta mobilización.

Tampouco quedará suxeita ao imposto sobre a renda das persoas físicas a renda que se poña de manifesto como consecuencia da participación en beneficios dos contratos de seguro que instrumenten compromisos por pensións, de acordo co previsto na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, cando esa participación en beneficios se destine ao aumento das prestacións aseguradas nos ditos contratos.

Disposición adicional segunda. *Retribucións en especie.*

Non terán a consideración de retribucións en especie os préstamos con tipo de xuro inferior ao legal do diñeiro concertados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1992 e

cuxo principal se puxese ao dispor do prestameiro tamén con anterioridade a esa data.

Disposición adicional terceira. *Plans individuais de aforro sistemático.*

Os plans individuais de aforro sistemático configúranse como contratos celebrados con entidades aseguradoras para constituír cos recursos achegados unha renda vitalicia asegurada, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Os recursos achegados instrumentaranse a través de seguros individuais de vida en que o contratante, asegurado e beneficiario sexa o propio contribuínte.

b) A renda vitalicia constituírse cos dereitos económicos procedentes deses seguros de vida. Nos contratos de renda vitalicia poderanse establecer mecanismos de reversión ou períodos certos de prestación ou fórmulas de contraseguro en caso de falecemento unha vez constituída a renda vitalicia.

c) O límite máximo anual satisfeito en concepto de primas a este tipo de contratos será de 8.000 euros, e será independente dos límites de achegas de sistemas de previsión social. Así mesmo, o importe total das primas acumuladas nestes contratos non poderá superar a contía total de 240.000 euros por contribuínte.

d) No suposto de disposición, total ou parcial, polo contribuínte antes da constitución da renda vitalicia dos dereitos económicos acumulados, tributarase conforme o previsto nesta lei en proporción á disposición realizada. Para estes efectos, considerarase que a cantidade recuperada corresponde ás primas satisfeitas en primeiro lugar, incluída a súa correspondente rendibilidade.

No caso de anticipación, total ou parcial, dos dereitos económicos derivados da renda vitalicia constituída, o contribuínte deberá integrar, no período impositivo en que se produza a anticipación, a renda que estivo exenta por aplicación do disposto na alínea v) do artigo 7 desta lei.

e) Os seguros de vida aptos para esta fórmula contractual non serán os seguros colectivos que instrumentan compromisos por pensións conforme a disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, nin os instrumentos de previsión social que reducen a base imponible do imposto.

f) Nas condicións do contrato farase constar de forma expresa e destacada que se trata dun plan de aforro individual sistemático e as súas siglas quedan reservadas aos contratos que cumpran os requisitos previstos nesta lei.

g) A primeira prima satisfeita deberá ter unha antigüidade superior a dez anos no momento da constitución da renda vitalicia.

h) A renda vitalicia que se perciba tributará de conformidade co disposto no número 2.º do artigo 25.3 a) desta lei.

Regulamentariamente poderanse desenvolver as condicións para a mobilización dos dereitos económicos.

Disposición adicional cuarta. *Rendas forestais.*

Non se integrarán na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas as subvencións concedidas aos que exploten terreos forestais xestionados de acordo con plans técnicos de xestión forestal, ordenación de montes, plans dasocráticos ou plans de repoboación forestal aprobadas pola Administración forestal competente, sempre que o período de produción medio, segundo a especie de que se trate, determinado en cada caso pola Administración forestal competente, sexa igual ou superior a 20 anos.

Disposición adicional quinta. *Subvencións da política agraria comunitaria e axudas públicas.*

1. Non se integrarán na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas as rendas positivas que se poñan de manifesto como consecuencia:

a) Da percepción das seguintes axudas da política agraria comunitaria:

1.º Abandono definitivo do cultivo do viñedo.

2.º Prima á arrinca de plantacións de maceiras.

3.º Prima á arrinca de bananeiras.

4.º Abandono definitivo da produción leiteira.

5.º Abandono definitivo do cultivo de peras, pexegos e nectarinas.

6.º Arrinca de plantacións de peras, pexegos e nectarinas.

b) Da percepción das seguintes axudas da política pesqueira comunitaria: paralización definitiva da actividade pesqueira dun buque e pola súa transmisión para a constitución de sociedades mixtas en países terceiros, así como polo abandono definitivo da actividade pesqueira.

c) Da percepción de axudas públicas que teñan por obxecto reparar a destrución, por incendio, inundación ou afundimento de elementos patrimoniais.

d) Da percepción das axudas ao abandono da actividade de transporte por estrada satisfeitas polo Ministerio de Fomento a transportistas que cumpran os requisitos establecidos na normativa reguladora da concesión desas axudas.

e) Da percepción de indemnizacións públicas por causa do sacrificio obrigatorio do gando, no marco de actuacións destinadas á erradicación de epidemias ou doenzas. Esta disposición só afectará os animais destinados á reprodución.

2. Para calcular a renda que non se integrará na base imponible terase en conta tanto o importe das axudas percibidas como as perdas patrimoniais que, se é o caso, se produzan nos elementos patrimoniais. Cando o importe destas axudas sexa inferior ao das perdas producidas nos citados elementos, poderase integrar na base imponible a diferenza negativa. Cando non existan perdas, só se excluírá do gravame o importe das axudas.

3. As axudas públicas distintas das previstas no número 1 anterior percibidas para a reparación dos danos sufridos en elementos patrimoniais por incendio, inundación, afundimento ou outras causas naturais integraranse na base imponible na parte en que excedan o custo de reparación dos danos. En ningún caso os custos de reparación, até o importe da citada axuda, serán fiscalmente deducibles nin se computarán como mellora.

Non se integrarán na base imponible deste imposto as axudas públicas percibidas para compensar o desaloxo temporal ou definitivo por idénticas causas da vivenda habitual do contribuínte ou do local en que o titular da actividade económica a exercece.

Disposición adicional sexta. *Beneficios fiscais especiais aplicables en actividades agrarias.*

Os agricultores mozos ou asalariados agrarios que determinen o rendemento neto da súa actividade mediante o réxime de estimación obxectiva, poderán reducir o correspondente á súa actividade agraria nun 25 por cento durante os períodos impositivos fechados durante os cinco anos seguintes á súa primeira instalación como titulares dunha explotación prioritaria, realizada ao abeiro do previsto no capítulo IV do título I da Lei 19/1995, do 4 de xullo, de modernización das explotacións agrarias, sempre que acrediten a realización dun plan de mellora da explotación.

O rendemento neto a que se refire o parágrafo anterior será o resultante exclusivamente da aplicación das normas que regulan o réxime de estimación obxectiva.

Esta redución terase en conta para efectos de determinar a contía dos pagamentos fraccionados que se deban efectuar.

Disposición adicional sétima. *Tributación de determinadas rendas obtidas por contribuíntes que desenvolvan a actividade de transporte por autotaxi.*

O rendemento obtido polos suxeitos pasivos de alta na epígrafe 721.2 da sección 1.ª das tarifas do imposto sobre actividades económicas aprobadas polo Real decreto legislativo 1175/1990, do 28 de setembro, pola transmisión de activos fixos inmateriais nos casos de falecemento, incapacidade permanente, xubilación, cesamento de actividade por reestruturación do sector e transmisión a familiares até o segundo grao, quedará incluído no rendemento neto resultante da aplicación da modalidade de signos, índices ou módulos do método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas. Regulamentariamente desenvolverase a aplicación deste precepto.

Disposición adicional oitava. *Transmisións de valores ou participacións non admitidas a negociación con posterioridade a unha redución de capital.*

Cando, con anterioridade á transmisión de valores ou participacións non admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois, se producise unha redución do capital instrumentada mediante unha diminución do valor nominal que non afecte por igual todos os valores ou participacións en circulación do contribuínte, aplicaranse as regras previstas na sección 4.ª do capítulo II do título III desta lei, coas seguintes especialidades:

1.º Considerarase como valor de transmisión o que correspondería en función do valor nominal que resulte da aplicación do previsto no artigo 33.3. A) desta lei.

2.º No caso de que o contribuínte non transmitise a totalidade dos seus valores ou participacións, a diferenza positiva entre o valor de transmisión correspondente ao valor nominal dos valores ou participacións efectivamente transmitidos e o valor de transmisión a que se refire o parágrafo anterior, minorarase do valor de adquisición dos restantes valores ou participacións homoxéneos, até a súa anulación. O exceso que puider resultar tributará como ganancia patrimonial.

Disposición adicional novena. *Mutualidades de traballadores por conta allea.*

Poderán reducir a base imponible xeral, nos termos previstos nos artigos 51 e 52 desta lei, as cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro, concertados coas mutualidades de previsión social que teñan establecidas os correspondentes colexios profesionais, polos mutualistas colexiados que sexan traballadores por conta allea, polos seus cónxuxes e familiares consanguíneos en primeiro grao, así como polos traballadores das citadas mutualidades, sempre que exista un acordo dos órganos correspondentes da mutualidade que só permita cobrar as prestacións cando concorran as continxencias previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

Disposición adicional décima. *Sistemas de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade.*

Cando se realicen achegas a plans de pensións a favor de persoas cun grao de minusvalidez física ou sensorial

igual ou superior ao 65 por 100, psíquica igual ou superior ao 33 por 100, ben como persoas que teñan unha incapacidade declarada xudicialmente con independencia do seu grao, a tales plans resultaralles aplicable o réxime financeiro dos plans de pensións, regulado no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións coas seguintes especialidades:

1. Poderán efectuar achegas ao plan de pensións tanto a persoa con discapacidade partícipe como as persoas que teñan con ela unha relación de parentesco en liña directa ou colateral até o terceiro grao inclusive, así como o cónxuxe ou aqueles que as tivesen ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento.

Nestes últimos supostos, as persoas con discapacidade deberán ser designadas beneficiarias de maneira única e irrevogable para calquera continxencia.

Non obstante, a continxencia de morte da persoa con discapacidade poderá xerar dereito a prestacións de viuvez, orfandade ou a favor dos que realizasen achegas ao plan de pensións da persoa con discapacidade en proporción á achega destes.

2. Como límite máximo das achegas, para efectos do previsto no artigo 5.3 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aplicaranse as seguintes contías:

a) As achegas anuais máximas realizadas polas persoas con discapacidade partícipes non poderán exceder a cantidade de 24.250 euros.

b) As achegas anuais máximas realizadas por cada partícipe a favor de persoas con discapacidade ligadas por relación de parentesco non poderán exceder a cantidade de 10.000 euros, isto sen prexuízo das achegas que poida realizar ao seu propio plan de pensións, de acordo co límite previsto no artigo 5.3 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

c) As achegas anuais máximas a plans de pensións realizadas a favor dunha persoa con discapacidade, incluíndo as súas propias achegas, non poderán exceder a cantidade de 24.250 euros.

A inobservancia destes límites de achega será obxecto da sanción prevista no artigo 36.4 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. Para estes efectos, cando concorran varias achegas a favor da persoa con discapacidade, entenderase que o límite de 24.250 euros se cobre, primeiro, coas achegas da propia persoa con discapacidade, e cando estas non superen ese límite coas restantes achegas en proporción á súa contía.

A aceptación de achegas a un plan de pensións a nome dun mesmo beneficiario con discapacidade por encima do límite de 24.250 euros anuais terá a consideración de infracción moi grave, nos termos previstos no artigo 35.3.n) do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

3. Para os efectos da percepción das prestacións aplicarase o disposto nos números 8 e 9 do artigo 51 desta lei.

4. Regulamentariamente poderanse establecer especificacións en relación coas continxencias por que se poden satisfacer as prestacións, ás cales se refire o artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

5. Regulamentariamente determinaranse os supostos en se que poderán facer efectivos os dereitos consolidados no plan de pensións por parte das persoas con discapacidade, de acordo co previsto no artigo 8.8 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

6. O réxime regulado nesta disposición adicional será de aplicación ás achegas e prestacións realizadas ou percibidas de mutualidades de previsión social, de plans de previsión asegurados, plans de previsión social empre-

sarial e seguros que cubran exclusivamente o risco de dependencia severa ou de gran dependencia conforme o disposto na Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia a favor de persoas con discapacidade que cumpran os requisitos previstos nos anteriores números e os que se establezan regulamentariamente. Os límites establecidos serán conxuntos para todos os sistemas de previsión social previstos nesta disposición.

Disposición adicional décimo primeira. *Mutualidade de previsión social de deportistas profesionais.*

Un. Os deportistas profesionais e de alto nivel poderán realizar achegas á mutualidade de previsión social a prima fixa de deportistas profesionais, coas seguintes especialidades:

1. **Ámbito subxectivo.** Consideraranse deportistas profesionais os incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1006/1985, do 26 de xuño, polo que se regula a relación laboral especial dos deportistas profesionais. Consideraranse deportistas de alto nivel os incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1467/1997, do 19 de setembro, sobre deportistas de alto nivel.

A condición de mutualista e asegurado recaerá, en todo caso, no deportista profesional ou de alto nivel.

2. **Achegas.** Non poderán exceder as achegas anuais a cantidade máxima que se estableza para os sistemas de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade, incluíndo as que fosen imputadas polos promotores en concepto de rendementos do traballo cando se efectúen estas últimas de acordo co previsto na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

Non se admitirán achegas unha vez que finalice a vida laboral como deportista profesional ou se produza a perda da condición de deportista de alto nivel nos termos e condicións que se establezan regulamentariamente.

3. **Continxencias.** As continxencias que poden ser obxecto de cobertura son as previstas para os plans de pensións no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

4. **Disposición de dereitos consolidados.** Os dereitos consolidados dos mutualistas só se poderán facer efectivos nos supostos previstos no artigo 8.8 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións e, adicionalmente, unha vez transcorrido un ano desde que finalice a vida laboral dos deportistas profesionais ou desde que se perda a condición de deportistas de alto nivel.

5. **Réxime fiscal:**

a) As achegas, directas ou imputadas, que cumpran os requisitos anteriores poderán ser obxecto de redución na base imponible xeral do imposto sobre a renda das persoas físicas, co límite da suma dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio e até un importe máximo de 24.250 euros.

b) As achegas que non puideron ser obxecto de redución na base imponible por insuficiencia desta ou por aplicación do límite establecido na alínea a) poderanse reducir nos cinco exercicios seguintes. Esta regra non resultará de aplicación ás achegas que excedan o límite máximo previsto no número 2 deste punto un.

c) A disposición dos dereitos consolidados en supostos distintos aos mencionados no número 4 anterior determinará a obriga para o contribuínte de repor na base imponible as reducións indebidamente realizadas, coa práctica das autoliquidacións complementarias, que incluírán os xuros de demora. As cantidades percibidas que excedan o importe das achegas realizadas, incluíndo, se é o caso, as contribucións imputadas polo promotor,

tributarán como rendemento do traballo no período impositivo en que se perciban.

d) As prestacións percibidas, ben como a percepción dos dereitos consolidados nos supostos previstos no número 4 anterior, tributarán na súa integridade como rendementos do traballo.

e) Para os efectos da percepción das prestacións aplicarase o disposto nos números 8 e 9 do artigo 51 desta lei.

Dous. Con independencia do réxime previsto no número anterior, os deportistas profesionais e de alto nivel, aínda que finalizen a súa vida laboral como tales ou perdesen esta condición, poderán realizar achegas á mutualidade de previsión social de deportistas profesionais.

Tales achegas poderán ser obxecto de redución na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas na parte que teña por obxecto a cobertura das continxencias previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

Os dereitos consolidados dos mutualistas só se poderán facer efectivos nos supostos previstos para os plans de pensións polo artigo 8.8 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

Como límite máximo conxunto de redución destas achegas aplicarase o que establece o artigo 51.6 desta lei.

Para os efectos da percepción das prestacións aplicarase o disposto nos números 8 e 9 do artigo 51 desta lei.

Disposición adicional décimo segunda. *Recurso cameral permanente.*

A exacción do recurso cameral permanente a que se refire a alínea b) do número 1 do artigo 12 da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación, xirarase sobre os rendementos comprendidos na sección 3.ª do capítulo II do título III desta lei cando deriven de actividades incluídas no artigo 6 da citada Lei 3/1993.

Disposición adicional décimo terceira. *Obrigas de información.*

1. Regulamentariamente poderanse establecer obrigas de subministración de información ás sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, ás sociedades de investimento, ás entidades comercializadoras en territorio español de accións ou participacións de institucións de investimento colectivo domiciliadas no estranxeiro, e ao representante designado de acordo co disposto no artigo 55.7 e a disposición adicional segunda da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, que actúe en nome da xestora que opere en réxime de libre prestación de servizos, en relación coas operacións sobre accións ou participacións desas institucións, incluída a información de que dispoñan relativa ao resultado das operacións de compra e venda daquelas.

2. Os contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas ou polo imposto sobre sociedades deberán subministrar información, nos termos que regulamentariamente se establezan, en relación coas operacións, situacións, cobramentos e pagamentos que efectúen ou deriven da tenza de valores ou bens relacionados, directa ou indirectamente, con países ou territorios considerados como paraísos fiscais.

3. Regulamentariamente poderanse establecer obrigas de subministración de información nos seguintes supostos:

a) Ás entidades aseguradoras, respecto dos plans de previsión asegurados, plans de previsión social empresa-

rial e seguros de dependencia que comercialicen, a que se refire o artigo 51 desta lei.

b) Ás entidades financeiras, respecto dos plans individuais de aforro sistemático que comercialicen, a que se refire a disposición adicional terceira desta lei.

c) Á Seguridade Social e ás mutualidades, respecto das cotizacións e cotas devengadas en relación cos seus afiliados ou mutualistas.

d) Ao Rexistro civil, respecto dos datos de nacementos, adopcións e falecementos.

4. Os bancos, caixas de aforro, cooperativas de crédito e cantas persoas físicas ou xurídicas se dediquen ao tráfico bancario ou crediticio, estarán obrigadas, nas condicións que regulamentariamente se establezan, a subministrar á Administración tributaria a identificación da totalidade das contas abertas nesas entidades ou postas por elas ao dispor de terceiros, con independencia da modalidade ou denominación que adopten, mesmo cando non se procedese á práctica de retencións ou ingresos á conta. Esta subministración comprenderá a identificación dos titulares, autorizados ou calquera beneficiario desas contas.

5. As persoas que, de acordo co disposto nos artigos 3 e 4 da Lei de protección patrimonial das persoas con discapacidade e de modificación do Código civil, da Lei de axuízamento civil e da normativa tributaria con esta finalidade, interveñan na formalización das achegas aos patrimonios protexidos deberán presentar unha declaración sobre as citadas achegas nos termos que regulamentariamente se establezan. A declaración efectuarase no lugar, forma e prazo que estableza o ministro de Economía e Facenda.

Disposición adicional décimo cuarta. *Captación de datos.*

O ministro de Economía e Facenda, despois de informe da Axencia Española de Protección de Datos no que resulte procedente, propondrá ao Goberno as medidas precisas para asegurar a captación de datos que consten en calquera clase de rexistro público ou rexistro das administracións públicas, que sexan precisos para a xestión e o control do imposto.

Disposición adicional décimo quinta. *Disposición de bens que conforman o patrimonio persoal para asistir as necesidades económicas da vellez e da dependencia.*

Non terán a consideración de renda as cantidades percibidas como consecuencia das disposicións que se fagan da vivenda habitual por parte das persoas maiores de 65 anos, así como das persoas que se encontren en situación de dependencia severa ou de gran dependencia a que se refire o artigo 24 da Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia, sempre que se leven a cabo de conformidade coa regulación financeira relativa aos actos de disposición de bens que conforman o patrimonio persoal para asistir as necesidades económicas da vellez e da dependencia.

Disposición adicional décimo sexta. *Límite financeiro de achegas e contribucións aos sistemas de previsión social.*

O importe anual máximo conxunto de achegas e contribucións empresariais aos sistemas de previsión social previstos nos números 1, 2, 3, 4 e 5 do artigo 51, da disposición adicional novena e do punto dous da disposición adicional décimo primeira desta lei será de 10.000 euros anuais. Non obstante, no caso de contribuíntes maiores de 50 anos a contía anterior será de 12.500 euros.

Disposición adicional décimo sétima. *Remisións normativas.*

As referencias normativas efectuadas noutras disposicións á Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas; á Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, e ao texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, entenderanse realizadas aos preceptos correspondentes desta lei.

Disposición adicional décimo oitava. *Achegas a patrimonios protexidos.*

As achegas realizadas ao patrimonio protexido das persoas con discapacidade, regulado na Lei de protección patrimonial das persoas con discapacidade e de modificación do Código civil, da Lei de axuízamento civil e da normativa tributaria con esta finalidade, terán o seguinte tratamento fiscal para a persoa con discapacidade:

a) Cando os achegantes sexan contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas, terán a consideración de rendementos do traballo até o importe de 10.000 euros anuais por cada achegante e 24.250 euros anuais en conxunto.

Así mesmo, e con independencia dos límites indicados no parágrafo anterior, cando os achegantes sexan suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades, terán a consideración de rendementos do traballo sempre que fosen gasto deducible no imposto sobre sociedades co límite de 10.000 euros anuais.

A estes rendementos resultaralles de aplicación a exención prevista na alínea w) do artigo 7 desta lei.

Cando as achegas sexan realizadas por suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades a favor dos patrimonios protexidos dos parentes, cónxuxes ou persoas a cargo dos empregados do achegante, unicamente terán a consideración de rendemento do traballo para o titular do patrimonio protexido.

Os rendementos a que se refire esta alínea a) non estarán suxeitos a retención ou ingreso á conta.

b) No caso de achegas que non sexan en diñeiro, a persoa con discapacidade titular do patrimonio protexido subrogase na posición do achegante respecto da data e o valor de adquisición dos bens e dereitos achegados, pero sen que, para efectos de posteriores transmisións, lle resulte de aplicación o previsto na disposición transitoria novena desta lei.

Á parte da achega que non sexa en diñeiro suxeita ao imposto sobre sucesións e doazóns aplicaráselle, para efectos de calcular o valor e a data de adquisición, o establecido no artigo 36 desta lei.

c) Non estará suxeita ao imposto sobre sucesións e doazóns a parte das achegas que teña para o perceptor a consideración de rendementos do traballo.

Disposición adicional décimo novena. *Exención das axudas e indemnizacións por privación de liberdade como consecuencia dos supostos previstos na Lei 46/1977, do 15 de outubro, de amnistía.*

1. As persoas que percibisen desde o 1 de xaneiro de 1999 até o 31 de decembro de 2005 as indemnizacións previstas na lexislación do Estado e das comunidades autónomas para compensar a privación de liberdade en establecementos penitenciarios como consecuencia dos supostos establecidos na Lei 46/1977, do 15 de outubro, de amnistía, poderán solicitar, na forma e no prazo que se determinen, o aboamento dunha axuda cuantificada no 15 por cento das cantidades que, por tal concepto, consignasen na declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas de cada un deses períodos impositivos.

Se as persoas a que se refire o parágrafo anterior faleceron, o dereito á axuda corresponderalles aos seus herdeiros, os cales a poderán solicitar.

Por orde do ministro de Economía e Facenda determinarase o procedemento, as condicións para a súa obtención e o órgano competente para o recoñecemento e aboamento desta axuda.

2. As axudas percibidas en virtude do disposto no número 1 anterior estarán exentas do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3. As indemnizacións previstas na lexislación do Estado e das comunidades autónomas para compensar a privación de liberdade en establecementos penitenciarios como consecuencia dos supostos establecidos na Lei 46/1977, do 15 de outubro, de amnistía, imputables ao período impositivo 2006, estarán exentas do imposto sobre a renda das persoas físicas nese período impositivo.

Disposición adicional vixésima. *Bonificacións de cotizacións á Seguridade Social a favor do persoal investigador.*

1. Nos termos que regulamentariamente se establezan, autorízase o Goberno para que, no marco do programa de fomento do emprego, estableza bonificacións nas cotizacións correspondentes ao persoal investigador que, con carácter exclusivo, se dedique a actividades de investigación e desenvolvemento e innovación tecnolóxica a que se refire o artigo 35 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

2. A bonificación equivalerá ao 40 por cento das cotizacións por contingencias comúns a cargo do empresario e será incompatible coa aplicación do réxime de dedución por actividades de investigación e desenvolvemento e innovación tecnolóxica establecido no mencionado artigo 35.

3. Terase dereito á bonificación nos casos de contratos de carácter indefinido, ben como nos supostos de contratación temporal, nos termos que regulamentariamente se establezan.

4. O Ministerio de Economía e Facenda compensaralle ao Servizo Público Estatal de Emprego o custo das bonificacións de cotas establecidas na presente disposición.

Disposición adicional vixésima primeira. *Residencia fiscal de determinados traballadores asalariados.*

Non resultará de aplicación o disposto no número 2 do artigo 8 desta lei ás persoas físicas de nacionalidade española residentes no Principado de Andorra que acrediten a súa condición de traballadores asalariados, sempre que se cumpran, ademais dos que regulamentariamente se establezan, os seguintes requisitos:

1.º Que o desprazamento sexa consecuencia dun contrato de traballo cunha empresa ou entidade residente no citado territorio.

2.º Que o traballo se preste de forma efectiva e exclusiva no citado territorio.

3.º Que os rendementos do traballo derivados do contrato representen ao menos o 75 por cento da súa renda anual, e non excedan cinco veces o importe do indicador público de renda de efectos múltiples.

Disposición adicional vixésima segunda. *Mobilización dos dereitos económicos entre os distintos sistemas de previsión social.*

Os distintos sistemas de previsión social a que se refiren os artigos 51 e 53 desta lei poderán realizar mobilizacións de dereitos económicos entre eles.

Reglamentariamente estableceranse as condicións baixo as cales se poderán efectuar mobilizacións, sen

consecuencias tributarias, dos dereitos económicos entre estes sistemas de previsión social, atendendo á homoxeneidade do seu tratamento fiscal e ás súas características xurídicas, técnicas e financeiras.

Disposición adicional vixésimo terceira. *Axudas ás actividades de investigación, desenvolvemento e innovación.*

Durante o último semestre do ano 2011, o Ministerio de Economía e Facenda, asistido polo Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, presentará ao Goberno un estudo relativo á eficacia das diferentes axudas e incentivos ás actividades de investigación, desenvolvemento e innovación vixentes durante os anos 2007 a 2011, e, se é o caso, as adecue ás necesidades da economía española, respectando a normativa comunitaria.

Disposición adicional vixésimo cuarta.

O previsto na alínea c) do número 1 e no número 3 da disposición adicional quinta desta lei será de aplicación ás axudas públicas percibidas nos períodos impositivos 2005 e 2006.

Disposición adicional vixésimo quinta.

Gastos e investimentos para habituar os empregados na utilización das novas tecnoloxías da comunicación e da información.

1. Os gastos e investimentos efectuados durante os anos 2007, 2008, 2009 e 2010 para habituar os empregados na utilización das novas tecnoloxías da comunicación e da información, cando a súa utilización só se poida realizar fóra do lugar e horario de traballo, terá o seguinte tratamento fiscal:

a) Imposto sobre a renda das persoas físicas: estes gastos e investimentos terán a consideración de gastos de formación nos termos previstos no artigo 42.2.b) desta lei.

b) Imposto sobre sociedades: os gastos e investimentos darán dereito á aplicación da dedución prevista no artigo 40 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004.

2. Entre os gastos e investimentos a que se refire esta disposición adicional inclúense, entre outros, as cantidades utilizadas para proporcionar, facilitar ou financiar a súa conexión á internet, ben como os derivados da entrega, actualización ou renovación gratuíta ou a prezos rebaixados, ou da concesión de préstamos e axudas económicas para a adquisición dos equipamentos e terminais necesarios para acceder a aquela, co seu software e periféricos asociados.

Disposición transitoria primeira. *Prestacións recibidas de expedientes de regulación de emprego.*

Ás cantidades percibidas a partir do 1 de xaneiro de 2001 por beneficiarios de contratos de seguro concertados para lle dar cumprimento ao establecido na disposición transitoria cuarta do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións que instrumenten as prestacións derivadas de expedientes de regulación de emprego, que con anterioridade á celebración do contrato se fixesen efectivas con cargo a fondos internos, e ás cales lles resultase de aplicación a redución establecida no artigo 17.2.a) da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, aplicaráselles a redución establecida no artigo 18.2 desta lei, sen que para estes efectos a celebración de tales contratos altere o cálculo do período de xeración de tales prestacións.

Disposición transitoria segunda. *Réxime transitorio aplicable ás mutualidades de previsión social.*

1. As prestacións por xubilación e invalidez derivadas de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social cuxas achegas, realizadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999, fosen obxecto de minoración ao menos en parte na base imponible, deberán integrarse na base imponible do imposto en concepto de rendementos do traballo.

2. A integración farase na medida en que a contía percibida exceda as achegas realizadas á mutualidade que non puidesen ser obxecto de redución ou minoración na base imponible do imposto de acordo coa lexislación vixente en cada momento e, por tanto, tributasen previamente.

3. Se non se puider acreditar a contía das achegas que non puidesen ser obxecto de redución ou minoración na base imponible, integrárase o 75 por cento das prestacións por xubilación ou invalidez percibidas.

Disposición transitoria terceira. *Contratos de arrendamento anteriores ao 9 de maio de 1985.*

Na determinación dos rendementos do capital inmobiliario derivados de contratos de arrendamento celebrados con anterioridade ao 9 de maio de 1985 que non desfruten do dereito á revisión da renda do contrato en virtude da aplicación da regra 7.ª do número 11 da disposición transitoria segunda da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, incluírase adicionalmente, como gasto deducible, mentres subsista esta situación e en concepto de compensación, a cantidade que corresponda á amortización do inmovible.

Disposición transitoria cuarta. *Réxime transitorio dos contratos de seguro de vida xeradores de incrementos ou diminucións de patrimonio con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999.*

Cando se perciba un capital diferido, á parte do rendimento neto total calculado de acordo co establecido no artigo 25 desta lei, correspondente a primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, que se xerase con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, reducirase nun 14,28 por 100 por cada ano, arredondado por exceso, que medie entre o aboamento da prima e o 31 de decembro de 1994.

Para calcular o importe a reducir do rendimento neto total, procederase da seguinte forma:

1.º Determinarase a parte do rendimento neto total que corresponde a cada unha das primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994. Para determinar a parte do rendimento total obtido que corresponde a cada prima do contrato de seguro, multiplicarase o rendimento total polo coeficiente de ponderación que resulte do seguinte cociente:

No numerador, o resultado de multiplicar a prima correspondente polo número de anos transcorridos desde que foi satisfeita até o cobramento da percepción.

No denominador, a suma dos produtos resultantes de multiplicar cada prima polo número de anos transcorridos desde que foi satisfeita até o cobramento da percepción.

2.º Para cada unha das partes do rendimento neto total que corresponde a cada unha das primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, determinarase, pola súa vez, a parte dela que se xerou con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006. Para determinar a parte dela que se xerou con anterioridade a esa data, multiplicarase a contía resultante do previsto no número 1.º anterior para cada prima satisfeita con anterioridade ao 31 de

decembro de 1994, polo coeficiente de ponderación que resulte do seguinte cociente:

No numerador, o tempo transcorrido entre o pagamento da prima e o 20 de xaneiro de 2006.

No denominador, o tempo transcorrido entre o pagamento da prima e a data de cobramento da prestación.

3.º Determinarase o importe a reducir do rendimento neto total. Para estes efectos, cada unha das partes do rendimento neto calculadas consonte o disposto no número 2.º anterior reducirase nun 14,28 por 100 por cada ano transcorrido entre o pagamento da correspondente prima e o 31 de decembro de 1994. Cando transcorresen máis de seis anos entre esas datas, a porcentaxe que se aplique será o 100 por 100.

Disposición transitoria quinta. *Réxime transitorio aplicable ás rendas vitalicias e temporais.*

1. Para determinar a parte das rendas vitalicias e temporais, inmediatas ou diferidas, que se considera rendimento do capital mobiliario, resultarán aplicables exclusivamente as porcentaxes establecidas polo artigo 25.3.a), números 2.º e 3.º, desta lei ás prestacións en forma de renda que se perciban a partir da entrada en vigor desta lei, cando a constitución das rendas se produciase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999.

Estas porcentaxes resultarán aplicables en función da idade que tivese o receptor no momento da constitución da renda no caso de rendas vitalicias ou en función da total duración da renda se se trata de rendas temporais.

2. Se se acudir ao rescate de rendas vitalicias ou temporais cuxa constitución se produciase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999, para o cálculo do rendimento do capital mobiliario producido con motivo do rescate restarase a rendibilidade obtida até a data de constitución da renda.

3. Para determinar a parte das rendas vitalicias e temporais, inmediatas ou diferidas, que se considera rendimento do capital mobiliario, resultarán aplicables as porcentaxes establecidas polo artigo 25.3.a), números 2.º e 3.º, desta lei ás prestacións en forma de renda que se perciban a partir da entrada en vigor desta lei, cando a constitución delas se produciase entre o 1 de xaneiro de 1999 e o 31 de decembro de 2006.

Estas porcentaxes resultarán aplicables en función da idade que tivese o receptor no momento da constitución da renda no caso de rendas vitalicias ou en función da total duración da renda se se trata de rendas temporais.

Adicionalmente, se é o caso, engadirase a rendibilidade obtida até a data de constitución da renda a que se refire o número 4.º do artigo 25.3 a) desta lei.

Disposición transitoria sexta. *Exención por reinvestimento no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

As rendas acollidas á exención por reinvestimento prevista no artigo 127 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na redacción vixente con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999, regularanse polo establecido nel, mesmo cando o reinvestimento se produza en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 1999.

Disposición transitoria sétima. *Partidas pendentes de compensación.*

1. As perdas patrimoniais a que se refire o artigo 39.b) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes aos períodos impositivos 2003, 2004, 2005 e 2006, que se encontren pendentes de compensación na data de entrada en vigor desta lei, compensarase co saldo das ganancias e perdas patrimoniais a que se refire

o artigo 48 b) desta lei. As perdas patrimoniais non compensadas por insuficiencia do citado saldo compensaranse co saldo positivo das rendas previstas no artigo 48 a) desta lei, co límite do 25 por cento dese saldo positivo.

2. As perdas patrimoniais a que se refire o artigo 40 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes aos períodos impositivos 2003, 2004, 2005 e 2006, que se encontren pendentes de compensación na data de entrada en vigor desta lei, compensaranse exclusivamente co saldo das ganancias e perdas patrimoniais a que se refire o artigo 49.1. b) desta lei.

3. A base liquidable xeral negativa correspondente aos períodos impositivos 2003, 2004, 2005 e 2006 que se encontre pendente de compensación na data de entrada en vigor desta lei, compensarase unicamente co saldo positivo da base liquidable xeral prevista no artigo 50 desta lei.

4. As cantidades correspondentes á dedución por dobre imposición de dividendos non deducidas por insuficiencia de cota líquida, correspondentes aos períodos impositivos 2003, 2004, 2005 e 2006, que se encontren pendentes de compensación na data de entrada en vigor desta lei, deduciranse da cota líquida total a que se refire o artigo 79 desta lei, no prazo que lle reste ao 31 de decembro de 2006 de acordo co disposto no artigo 81.3 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, segundo a redacción vixente nesa data.

Disposición transitoria oitava. Valor fiscal das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios considerados como paraísos fiscais.

1. Para os efectos de calcular o exceso do valor liquidativo a que fai referencia o artigo 95 desta lei, tomarase como valor de adquisición o valor liquidativo en 1 de xaneiro de 1999, respecto das participacións e accións que nel posúa o contribuínte. A diferenza entre tal valor e o valor efectivo de adquisición non se tomará como valor de adquisición para os efectos da determinación das rendas derivadas da transmisión ou reembolso das accións ou participacións.

2. Os dividendos e participacións en beneficios distribuídos polas institucións de investimento colectivo que procedan de beneficios obtidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999, integraranse na base imponible dos socios ou partícipes deles. Para estes efectos, entenderase que as primeiras reservas distribuídas foron dotadas cos primeiros beneficios gañados.

Disposición transitoria novena. Determinación do importe das ganancias patrimoniais derivadas de elementos patrimoniais adquiridos con anterioridade ao 31 de decembro de 1994.

1. O importe das ganancias patrimoniais correspondentes a transmisións de elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas, que fosen adquiridos con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, determinarase consonte as seguintes regras:

1.ª) En xeral, calcularanse, para cada elemento patrimonial, consonte o establecido na sección 4.ª do capítulo II do título III desta lei. Da ganancia patrimonial así calculada distinguirase a parte que se xerou con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, entendendo como tal a parte da ganancia patrimonial que proporcionalmente correspondea ao número de días transcorridos entre a data de adquisición e o 19 de xaneiro de 2006, ambos inclusive, respecto do número total de días que permaneceu no patrimonio do contribuínte.

A parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reducirase da seguinte maneira:

a) Tomarase como período de permanencia no patrimonio do suxeito pasivo o número de anos que medie

entre a data de adquisición do elemento e o 31 de decembro de 1996, arredondado por exceso.

No caso de dereitos de subscrición tomarase como período de permanencia o que corresponda aos valores dos cales procedan.

Se se tiveren efectuado melloras nos elementos patrimoniais transmitidos, tomarase como período de permanencia destas no patrimonio do suxeito pasivo o número de anos que medie entre a data en que se realizaron e o 31 de decembro de 1996, arredondado por exceso.

b) Se os elementos patrimoniais transmitidos fosen bens inmoebles, dereitos sobre eles ou valores das entidades comprendidas no artigo 108 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, con excepción das accións ou participacións representativas do capital social ou patrimonio das sociedades ou fondos de investimento inmobiliario, reducirase nun 11,11 por 100 por cada ano de permanencia dos sinalados na alínea anterior que exceda de dous.

c) Se os elementos patrimoniais transmitidos foren accións admitidas a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, con excepción das accións representativas do capital social de sociedades de investimento mobiliario e inmobiliario, reducirase nun 25 por 100 por cada ano de permanencia dos sinalados na alínea a) anterior que exceda de dous.

d) As restantes ganancias patrimoniais xeradas con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reduciranse nun 14,28 por 100 por cada ano de permanencia dos sinalados na alínea a) anterior que exceda de dous.

e) Estará non suxeita a parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, derivada de elementos patrimoniais que en 31 de decembro de 1996, e en función do sinalado nas alíneas b), c) e d) anteriores, tivesen un período de permanencia, tal e como este se define na alínea a), superior a dez, cinco e oito anos, respectivamente.

2.ª) Nos casos de valores admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados e de accións ou participacións en institucións de investimento colectivo ás cales resulte aplicable o réxime previsto nas alíneas a) e c) do número 1 do artigo 37 desta lei, as ganancias e perdas patrimoniais calcularanse para cada valor, acción ou participación de acordo co establecido na sección 4.ª do capítulo II do título III desta lei.

Se, como consecuencia do disposto no parágrafo anterior, se obtiver como resultado unha ganancia patrimonial, efectuarase a redución que proceda das seguintes:

a) Se o valor de transmisión for igual ou superior ao que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005, a parte da ganancia patrimonial que se xerase con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reducirase de acordo co previsto na regra 1.ª anterior. Para estes efectos, a ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 será a parte da ganancia patrimonial resultante de tomar como valor de transmisión o que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005.

b) Se o valor de transmisión for inferior ao que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005, entenderase que toda a ganancia patrimonial se xerou con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 e reducirase de acordo co previsto na regra 1.ª anterior.

3.ª) Se se tiveren efectuado melloras nos elementos patrimoniais transmitidos, distinguirase a parte do valor de alleamento que corresponda a cada compoñente del para efectos da aplicación do disposto neste número 1.

2. Para os efectos do establecido nesta disposición, consideraranse elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas aqueles en que a desafectación destas actividades se produciu con máis de tres anos de anticipación á data de transmisión.

Disposición transitoria décima. *Sociedades transparentes e patrimoniais.*

No que afecte os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas será de aplicación o establecido nas disposicións transitorias décimo quinta, décimo sexta e vixésimo segunda do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Disposición transitoria décimo primeira. *Réxime transitorio aplicable ás prestacións derivadas dos contratos de seguros colectivos que instrumentan compromisos por pensións.*

1. Para as prestacións derivadas de continxencias acaecidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2007, os beneficiarios poderán aplicar o réxime financeiro e fiscal vixente en 31 de decembro de 2006.

2. Para as prestacións derivadas de continxencias acaecidas a partir do 1 de xaneiro de 2007, correspondentes a seguros colectivos contratados con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, poderase aplicar o réxime fiscal vixente en 31 de decembro de 2006. Este réxime será só aplicable á parte da prestación correspondente ás primas satisfeitas até o 31 de decembro de 2006, así como ás primas ordinarias previstas na póliza orixinal satisfeitas con posterioridade a esta data.

Non obstante, os contratos de seguro colectivo que instrumentan a exteriorización de compromisos por pensións pactadas en convenios colectivos de ámbito supraempresarial baixo a denominación «premios de xubilación» ou outras, que consistan nunha prestación pagadoira por unha soa vez no momento do cesamento por xubilación, subscritos antes do 31 de decembro de 2006, poderán aplicar o réxime fiscal previsto neste número 2.

Disposición transitoria décimo segunda. *Réxime transitorio aplicable aos plans de pensións, de mutualidades de previsión social e de plans de previsión asegurados.*

1. Para as prestacións derivadas de continxencias acaecidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2007, os beneficiarios poderán aplicar o réxime financeiro e, se é o caso, aplicar a redución prevista no artigo 17 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas vixente en 31 de decembro de 2006.

2. Para as prestacións derivadas de continxencias acaecidas a partir do 1 de xaneiro de 2007, pola parte correspondente a achegas realizadas até o 31 de decembro de 2006, os beneficiarios poderán aplicar o réxime financeiro e, se é o caso, aplicar a redución prevista no artigo 17 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas vixente en 31 de decembro de 2006.

3. O límite previsto no artigo 52.1.a) desta lei non será de aplicación ás cantidades achegadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2007 a sistemas de previsión social e que nesta data se encontren pendentes de redución na base imponible por insuficiencia desta.

Disposición transitoria décimo terceira. *Compensacións fiscais.*

A Lei de orzamentos xerais do Estado determinará o procedemento e as condicións para a percepción de compensacións fiscais nos seguintes supostos:

a) Os contribuíntes que perciban un capital diferido derivado dun contrato de seguro de vida ou invalidez

xerador de rendementos de capital mobiliario contratado con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, no suposto de que a aplicación do réxime fiscal establecido nesta lei para eses rendementos lles resulte menos favorable que o regulado no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas. Para estes efectos, teranse en conta só as primas satisfeitas até o 19 de xaneiro de 2006, así como as primas ordinarias previstas na póliza orixinal do contrato satisfeitas con posterioridade a esa data.

b) Os contribuíntes que perciban rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios procedentes de instrumentos financeiros contratados con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, no suposto de que a aplicación do réxime fiscal establecido nesta lei para eses rendementos lles resulte menos favorable que o regulado no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

c) Os contribuíntes que adquiriron a súa vivenda habitual con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 e teñan dereito á dedución por adquisición de vivenda, no suposto de que a aplicación do réxime establecido nesta lei para a dedución lles resulte menos favorable que o regulado no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas como consecuencia da supresión das porcentaxes de dedución incrementadas por utilización de financiamento alleo.

Disposición transitoria décimo cuarta. *Transformación de determinados contratos de seguros de vida en plans individuais de aforro sistemático.*

1. Os contratos de seguro de vida formalizados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2007 e nos cales o contratante, asegurado e beneficiario sexa o propio contribuínte, poderanse transformar en plans individuais de aforro sistemático regulados na disposición adicional terceira desta lei e, por tanto, serán de aplicación o artigo 7.v) e a disposición adicional terceira desta mesma lei, no momento de constitución das rendas vitalicias, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que o límite máximo anual satisfeito en concepto de primas durante os anos de vixencia do contrato de seguro non superase os 8.000 euros, e o importe total das primas acumuladas non superase a contía de 240.000 euros por contribuínte.

b) Que transcorresen máis de dez anos desde a data de pagamento da primeira prima.

2. Non se poderán transformar en plans individuais de aforro sistemático os seguros colectivos que instrumenten compromisos por pensións conforme a disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, nin os instrumentos de previsión social que reducen a base imponible.

3. No momento da transformación farase constar de forma expresa e destacada nas condicións do contrato que se trata dun plan individual de aforro sistemático regulado na disposición adicional terceira desta lei.

4. Unha vez realizada a transformación, no caso de anticipación total ou parcial dos dereitos económicos derivados da renda vitalicia constituída, o contribuínte deberá integrar no período impositivo en que se produza a anticipación a renda que estivo exenta por aplicación do disposto na alínea v) do artigo 7 desta lei, sen que resulte aplicable a disposición transitoria décimo terceira desta lei.

Disposición derogatoria primeira. *Imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. No momento da entrada en vigor desta lei quedarán derogadas todas as disposicións que se opoñan ao establecido nela, e en particular o Real decreto lexislati-

vo 3/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2. Malia o previsto no número anterior, conservarán a súa vixencia no que se refire a este imposto:

1.º A disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información de intermediarios financeiros.

2.º A Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal de cooperativas, salvo o disposto no seu artigo 32.

3.º As disposicións adicionais décimo sexta, décimo sétima e vixésimo terceira da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

4.º Os artigos 93 e 94 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico e fiscal de Canarias.

5.º A Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias.

6.º O Real decreto lei 7/1994, do 20 de xuño, sobre liberdade de amortización para os investimentos xeradores de emprego.

7.º O Real decreto lei 2/1995, do 17 de febreiro, sobre liberdade de amortización para os investimentos xeradores de emprego.

8.º A disposición transitoria décimo primeira da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

9.º O artigo 13 da Lei 32/1999, do 8 de outubro, de solidariedade coas vítimas do terrorismo.

10.º As disposicións adicionais terceira e sexta da Lei 55/1999, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

11.º A Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

12.º A disposición transitoria segunda da Lei 19/2003, do 4 de xullo, sobre réxime xurídico dos movementos de capitais e das transaccións económicas co exterior e sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais.

13.º As disposicións adicionais quinta, décimo oitava, trixésimo terceira, trixésimo cuarta e trixésimo sétima da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

14.º O artigo 5.7 do Real decreto lei 6/2004, do 17 de setembro, polo que se adoptan medidas urxentes para reparar os danos causados polos incendios e inundacións acaecidos nas comunidades autónomas de Aragón, Cataluña, Andalucía, La Rioja, Comunidade Foral de Navarra e Comunidade Valenciana.

15.º O artigo 1 do texto refundido da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2004, do 29 de outubro.

16.º O artigo 7 do Real decreto lei 8/2004, do 5 de novembro, sobre indemnizacións aos participantes en operacións internacionais de paz e seguridade.

17.º O artigo 5.7 da Lei 2/2005, do 15 de marzo, pola que se adoptan medidas urxentes para reparar os danos causados polos incendios e inundacións acaecidos nas comunidades autónomas de Aragón, Cataluña, Andalucía, La Rioja, Comunidade Foral de Navarra e Comunidade Valenciana.

18.º O artigo 3.7 do Real decreto lei 11/2005, do 22 de xullo, polo que se aproban medidas urxentes en materia de incendios forestais.

3. A derogación das disposicións a que se refire o número 1 non prexudicará os dereitos da Facenda pública respecto ás obrigas devengadas durante a súa vixencia.

Disposición derogatoria segunda. *Imposto sobre sociedades.*

1. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, quedan derrogados o artigo 23 e o capítulo VI do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

2. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2011, quedan derrogados os artigos 36, 37, números 4, 5 e 6 do artigo 38, artigos 39, 40 e 43 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

3. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2012, queda derrogado o artigo 35 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

4. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2014, quedan derrogados o número 1 do artigo 34 e os números 1, 2, 3 e 7 do artigo 38 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.*

1. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2006, modifícase a disposición transitoria quinta do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria quinta. *Réxime transitorio dos contratos de seguro de vida xeradores de incrementos ou diminucións de patrimonio con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999.*

1. Cando se perciba un capital diferido con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, a parte de prestación correspondente a cada unha das primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994 reducirase nun 14,28 por 100 por cada ano, arredondado por exceso, que medie entre o aboamento da prima e o 31 de decembro de 1994, unha vez calculado o rendemento de acordo co establecido nos artigos 23, 24 e 94 desta lei, excluído o previsto no derradeiro parágrafo do número 2.b) deste artigo 94. Cando transcorresen máis de seis anos entre esas datas, a porcentaxe aplicable será o 100 por 100.

2. Cando se perciba un capital diferido a partir do 20 de xaneiro de 2006, a parte da prestación correspondente a cada unha das primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, que se xerese con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, reducirase de acordo co previsto no número 1 anterior.

Para estes efectos, para determinar a parte da prestación que, correspondendo a cada unha das primas satisfeitas con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, se xerou con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006, multiplicarase aquela polo coeficiente de ponderación que resulte do seguinte cociente:

No numerador, o tempo transcorrido entre o pagamento da prima e o 20 de xaneiro de 2006.

No denominador, o tempo transcorrido entre o pagamento da prima e a data de cobramento da prestación.»

2. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2006, modifícase a disposición transitoria novena do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria novena. *Ganancias patrimoniais derivadas de elementos adquiridos con anterioridade ao 31 de decembro de 1994.*

1. O importe das ganancias patrimoniais correspondentes a transmisións de elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas que fosen adquiridos con anterioridade ao 31 de decembro de 1994, determinarase consonte as seguintes regras:

A) Transmisións efectuadas até o 19 de xaneiro de 2006.

1.ª) As ganancias patrimoniais calcularanse, para cada elemento patrimonial, consonte o establecido na sección 4.ª do capítulo I do título II do texto refundido desta lei.

A ganancia patrimonial calculada reducirase da seguinte maneira:

a) Tomarase como período de permanencia no patrimonio do contribuínte o número de anos que medie entre a data de adquisición do elemento e o 31 de decembro de 1996, arredondado por exceso.

No caso de dereitos de subscripción tomarase como período de permanencia o que corresponda aos valores de que procedan.

Se se efectuasen melloras nos elementos patrimoniais transmitidos, tomarase como período de permanencia das melloras no patrimonio do contribuínte o número de anos que medie entre a data en que se realizaron e o 31 de decembro de 1996, arredondado por exceso.

b) Se os elementos patrimoniais transmitidos foren bens inmoebles, dereitos sobre estes bens ou valores das entidades comprendidas no artigo 108 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, con excepción das accións ou participacións representativas do capital social ou patrimonio das sociedades ou fondos de investimento inmobiliario, a ganancia patrimonial reducirase nun 11,11 por 100 por cada ano de permanencia dos sinalados na alínea a) anterior que exceda de dous.

c) Se os elementos patrimoniais transmitidos foren accións admitidas a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, con excepción das accións representativas do capital social de sociedades de investimento mobiliario e inmobiliario, a ganancia reducirase nun 25 por 100 por cada ano de permanencia dos sinalados na alínea a) anterior que exceda de dous.

d) As restantes ganancias patrimoniais reduciranse nun 14,28 por 100 por cada ano de permanencia dos sinalados na alínea a) anterior que exceda de dous.

e) Estará non suxeita a ganancia patrimonial derivada de elementos patrimoniais que en 31 de decembro de 1996, e en función do sinalado nas alíneas b), c) e d) anteriores, tivesen un período de permanencia, tal e como este se define na alínea a), superior a dez, cinco e oito anos, respectivamente.

2.ª) Se se tiveren efectuado melloras nos elementos patrimoniais transmitidos, distinguirase a parte do valor de alleamento que corresponda a

cada compoñente do mesmo para efectos da aplicación do disposto na regra 1.ª) anterior.

B) Transmisións efectuadas a partir do 20 de xaneiro de 2006.

1.ª) A parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reducirase consonte o disposto na letra A) anterior. Para estes efectos, a parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 virá determinada pola parte da ganancia patrimonial que proporcionalmente corresponda ao número de días transcorridos entre a data de adquisición e o 19 de xaneiro de 2006, ambos inclusive, respecto do número total de días que permaneceu no patrimonio do contribuínte.

Estará non suxeita a parte da ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 derivada de elementos patrimoniais que en 31 de decembro de 1996 e en función do sinalado nas alíneas b), c) e d) da regra 1.ª da letra A) anterior, tivesen un período de permanencia, tal e como este se define na alínea a) da regra 1.ª da letra A) anterior, superior a dez, cinco e oito anos, respectivamente.

2.ª) Nos casos de valores admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados e de accións ou participacións en institucións de investimento colectivo ás cales resulte aplicable o réxime previsto na alínea a) do número 1 do artigo 35 desta lei, as ganancias e perdas patrimoniais calcularanse para cada valor, acción ou participación de acordo co establecido na sección 4.ª do capítulo I do título II desta lei.

Se, como consecuencia do disposto no parágrafo anterior, se obtiver como resultado unha ganancia patrimonial, efectuarase a redución que proceda das seguintes:

a) Se o valor de transmisión for igual ou superior ao que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005, a parte da ganancia patrimonial que se xerou con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 reducirase de acordo co previsto na regra 1.ª anterior. Para estes efectos, a ganancia patrimonial xerada con anterioridade ao 20 de xaneiro de 2006 será a parte da ganancia patrimonial resultante de tomar como valor de transmisión o que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005.

b) Se o valor de transmisión for inferior ao que corresponda aos valores, accións ou participacións para efectos do imposto sobre o patrimonio do ano 2005, a ganancia patrimonial reducirase de acordo co previsto na letra A) anterior.

2. Para os efectos do establecido nesta disposición, consideraranse elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas aqueles en que a desafectación destas actividades se produciu con máis de tres anos de anticipación á data de transmisión.»

3. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2006, engádesse unha disposición transitoria décimo quinta ao texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria décimo quinta. *Réxime transitorio aplicable no suposto de falecemento durante o período impositivo 2006.*

No suposto de finalización do período impositivo 2006 con anterioridade á entrada en vigor da

disposición derradeira primeira da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, os sucesores do causante aplicarán na declaración as disposicións transitorias quinta e novena desta lei segundo a súa redacción vixente en 31 de decembro de 2005.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, e da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.*

1. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao punto 2.º da alínea e) do número 4 do artigo 30 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«2.º O suxeito pasivo probe que un importe equivalente á depreciación do valor da participación se integrou na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, en concepto de renda obtida polas sucesivas persoas físicas propietarias da participación, coa ocasión da súa transmisión. A dedución practícarase parcialmente cando a proba a que se refire esta alínea e) teña carácter parcial.

Neste suposto, a dedución non poderá exceder o importe resultante de lle aplicar ao dividendo ou á participación en beneficios o tipo de gravame que no imposto sobre a renda das persoas físicas corresponde ás ganancias patrimoniais integradas na parte especial da base imponible ou na do aforro, para o caso de transmisións realizadas a partir do 1 de xaneiro de 2007.»

2. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao artigo 43 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 43. *Dedución por contribucións empresariais a plans de pensións de emprego, a mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social empresarial, a plans de previsión social empresarial ou por achegas a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade.*

1. O suxeito pasivo poderá practicar unha dedución na cota íntegra do 10 por cento das contribucións empresariais imputadas a favor dos traballadores con retribucións brutas anuais inferiores a 27.000 euros, sempre que tales contribucións se realicen a plans de pensións de emprego, a plans de previsión social empresarial, a plans de pensións regulados na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego e a mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social de que sexa promotor o suxeito pasivo.

2. Así mesmo, o suxeito pasivo poderá practicar unha dedución na cota íntegra do 10 por cento das achegas realizadas a favor de patrimonios protexidos dos traballadores con retribucións brutas anuais inferiores a 27.000 euros, ou dos seus parentes en liña directa ou colateral até o terceiro grao inclusive, dos seus cónxuxes ou das persoas a cargo

destes traballadores en réxime de tutela ou acollemento regulados na Lei 41/2003, do 18 de novembro, de protección patrimonial das persoas con discapacidade e de modificación do Código civil, da Lei de axuízamento civil e da normativa tributaria con esta finalidade, de acordo coas seguintes regras:

a) As achegas que xeren o dereito a practicar a dedución prevista neste número non poderán exceder 8.000 euros anuais por cada traballador ou persoa discapacitada.

b) As achegas que excedan o límite previsto na alínea anterior darán dereito a practicar a dedución nos catro períodos impositivos seguintes, até esgotar, se é o caso, en cada un deles o importe máximo que xera o dereito a dedución.

Cando concorran nun mesmo período impositivo deducións na cota por achegas efectuadas no exercicio con deducións pendentes de practicar de exercicios anteriores, practícaranse, en primeiro lugar, as deducións procedentes das achegas dos exercicios anteriores até esgotar o importe máximo que xera o dereito a dedución.

c) Tratándose de achegas que non sexan en diñeiro, tomarase como importe da achega o que resulte do previsto no artigo 18 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

Estarán exentas do imposto sobre sociedades as rendas positivas que se poñan de manifesto con ocasión das contribucións empresariais a patrimonios protexidos.

3. Cando se trate de traballadores con retribucións brutas anuais iguais ou superiores a 27.000 euros, a dedución prevista nos números 1 e 2 anteriores aplicarase sobre a parte proporcional das contribucións empresariais e achegas que correspondan ao importe da retribución bruta anual indicado nos citados números.

4. Esta dedución non se poderá aplicar respecto das contribucións realizadas ao abeiro do réxime transitorio establecido nas disposicións transitorias cuarta, quinta e sexta do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. Así mesmo, non será aplicable no caso de compromisos específicos asumidos cos traballadores como consecuencia dun expediente de regulación de emprego.

5. Cando se efectúen disposicións de bens ou dereitos achegados ao patrimonio protexido dos traballadores, dos seus parentes, cónxuxes ou persoas a cargo dos traballadores en réxime de tutela ou acollemento, nos termos previstos nas alíneas b) e c) do número 5 do artigo 54 da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, o suxeito pasivo que efectuou a achega, no período en que se incumprisen os requisitos, conxuntamente coa cota correspondente ao seu período impositivo ingresará a cantidade deducida conforme o previsto neste artigo, ademais dos xuros de demora.»

3. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao número 1 do artigo 57 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«1. As institucións de investimento colectivo reguladas na Lei de institucións de investimento colectivo, con excepción das sometidas ao tipo xeral de gravame, non terán dereito a dedución ningunha

da cota nin á exención de rendas na base imponible para evitar a dobre imposición internacional.»

4. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao número 2 do artigo 67 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«2. Entenderase por sociedade dominante aquela que cumpra os requisitos seguintes:

a) Ter algunha das formas xurídicas establecidas no número anterior ou, na súa falta, ter personalidade xurídica e estar suxeita e non exenta ao imposto sobre sociedades. Os establecementos permanentes de entidades non residentes situados en territorio español poderán ser considerados sociedades dominantes respecto das sociedades cuxas participacións estean afectas ao mesmo.

b) Que teña unha participación, directa ou indirecta, ao menos, do 75 por cento do capital social doutra ou doutras sociedades o primeiro día do período impositivo en que sexa de aplicación este réxime de tributación.

c) Que esa participación se manteña durante todo o período impositivo.

O requisito de mantemento da participación durante todo o período impositivo non será exigible no suposto de disolución da entidade participada.

d) Que non sexa dependente de ningunha outra residente en territorio español que reúna os requisitos para ser considerada como dominante.

e) Que non estea sometida ao réxime especial das agrupacións de interese económico españolas e europeas, e de unións temporais de empresas.

f) Que, tratándose de establecementos permanentes de entidades non residentes en territorio español, as entidades non sexan dependentes de ningunha outra residente en territorio español que reúna os requisitos para ser considerada como dominante e residan nun país ou territorio con que España teña suscrito un convenio para evitar a dobre imposición internacional que conteña cláusula de intercambio de información.»

5. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao número 1 do artigo 94 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«1. O réxime previsto no presente capítulo aplícase, á opción do suxeito pasivo deste imposto ou do contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, ás achegas que non sexan en diñeiro en que concorran os seguintes requisitos:

a) Que a entidade que recibe a achega sexa residente en territorio español ou realice actividades neste por medio dun establecemento permanente ao cal se afecten os bens achegados.

b) Que, unha vez realizada a achega, o suxeito pasivo achegante deste imposto ou o contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas participe nos fondos propios da entidade que recibe a achega en, ao menos, o cinco por cento.

c) Que, no caso de achega de accións ou participacións sociais por contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas, se terán que cum-

prir, ademais dos requisitos sinalados nas alíneas a) e b), os seguintes:

1.º Que a entidade de cuxo capital social sexan representativos sexa residente en territorio español e que á entidade non lle sexan de aplicación o réxime especial de agrupacións de interese económico españolas ou europeas, e de unións temporais de empresas, previstos nesta lei, nin teña como actividade principal a xestión dun patrimonio mobiliario ou inmobiliario nos termos previstos no artigo 4.Oito.Dous da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, e non cumpra os demais requisitos establecidos no cuarto parágrafo do número 1 do artigo 116 desta lei.

2.º Que representen unha participación de, ao menos, un cinco por cento dos fondos propios da entidade.

3.º Que o achegante os posúa de maneira ininterrompida durante o ano anterior á data do documento público en que se formalice a achega.

d) Que, no caso de achega de elementos patrimoniais distintos dos mencionados na alínea c) por contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas, estes elementos estean afectos a actividades económicas cuxa contabilidade se leve consonte o disposto no Código de comercio.»

6. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao número 10 do artigo 107 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«10. Para calcular a renda derivada da transmisión da participación directa ou indirecta, o valor de adquisición incrementarase no importe da renda positiva que, sen efectiva distribución, fose incluída na base imponible dos socios como rendas das súas accións ou participacións no período de tempo comprendido entre a súa adquisición e transmisión.

No caso de sociedades que teñan como actividade principal a xestión dun patrimonio mobiliario ou inmobiliario nos termos previstos no artigo 4.Oito.Dous da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, o valor de transmisión computable será, como mínimo, o teórico resultante do último balance fechado, unha vez substituído o valor contable dos activos polo valor que terían para efectos do imposto sobre o patrimonio ou polo valor normal de mercado se este for inferior.»

7. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao número 1 do artigo 116 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«1. Poderanse acoller ao réxime previsto neste capítulo as entidades cuxo obxecto social comprenda a actividade de xestión e administración de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, mediante a correspondente organización de medios materiais e persoais.

Os valores ou participacións representativos da participación no capital da entidade de tenza de valores estranxeiros deberán ser nominativos.

As entidades sometidas aos réximes especiais das agrupacións de interese económico españolas e europeas, e de unións temporais de empresas, non se poderán acoller ao réxime deste capítulo.

Tampouco se poderán acoller as entidades que teñan como actividade principal a xestión dun patrimonio mobiliario ou inmobiliario nos termos previstos no artigo 4.Oito.Dous da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, sempre que no mesmo tempo de ao menos 90 días do exercicio social máis do 50 por cento do capital social pertenza, directa ou indirectamente, a 10 ou menos socios ou a un grupo familiar, entendéndose para estes efectos que este está constituído polo cónxuxe e as demais persoas unidas por vínculos de parentesco, en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, até o cuarto grao inclusive, excepto que a totalidade dos socios sexan persoas xurídicas que, pola súa vez, non cumpran as condicións anteriores ou cando unha persoa xurídica de dereito público sexa titular de máis do 50 por cento do capital, así como cando os valores representativos da participación da entidade estiveren admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores previstos na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.»

8. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción á alínea b) do número 1 do artigo 118 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«b) Cando o perceptor sexa contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, o beneficio distribuído considerarase renda xeral e poderase aplicar a dedución por dobre imposición internacional nos termos previstos no imposto sobre a renda das persoas físicas, respecto dos impostos pagados no estranxeiro pola entidade de tenza de valores e que correspondan ás rendas exentas que contribuísen á formación dos beneficios percibidos.»

9. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao número 4 do artigo 123 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«4. Os partícipes ou membros das comunidades titulares de montes veciñais en man común integrarán na base do imposto sobre a renda das persoas físicas as cantidades que lles sexan efectivamente distribuídas pola comunidade. Estes ingresos terán o tratamento previsto para as participacións en beneficios de calquera tipo de entidade, a que se refire a alínea a) do número 1 do artigo 25 da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.»

10. Con efectos a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao número 6 do artigo 140 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«6. A porcentaxe de retención ou ingreso á conta será a seguinte:

a) Con carácter xeral, o 18 por 100.

Cando se trate de rendas procedentes do arrendamento ou subarrendamento de inmobles urbanos situados en Ceuta, Melilla ou nas súas dependencias, obtidas por entidades domiciliadas neses territorios ou que operen neles mediante establece-

mento ou sucursal, a porcentaxe dividirase por dous.

b) No caso de rendas procedentes da cesión do dereito á explotación da imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización, o 24 por 100.

Regulamentariamente poderanse modificar as porcentaxes de retención e ingreso á conta previstas neste número.»

11. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádese unha disposición adicional oitava ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional oitava. *Tipo de gravame no imposto sobre sociedades.*

1. O tipo xeral de gravame establecido no número 1 do artigo 28 desta lei será:

32,5 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007.

30 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008.

A referencia do terceiro parágrafo do número 7 do artigo 28 desta lei ao tipo de gravame do 35 por cento entenderase realizada aos tipos de gravame do parágrafo anterior.

2. O tipo de gravame establecido no número 7 do artigo 28 desta lei será:

37,5 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007.

35 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008.

A referencia do número 5 do artigo 30 desta lei ao tipo de gravame do 40 por cento entenderase realizada aos tipos de gravame do parágrafo anterior.»

12. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao artigo 114 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 114. *Tipo de gravame.*

As entidades que cumpran as previsións previstas no artigo 108 desta lei tributarán consonte a seguinte escala, excepto se, de acordo co previsto no artigo 28 desta lei, deban tributar a un tipo diferente do xeral:

a) Pola parte de base imponible comprendida entre 0 e 120.202,41 euros, ao tipo do 25 por cento.

b) Pola parte de base imponible restante, ao tipo do 30 por cento.

Cando o período impositivo teña unha duración inferior ao ano, a parte da base imponible que tributará ao tipo do 25 por cento será a resultante de aplicar a 120.202,41 euros a proporción en que se encontren o número de días do período impositivo entre 365 días, ou a base imponible do período impositivo cando esta sexa inferior.»

13. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádese unha disposición adicional novena ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto

lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional novena. *Redución da bonificación de actividades exportadoras.*

A bonificación regulada no número 1 do artigo 34 desta lei determinarase multiplicando a porcentaxe de bonificación establecida no citado número polo coeficiente seguinte:

0.875, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007.

0.750, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008.

0.625, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2009.

0.500, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2010.

0.375, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2011.

0.250, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2012.

0.125, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2013.

A porcentaxe de bonificación que resulte arredondarse na unidade superior.»

14. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádese unha disposición adicional décima ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional décima. *Redución das deducións na cota íntegra do imposto sobre sociedades para incentivar a realización de determinadas actividades.*

1. As deducións reguladas no artigo 36, nos números 4, 5 e 6 do artigo 38, e nos artigos 39, 40 e 43 desta lei determinaranse multiplicando as porcentaxes de dedución establecidas neses artigos polo coeficiente seguinte:

0.8, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007.

0.6, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008.

0.4, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2009.

0.2, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2010.

A porcentaxe de dedución que resulte arredondarse na unidade superior.

2. As deducións reguladas no artigo 35 desta lei determinaranse multiplicando as porcentaxes de dedución establecidas nese artigo polo coeficiente seguinte:

0.92, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007.

0.85, nos períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008.

A porcentaxe de dedución que resulte arredondarse na unidade inferior.

3. Para determinar a dedución establecida no artigo 37 desta lei, a porcentaxe de dedución aplicable nos períodos impositivos a que se refire o número 1 será do 12, 9, 6 e 3 por cento, respectivamente.

4. As deducións reguladas nos números 1, 2 e 3 do artigo 38 desta lei determinaranse multiplicando as porcentaxes de dedución fixadas neses

números polos coeficientes establecidos na disposición adicional novena desta lei. A porcentaxe de dedución que resulte arredondarse na unidade superior.

15. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádese unha disposición transitoria décimo novena ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria décimo novena. *Réxime transitorio no imposto sobre sociedades da dedución por investimentos para a implantación de empresas no estranxeiro.*

As deducións na base imponible practicadas en períodos impositivos iniciados antes do 1 de xaneiro de 2007 ao abeiro do artigo 23 desta lei regularanse polo establecido nel, mesmo cando a integración na base imponible e demais requisitos se produzan en períodos impositivos iniciados a partir desa data.»

16. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádese unha disposición transitoria vixésima ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, de 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria vixésima. *Réxime transitorio no imposto sobre sociedades das deducións para evitar a dobre imposición.*

1. As deducións establecidas no artigo 30 desta lei que estiveren pendentes de aplicar ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2007, poderanse aplicar nos períodos impositivos que conclúan dentro do resto do prazo establecido no referido artigo. O importe da dedución calcularase tendo en conta o tipo de gravame vixente no período impositivo en que esta se aplique.

2. As deducións que resultaron de aplicar o establecido nos artigos 29 bis e 30 bis da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, e nos artigos 31.1.b) e 32.3 desta lei, que estiveren pendentes de aplicar ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2007, poderanse aplicar nos períodos impositivos que conclúan dentro do resto do prazo establecido nos referidos artigos. O importe da dedución determinarase tendo en conta o tipo de gravame vixente no período impositivo en que esta se aplique.

3. O establecido nos dous números anteriores tamén será de aplicación ás deducións a que se refiren os artigos 30, 31.1.b) e 32.3 desta lei, xeradas en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007 cando se apliquen en períodos impositivos posteriores en que o tipo de gravame sexa diferente ao vixente en que se xeraron.»

17. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádese unha disposición transitoria vixésimo primeira ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria vixésimo primeira. *Réxime transitorio no imposto sobre sociedades das deducións para incentivar a realización de determinadas actividades pendentes de practicar.*

1. As deducións establecidas nos artigos 36, 37, números 4, 5 e 6 do artigo 38, artigos 39, 40 e 43 desta

lei, pendentes de aplicación ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2011, poderanse aplicar no prazo e cos requisitos establecidos no capítulo IV do título VI desta lei, segundo redacción vixente en 31 de decembro de 2010. Tales requisitos son igualmente aplicables para consolidar as deducións practicadas en períodos impositivos iniciados antes daquela data.

2. As deducións establecidas no artigo 35 desta lei, pendentes de aplicación ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2012, poderanse aplicar no prazo e cos requisitos establecidos no capítulo IV do título VI desta lei, segundo redacción vixente en 31 de decembro de 2011. Tales requisitos son igualmente aplicables para consolidar as deducións practicadas en períodos impositivos iniciados antes daquela data.

3. As deducións establecidas nos números 1, 2 e 3 do artigo 38 desta lei, pendentes de aplicación ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2014, poderanse aplicar no prazo e cos requisitos establecidos no capítulo IV do título VI desta lei, segundo redacción vixente en 31 de decembro de 2013. Tales requisitos son igualmente aplicables para consolidar as deducións practicadas en períodos impositivos iniciados antes daquela data.»

18. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádese unha disposición transitoria vixésimo segunda ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria vixésimo segunda. *Réxime transitorio das sociedades patrimoniais. Tributación polo réxime xeral.*

1. A base imponible das sociedades patrimoniais cuxo período impositivo se iniciou dentro de 2006 e conclúe no ano 2007 determinarase, se é o caso, aplicando as normas do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, segundo redacción vixente en 31 de decembro de 2006.

2. A integración das rendas devengadas e non integradas na base imponible dos períodos impositivos en que a sociedade tributou no réxime das sociedades patrimoniais realizarase na base imponible do imposto sobre sociedades correspondente ao primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2007. As rendas que se integraron na base imponible do suxeito pasivo en aplicación do réxime de sociedades patrimoniais non se integrarán novamente con ocasión do seu devengo.

3. As bases impositivas negativas xeradas en períodos impositivos en que fose de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais que estiveren pendentes de compensar ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2007, poderán ser compensadas nas condicións e requisitos establecidos no artigo 25 desta lei.

4. As deducións por dobre imposición de dividendos a que se refire o artigo 81 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, xeradas en períodos impositivos en que fose de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais, e que estiveren pendentes de aplicar ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2007, poderanse deducir,

ao 50 ou ao 100 por cento, nas condicións e requisitos establecidos no artigo 30 desta lei.

5. As deducións na cota íntegra a que se refire o artigo 69.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, xeradas en períodos impositivos en que fose de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais, e que estiveren pendentes de aplicar ao comezo do primeiro período impositivo que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2007, poderanse deducir nas condicións e requisitos establecidos no capítulo IV do título VI desta lei.

6. A distribución de beneficios obtidos en exercicios en que fose de aplicación o réxime especial das sociedades patrimoniais, calquera que sexa a entidade que reparta os beneficios obtidos polas sociedades patrimoniais, o momento en que a repartición se realice e o réxime fiscal especial aplicable ás entidades nese momento, recibirá o seguinte tratamento:

a) Cando o perceptor sexa contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, os dividendos e participacións en beneficios a que se refiren as alíneas a) e b) do número 1 do artigo 25 da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, non se integrarán na renda do período impositivo do citado imposto. A distribución do dividendo non estará suxeita a retención ou ingreso á conta.

b) Cando o perceptor sexa un suxeito pasivo do imposto sobre sociedades ou un contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente, os beneficios percibidos integraranse, en todo caso, na base imponible e darán dereito á dedución por dobre imposición de dividendos nos termos establecidos nos números 1 e 4 do artigo 30 desta lei.

c) Cando o perceptor sexa un contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes sen establecemento permanente, os beneficios percibidos terán o tratamento que lles corresponda de acordo co establecido no texto refundido da Lei do imposto sobre non-residentes para estes contribuíntes.

7. As rendas obtidas na transmisión da participación en sociedades que se correspondan con reservas procedentes de beneficios obtidos en exercicios en que fose de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais, calquera que sexa a entidade cuxas participacións se transmiten, o momento en que se realiza a transmisión e o réxime fiscal especial aplicable ás entidades nese momento, recibirán o seguinte tratamento:

a) Cando o transmitente sexa contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, para efectos da determinación da ganancia ou perda patrimonial aplicarase o disposto no artigo 35.1.c) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, vixente en 31 de decembro de 2006.

b) Cando o transmitente sexa unha entidade suxeita ao imposto sobre sociedades, ou un contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes con establecemento permanente, en ningún caso poderá aplicar a dedución para evitar a dobre imposición sobre plusvalías de fonte interna nos termos establecidos no artigo 30 desta lei.

Na determinación destas rendas, o valor de transmisión computable será, como mínimo, o teórico resultante do último balance fechado, unha vez substituído o valor contable dos activos non afectos polo valor que terían para efectos do imposto sobre o patrimonio, ou polo valor normal de mercado se for inferior.

O disposto no primeiro parágrafo tamén se aplicará nos supostos a que se refire o número 3 do artigo 30 desta lei.

c) Cando o transmitente sexa un contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes sen establecemento permanente, terá o tratamento que lle corresponda de acordo co establecido para estes contribuíntes no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

8. As sociedades que tributaron neste réxime especial deberán seguir cumprindo as obrigas de información nos termos establecidos no artigo 47 do Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo.»

19. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádesse unha disposición transitoria vixésimo terceira ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria vixésimo terceira. *Réxime transitorio da bonificación por actividades exportadoras.*

A bonificación establecida no número 1 do artigo 34 desta lei, aplicada en períodos impositivos iniciados antes do 1 de xaneiro de 2014, segundo a súa redacción vixente en tales períodos, estará condicionada ao cumprimento dos requisitos exixidos no citado artigo, mesmo cando o reinvestimento teña lugar nun período impositivo iniciado a partir desa data.»

20. Con efectos para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007, modifícase o punto primeiro do número 3 do artigo 27 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, sen prexuízo da súa aplicación na súa redacción orixinaria para os acontecementos que se regularon en normas legais aprobadas con anterioridade a esa data, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Primeiro.—Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades, os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas que realicen actividades económicas en réxime de estimación directa e os contribuíntes do imposto sobre a renda de non-residentes que operen en territorio español mediante establecemento permanente poderán deducir da cota íntegra do imposto o 15 por 100 dos gastos que, en cumprimento dos plans e programas de actividades establecidos polo consorcio ou polo órgano administrativo correspondente, realicen na propaganda e publicidade de proxección plurianual que sirvan directamente para a promoción do respectivo acontecemento.

O importe desta dedución non pode exceder o 90 por 100 das doazóns efectuadas ao consorcio, entidades de titularidade pública ou entidades a que se refire o artigo 2 desta lei, encargadas da realización de programas e actividades relacionadas co acontecemento. De aplicarse esta dedución, as doazóns non se poderán acoller a calquera dos incentivos fiscais previstos nesta lei.

Cando o contido do soporte publicitario se refira de modo esencial á divulgación do acontecemento, a base da dedución será o importe total do gasto realizado. En caso contrario, a base da dedución será o 25 por 100 do gasto.

Esta dedución computarase conxuntamente coas reguladas no capítulo IV do título VI do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, para os efectos establecidos no seu artigo 44.»

21. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádesse unha disposición transitoria vixésimo cuarta ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria vixésimo cuarta. Disolución e liquidación de sociedades patrimoniais.

1. Poderán acordar a súa disolución e liquidación, con aplicación do réxime fiscal previsto nesta disposición, as sociedades en que concorran as seguintes circunstancias:

a) Que tivesen a consideración de sociedades patrimoniais, de acordo co establecido no capítulo VI do título VII desta lei, en todos os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2005 e que a manteñan até a data da súa extinción.

b) Que nos seis primeiros meses desde o inicio do primeiro período impositivo que comece a partir do 1 de xaneiro de 2007 se adopte validamente o acordo de disolución con liquidación e se realicen con posterioridade ao acordo, dentro do prazo dos seis meses seguintes á súa adopción, todos os actos ou negocios xurídicos necesarios, segundo a normativa mercantil, até a cancelación rexistral da sociedade en liquidación.

2. A disolución con liquidación desas sociedades terá o seguinte réxime fiscal:

a) Exención do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, concepto «operacións societarias», feito imponible «disolución de sociedades», do artigo 19.1.1.º do texto refundido do imposto, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1993, do 24 de setembro.

b) Non se devengará o imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana con ocasión das adxudicacións aos socios de inmobles de natureza urbana. Na posterior transmisión dos mencionados inmobles entenderase que estes foron adquiridos na data en que o foron pola sociedade que se extinga.

c) Para efectos do imposto sobre sociedades da sociedade que se dissolve, non se devengará renda ningunha con ocasión da atribución de bens ou dereitos aos socios, persoas físicas ou xurídicas, residentes en territorio español.

d) Para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre sociedades ou do imposto sobre a renda de non-residentes dos socios da sociedade que se dissolve:

1.º O valor de adquisición e, se é o caso, de titularidade das accións ou participacións no capital da sociedade que se dissolve, determinado de acordo co establecido no artigo 35.1.c) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, aumentarase no importe das débedas adxudicadas e diminuírase no dos créditos e diñeiro ou signo que o represente adxudicado.

2.º Se o resultado das operacións descritas no parágrafo anterior resultar negativo, o resultado considerárase renda ou ganancia patrimonial, segundo que o socio sexa persoa xurídica ou física, respectivamente, sen que resulte de aplicación o establecido na disposición transitoria novena da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Neste suposto, cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, considerárase que ten un valor de adquisición cero.

3.º Se o resultado das operacións descritas no parágrafo 1.º anterior resultar cero ou positivo, considerárase que non existe renda ou perda ou ganancia patrimonial.

Cando o resultado sexa cero, cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, terá como valor de adquisición cero.

Se o resultado for positivo, o valor de adquisición de cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente será o que resulte de distribuír o resultado positivo entre eles en función do valor de mercado que resulte do balance final de liquidación da sociedade que se extingue.

4.º Os elementos adxudicados ao socio, distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, consideráranse adquiridos por este na data da súa adquisición pola sociedade, sen que no cálculo do importe das ganancias patrimoniais resulte de aplicación o establecido na disposición transitoria novena da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3. Durante os períodos impositivos que conclúan até a finalización do proceso de disolución con liquidación, sempre que a cancelación rexistral se realice dentro do prazo indicado na alínea b) do número 1 desta disposición transitoria, continuarán aplicándose, tanto polas sociedades patrimoniais como polos seus socios, a normativa vixente en 31 de decembro de 2006, excepto o tipo de gravame da parte especial da base imponible, que será do 18 por cento. Neses períodos impositivos non será de aplicación o establecido na disposición transitoria novena da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, no suposto de transmisión de accións ou participacións destas sociedades.

Cando a cancelación se realice unha vez superado ese prazo, será de aplicación o réxime xeral.»

22. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, dáselle nova redacción ao artigo 42 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 42. *Dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios.*

1. Dedución na cota íntegra.

Deducirase da cota íntegra o 12 por cento das rendas positivas obtidas na transmisión onerosa dos elementos patrimoniais establecidos no número seguinte, integradas na base imponible sometida ao tipo xeral de gravame ou á escala prevista no artigo 114 desta lei, coa condición de reinvestimento, nos termos e requisitos deste artigo.

Esta dedución será do 7 por cento, do 2 por cento ou do 17 por cento cando a base imponible tribute aos tipos do 25 por cento, do 20 por cento ou do 35 por cento, respectivamente.

Entenderase que se cumpre a condición de reinvestimento se o importe obtido na transmisión onerosa se reinveste nos elementos patrimoniais a que se refire o número 3 deste artigo e a renda procede dos elementos patrimoniais enumerados no número 2 deste artigo.

Non se aplicará a esta dedución o límite a que se refire o último parágrafo do número 1 do artigo 44 desta lei. Para efectos do cálculo do límite non se computará esta dedución.

2. Elementos patrimoniais transmitidos.

Os elementos patrimoniais transmitidos, susceptibles de xerar rendas que constitúan a base da dedución prevista neste artigo, son os seguintes:

a) Os pertencentes ao inmovilizado material e inmaterial afectos a actividades económicas que estivesen en funcionamento ao menos un ano antes da transmisión.

b) Valores representativos da participación no capital ou en fondos propios de toda clase de entidades que outorguen unha participación non inferior ao 5 por cento sobre o seu capital e que se posúen, ao menos, cun ano de anticipación á data de transmisión, sempre que non se trate de operacións de disolución ou liquidación desas entidades. O cómputo da participación transmitida referirase ao período impositivo.

Para efectos de calcular o tempo de posesión, entenderase que os valores transmitidos foron os máis antigos.

3. Elementos patrimoniais obxecto do reinvestimento.

Os elementos patrimoniais en que se debe reinvestir o importe obtido na transmisión que xera a renda obxecto da dedución son os seguintes:

a) Os pertencentes ao inmovilizado material e inmaterial afectos a actividades económicas cuxa entrada en funcionamento se realice dentro do prazo de reinvestimento.

b) Os valores representativos da participación no capital ou en fondos propios de toda clase de entidades que outorguen unha participación non inferior ao 5 por cento sobre o capital social daqueles. O cómputo da participación adquirida referirase ao prazo establecido para efectuar o reinvestimento. Estes valores non poderán xerar outro incentivo fiscal a nivel de base imponible ou cota íntegra. Para estes efectos non se considerarán un incentivo fiscal as correccións de valor, as exencións a que se refire o artigo 21 desta lei nin as deducións para evitar a dobre imposición.

A dedución pola adquisición de valores representativos da participación en fondos propios de entidades non residentes en territorio español é incompatible coa dedución establecida no artigo 12.5 desta lei.

4. Non se entenderán comprendidos na alínea b) dos números 2 e 3 deste artigo os valores seguintes:

a) Que non outorguen unha participación no capital social ou fondos propios.

b) Que sexan representativos da participación no capital social ou nos fondos propios de entidades non residentes en territorio español cuxas rendas non se poidan acoller á exención establecida no artigo 21 desta lei.

c) Que sexan representativos de institucións de investimento colectivo de carácter financeiro.

d) Que sexan representativos de entidades que teñan como actividade principal a xestión dun patri-

monio mobiliario ou inmobiliario nos termos previstos no artigo 4.Oito.Dous da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

e) Que sexan representativos de entidades onde máis da metade do seu activo estea integrado por elementos patrimoniais que non teñan a consideración de inmovilizado material, inmaterial ou valores non comprendidos na alínea b) dos dous números anteriores, coas especialidades deste número. Estas magnitudes determinaranse de acordo cos balances aprobados correspondentes ao exercicio en que se transmita ou adquira a participación e aos dous exercicios inmediatos anteriores.

5. Non se entenderá realizado o reinvestimento cando a adquisición se realice mediante operacións realizadas entre entidades dun mesmo grupo no sentido do artigo 16 desta lei acollidas ao réxime especial establecido no capítulo VIII do título VII desta lei. Tampouco se entenderá realizado o reinvestimento cando a adquisición se realice a outra entidade do mesmo grupo no sentido do artigo 16 desta lei, excepto que se trate de elementos de inmovilizado material novos.

6. Prazo para efectuar o reinvestimento.

a) O reinvestimento deberase realizar dentro do prazo comprendido entre o ano anterior á data da posta á disposición do elemento patrimonial transmitido e os tres anos posteriores, ou, excepcionalmente, de acordo cun plan especial de reinvestimento aprobado pola Administración tributaria por proposta do suxeito pasivo. Cando se realizen dúas ou máis transmisións no período impositivo de valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de toda clase de entidades, o prazo computarase desde a finalización do período impositivo.

O reinvestimento entenderase efectuado na data en que se produza a posta á disposición dos elementos patrimoniais en que se materialice.

b) Tratándose de elementos patrimoniais que sexan obxecto dos contratos de arrendamento financeiro a que se refire o número 1 da disposición adicional sétima da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, considerarase realizado o reinvestimento na data en que se produza a posta á disposición do elemento patrimonial obxecto do contrato, por un importe igual ao seu valor de contado. Os efectos do reinvestimento estarán condicionados, con carácter resolutorio, ao exercicio da opción de compra.

c) A dedución practicarase na cota íntegra correspondente ao período impositivo en que se efectúe o reinvestimento. Cando o reinvestimento se realice antes da transmisión, a dedución practicarase na cota íntegra correspondente ao período impositivo en que se efectúe a transmisión.

7. Base da dedución.

A base da dedución está constituída polo importe da renda obtida na transmisión dos elementos patrimoniais a que se refire o número 2 deste artigo, que se integrou na base imponible. Só para os efectos do cálculo desta base de dedución, o valor de transmisión non poderá superar o valor de mercado.

Non formarán parte da renda obtida na transmisión o importe das provisións relativas aos elementos patrimoniais ou valores, en canto as dotacións a estas fosen fiscalmente deducibles, nin as cantidades aplicadas á liberdade de amortización ou á recuperación do custo do ben fiscalmente deducible segundo o previsto no artigo 115 desta lei, que se

deban integrar na base imponible con ocasión da transmisión dos elementos patrimoniais que se acolleron a tales réximes.

Non se incluírá na base da dedución a parte da renda obtida na transmisión que xerese o dereito a practicar a dedución por dobre imposición.

A inclusión na base de dedución do importe da renda obtida na transmisión dos elementos patrimoniais cuxa adquisición ou utilización posterior xere gastos deducibles, calquera que sexa o exercicio en que estes se devenguen, será incompatible coa dedución deses gastos. O suxeito pasivo poderá optar entre acollerse á dedución por reinvestimento e a dedución dos mencionados gastos. En tal caso, a perda do dereito desta dedución regularizarase na forma establecida no artigo 137.3 desta lei.

Tratándose de elementos patrimoniais a que fai referencia a alínea a) do número 2 deste artigo, a renda obtida corríxirase, se é o caso, no importe da depreciación monetaria de acordo co previsto no número 10 do artigo 15 desta lei.

O reinvestimento dunha cantidade inferior ao importe obtido na transmisión dará dereito á dedución establecida neste artigo, sendo a base da dedución a parte da renda que proporcionalmente corresponda á cantidade reinvestida.

8. Mantemento do investimento.

a) Os elementos patrimoniais obxecto do reinvestimento deberán permanecer en funcionamento no patrimonio do suxeito pasivo, salvo perda xustificada, até que se cumpra o prazo de cinco anos, ou de tres anos se se trata de bens mobles, excepto se a súa vida útil conforme o método de amortización que se aplique, dos admitidos no artigo 11 desta lei, for inferior.

b) A transmisión dos elementos patrimoniais obxecto do reinvestimento antes da finalización do prazo mencionado na alínea a) anterior determinará a perda da dedución, excepto se o importe obtido ou o valor neto contable, se for menor, é obxecto de reinvestimento nos termos establecidos neste artigo. En tal caso, a perda do dereito desta dedución regularizarase na forma establecida no artigo 137.3 desta lei.

9. Plans especiais de reinvestimento.

Cando se probe que, polas súas características técnicas, o investimento ou a súa entrada en funcionamento se deba efectuar necesariamente nun prazo superior ao previsto no número 6 deste artigo, os suxeitos pasivos poderán presentar plans especiais de reinvestimento. Regulamentariamente establecerase o procedemento para a presentación e aprobación dos plans especiais de reinvestimento.

10. Requisitos formais.

Os suxeitos pasivos farán constar na memoria das contas anuais o importe da renda acollida á dedución prevista neste artigo e a data do reinvestimento. Esta mención deberase realizar mentres non se cumpra o prazo de mantemento a que se refire o número 8 deste artigo.

11. As porcentaxes de dedución do 12 e 17 por cento establecidas no número 1 deste artigo serán, respectivamente, do 14,5 e 19,5 por cento, calquera que sexa o período impositivo en que se practique a dedución, para as rendas integradas na base imponible dos períodos impositivos iniciados dentro do ano 2007.

12. Tratándose de rendas integradas na base imponible de períodos impositivos iniciados antes do 1 de xaneiro de 2007, a dedución por reinvesti-

mento regularase polo establecido no artigo 42 segundo redacción vixente en 31 de decembro de 2006, calquera que sexa o período en que se practique a dedución.»

23. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádesse unha disposición transitoria vixésimo quinta ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria vixésimo quinta. *Dedución por reinvestimento de beneficios extraordinarios.*

O disposto no derradeiro parágrafo do número 3 do artigo 42 desta lei non será de aplicación aos reinvestimentos realizados nos períodos impositivos iniciados dentro de 2007, calquera que sexa o período impositivo en que se practique a corrección de valor.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.*

1. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2007, engádesse unha disposición adicional segunda ao texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional segunda. *Tipos de gravame.*

1. O tipo de gravame do 35 por cento establecido no número 1 do artigo 19 e no número 1, 2.ª regra, do artigo 38 desta lei será:

32,5 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007.

30 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008.

2. O tipo de gravame do 40 por cento establecido no número 1 do artigo 19 desta lei será:

37,5 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2007.

35 por cento, para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2008.»

2. Dáselle nova redacción ao artigo 14 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 14. *Rendas exentas.*

1. Estarán exentas as seguintes rendas:

a) As rendas mencionadas no artigo 7 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, salvo as mencionadas na alínea e), percibidas por persoas físicas, así como as pensións asistenciais por anciandade recoñecidas ao abeiro do Real decreto 728/1993, do 14 de maio, que establece pensións asistenciais por anciandade en favor dos emigrantes españois.

b) As bolsas e outras cantidades percibidas por persoas físicas satisfeitas polas administracións públicas en virtude de acordos e convenios internacionais de cooperación cultural, educativa e científica ou en virtude do plan anual de cooperación internacional aprobado no Consello de Ministros.

c) Os xuros e demais rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios a que se refire o artigo 23.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, así como as ganancias patrimoniais derivadas de bens mobles, obtidos sen mediación de establecemento permanente, por residentes noutro Estado membro da Unión Europea ou por establecementos permanentes dos ditos residentes situados noutro Estado membro da Unión Europea.

O disposto no parágrafo anterior non será de aplicación ás ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de accións, participacións ou outros dereitos nunha entidade nos seguintes casos:

1.º Cando o activo desa entidade consista principalmente, directa ou indirectamente, en bens inmobles situados en territorio español.

2.º Cando, nalgún momento, durante o período de 12 meses precedente á transmisión, o contribuínte participase, directa ou indirectamente, en ao menos o 25 por 100 do capital ou patrimonio desa entidade.

d) Os rendementos derivados da débeda pública obtidos sen mediación de establecemento permanente en España.

e) As rendas derivadas de valores emitidos en España por persoas físicas ou entidades non residentes sen mediación de establecemento permanente, calquera que sexa o lugar de residencia das institucións financeiras que actúen como axentes de pagamento ou medien na emisión ou transmisión dos valores.

Non obstante, cando o titular dos valores sexa un establecemento permanente en territorio español, as rendas a que se refire o parágrafo anterior quedarán suxeitas a este imposto e, se é o caso, ao sistema de retención á conta, que será practicado pola institución financeira residente que actúe como depositaria dos valores.

f) Os rendementos das contas de non-residentes que se satisfagan a contribuíntes por este imposto, salvo que o pagamento sexa realizado a un establecemento permanente situado en territorio español polo Banco de España ou polas entidades rexistradas a que se refire a normativa de transaccións económicas co exterior.

g) As rendas obtidas en territorio español sen mediación de establecemento permanente neste, procedentes do arrendamento, cesión ou transmisión de contedores ou de buques e aeronaves a casco nu, utilizados na navegación marítima ou aérea internacional.

h) Os beneficios distribuídos polas sociedades filiais residentes en territorio español ás súas sociedades matrices residentes noutros Estados membros da Unión Europea ou aos establecementos permanentes destas últimas situados noutros Estados membros, cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que ambas as sociedades estean suxeitas e non exentas a algún dos tributos que gravan os beneficios das entidades xurídicas nos Estados membros da Unión Europea, mencionados no artigo 2.c) da Directiva 90/435/CEE do Consello, do 23 de xullo de 1990, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes e que os establecementos permanentes estean suxeitos e non exentos a imposición no Estado en que estean situados.

2.º Que a distribución do beneficio non sexa consecuencia da liquidación da sociedade filial.

3.º Que ambas as sociedades revistan algunha das formas previstas no anexo da Directiva 90/435/CEE do Consello, do 23 de xullo de 1990, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes, modificada pola Directiva 2003/123/CE do Consello, do 22 de decembro de 2003.

Terá a consideración de sociedade matriz aquela entidade que posúa no capital doutra sociedade unha participación directa de, ao menos, o 20 por cento. Esta última entidade terá a consideración de sociedade filial. Esta porcentaxe será o 15 por cento a partir do 1 de xaneiro de 2007 e o 10 por cento a partir do 1 de xaneiro de 2009.

A mencionada participación deberase ter mantido de forma ininterrompida durante o ano anterior ao día en que sexa exixible o beneficio que se distribúa ou, na súa falta, que se manteña durante o tempo que sexa necesario para completar un ano. Neste último caso, a cota tributaria ingresada será devolta unha vez cumprido ese prazo.

A residencia determinarase consonte a lexislación do Estado membro que corresponda, sen prexuízo do establecido nos convenios para evitar a dobre imposición.

Non obstante o previsto anteriormente, o ministro de Economía e Facenda poderá declarar, coa condición de reciprocidade, que o establecido nesta alínea h) sexa de aplicación ás sociedades filiais que revistan unha forma xurídica diferente das previstas no anexo da directiva e aos dividendos distribuídos a unha sociedade matriz que posúa no capital dunha sociedade filial residente en España unha participación directa de, ao menos, o 10 por cento, sempre que se cumpran as restantes condicións establecidas nesta alínea h).

O establecido nesta alínea h) non será de aplicación cando a maioría dos dereitos de voto da sociedade matriz a posúan, directa ou indirectamente, persoas físicas ou xurídicas que non residan en Estados membros da Unión Europea, excepto cando aquela realice efectivamente unha actividade empresarial directamente relacionada coa actividade empresarial desenvolvida pola sociedade filial ou teña por obxecto a dirección e xestión da sociedade filial mediante a adecuada organización de medios materiais e persoais ou probe que se constituíu por motivos económicos válidos e non para desfrutar indebidamente do réxime previsto nesta alínea h).

i) As rendas derivadas das transmisións de valores ou o reembolso de participacións en fondos de investimento realizados nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois, obtidas por persoas físicas ou entidades non residentes sen mediación de establecemento permanente en territorio español, que sexan residentes nun Estado que teña suscrito con España un convenio para evitar a dobre imposición con cláusula de intercambio de información.

j) Os dividendos e participacións en beneficios a que se refiren as alíneas a) e b) do número 1 do artigo 25 da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, obtidos sen mediación de establecemento permanente por persoas físicas residentes noutro Estado membro da Unión Europea ou en países ou territorios con que exista un efectivo intercambio de información tribu-

taria de acordo co disposto no número 3 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, de medidas para a prevención da fraude fiscal, co límite de 1.000 euros, que será aplicable sobre a totalidade dos rendementos obtidos durante o ano natural.

2. En ningún caso será de aplicación o disposto nas alíneas c), d), i) e j) do número anterior aos rendementos e ganancias patrimoniais obtidos a través dos países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Tampouco será de aplicación o previsto na alínea h) do número anterior cando a sociedade matriz teña a súa residencia fiscal, ou o establecemento permanente estea situado, nun país ou territorio considerado como paraíso fiscal.

3. O ministro de Economía e Facenda poderá declarar, coa condición de reciprocidade, a exención dos rendementos correspondentes a entidades de navegación marítima ou aérea residentes no estranxeiro cuxos buques ou aeronaves toquen territorio español, aínda que teñan neste consignatarios ou axentes.»

3. Dáselle nova redacción ao número 2 do artigo 19 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«2. Adicionalmente, cando as rendas obtidas por establecementos permanentes de entidades non residentes se transfiran ao estranxeiro, será exixible unha imposición complementaria, ao tipo de gravame do 18 por cento, sobre as contías transferidas con cargo ás rendas do establecemento permanente, incluídos os pagamentos a que fai referencia o artigo 18.1.a), que non fosen gastos deducibles para efectos de fixación da base imponible do establecemento permanente.

A declaración e ingreso desa imposición complementaria efectuarase na forma e prazos establecidos para as rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.»

4. Dáselles nova redacción aos números 1 e 2 do artigo 25 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«1. A cota tributaria obterase aplicándolle á base imponible determinada conforme o artigo anterior, os seguintes tipos de gravame:

- a) Con carácter xeral, o 24 por cento.
- b) As pensións e demais prestacións similares percibidas por persoas físicas non residentes en territorio español, calquera que sexa a persoa que xerese o dereito á súa percepción, serán gravadas de acordo coa seguinte escala:

Importe anual pensión até Euros	Cota Euros	Resto pensión até Euros	Tipo aplicable Porcentaxe
0	0	12.000	8
12.000	960	6.700	30
18.700	2.970	En diante	40

c) Os rendementos do traballo de persoas físicas non residentes en territorio español, sempre que non sexan contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas, que presten os seus servizos en misións diplomáticas e representacións consulares de España no estranxeiro, cando non proceda a aplicación de normas específicas derivadas dos tratados internacionais en que España sexa parte, gravaranse ao 8 por cento.

d) Cando se trate de rendementos derivados de operacións de reaseguramento, o 1,5 por cento.

e) O 4 por cento no caso de entidades de navegación marítima ou aérea residentes no estranxeiro cuxos buques ou aeronaves toquen territorio español.

f) O 18 por cento cando se trate de:

1.º Dividendos e outros rendementos derivados da participación nos fondos propios dunha entidade.

2.º Xuros e outros rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios.

3.º Ganancias patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión de transmisións de elementos patrimoniais.

g) Os rendementos do traballo percibidos por persoas físicas non residentes en territorio español en virtude dun contrato de duración determinada para traballadores estranxeiros de temporada, de acordo co establecido na normativa laboral, gravaranse ao tipo do 2 por cento.

h) O tipo de gravame aplicable aos canons ou regalías satisfeitos por unha sociedade residente en territorio español ou por un establecemento permanente situado neste dunha sociedade residente noutro Estado membro da Unión Europea a unha sociedade residente noutro Estado membro ou a un establecemento permanente situado noutro Estado membro dunha sociedade residente dun Estado membro será do 10 por cento cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que ambas as sociedades estean suxeitas e non exentas a algún dos tributos mencionados no artigo 3.a).iii) da Directiva 2003/49/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa a un réxime fiscal común aplicable aos pagamentos de xuros e canons efectuados entre sociedades asociadas de diferentes Estados membros.

2.º Que ambas as sociedades revistan algunha das formas previstas no anexo da Directiva 2003/49/CE.

3.º Que ambas as sociedades sexan residentes fiscais na Unión Europea e que, para efectos dun convenio para evitar a dobre imposición sobre a renda concluído cun terceiro Estado, non se consideren residentes dese terceiro Estado.

4.º Que ambas as sociedades sexan asociadas. Para estes efectos, dúas sociedades consideraranse asociadas cando unha posúa no capital da outra unha participación directa de, ao menos, o 25 por cento, ou unha terceira posúa no capital de cada unha delas unha participación directa de, ao menos, o 25 por cento.

A mencionada participación deberase ter mantido de forma ininterrompida durante o ano anterior ao día en que se satisfixese o pagamento do rendimento ou, na súa falta, deberase manter durante o tempo que sexa necesario para completar un ano.

5.º Que, se é o caso, tales cantidades sexan deducibles para o establecemento permanente que satisfai os rendementos no Estado en que estea situado.

6.º Que a sociedade que reciba tales pagamentos o faga no seu propio beneficio e non como mera intermediaria ou axente autorizado doutra persoa ou sociedade e que, tratándose dun establecemento permanente, as cantidades que reciba estean efectivamente relacionadas coa súa actividade e constituán ingreso computable para efectos da determinación da súa base imponible no Estado en que estea situado.

O establecido nesta alínea h) non será de aplicación cando a maioría dos dereitos de voto da sociedade perceptora dos rendementos os posúan, directa ou indirectamente, persoas físicas ou xurídicas que non residan en Estados membros da Unión Europea, excepto cando aquela probe que se constituíu por motivos económicos válidos e non para desfrutar indebidamente do réxime previsto nesta alínea h).

2. Tratándose de transmisións de bens inmoables situados en territorio español por contribuíntes que actúen sen establecemento permanente, o adquirente estará obrigado a reter e ingresar o 3 por cento, ou a efectuar o ingreso á conta correspondente, da contraprestación acordada, en concepto de pagamento á conta do imposto correspondente a aqueles.

Non procederá o ingreso á conta a que se refire este número nos casos de achega de bens inmoables, na constitución ou aumento de capitais de sociedades residentes en territorio español.

Sen prexuízo das sancións que puideren corresponder pola infracción en que se incorrese, se a retención ou o ingreso á conta non se ingresasen, os bens transmitidos quedarán afectos ao pagamento do importe que resulte menor entre esa retención ou ingreso á conta e o imposto correspondente.»

5. Dáselle nova redacción ao número 4 do artigo 31 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado da seguinte maneira:

«4. Non procederá practicar retención ou ingreso á conta respecto:

a) Das rendas que estean exentas en virtude do disposto no artigo 14 ou nun convenio para evitar a dobre imposición que resulte aplicable, sen prexuízo da obriga de declarar prevista no número 5 deste artigo.

Non obstante o anterior, si existirá obriga de practicar retención ou ingreso á conta respecto das rendas a que se refire a alínea j) do número 1 do artigo 14.

b) Do rendimento derivado da distribución da prima de emisión de accións ou participacións, ou da redución de capital. Regulamentariamente poderase establecer a obriga de practicar retención ou ingreso á conta nestes supostos.

c) Das rendas satisfeitas ou aboadas a contribuíntes por este imposto sen establecemento permanente, cando se acredite o pagamento do imposto ou a procedencia de exención.

d) Das rendas a que se refire o artigo 118.1.c) do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

e) Das rendas que se establezan regulamentariamente.»

6. Dáselle nova redacción ao número 1 do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo

5/2004, do 5 de marzo, que quedará redactado nos seguintes termos:

«1. Compoñen a renda imputable ao establecemento permanente os seguintes conceptos:

a) Os rendementos das actividades ou explotacións económicas desenvolvidas por ese establecemento permanente.

b) Os rendementos derivados de elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente.

c) As ganancias ou perdas patrimoniais derivadas dos elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente.

Considéranse elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente os vinculados funcionalmente ao desenvolvemento da actividade que constitúe o seu obxecto.

Os activos representativos da participación en fondos propios dunha entidade só se considerarán elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente cando este sexa unha sucursal rexistrada no Rexistro mercantil e se cumpran os requisitos establecidos regulamentariamente.

Para estes efectos, consideraranse elementos patrimoniais afectos os transmitidos dentro dos tres períodos impositivos seguintes ao da desafectación.»

7. Dáselle nova redacción á disposición transitoria única do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo, que quedará redactada nos seguintes termos:

«Única. *Disposicións transitorias do texto refundido do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.*

1. As disposicións transitorias segunda, quinta, novena e décima do texto refundido do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, serán aplicables aos contribuíntes sen establecemento permanente que sexan persoas físicas.

2. As modificacións efectuadas nas disposicións transitorias quinta e novena do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas pola disposición derradeira primeira da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, só producirán efectos no imposto sobre a renda de non-residentes desde a data de entrada en vigor da citada disposición.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.*

1. Modifícase o artigo 4.Cinco da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Cinco. Os dereitos de contido económico nos seguintes instrumentos:

a) Os dereitos consolidados dos partícipes e os dereitos económicos dos beneficiarios nun plan de pensións.

b) Os dereitos de contido económico que correspondan a primas satisfeitas aos plans de previsión asegurados, definidos no número 3 do artigo 51 da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das

persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.

c) Os dereitos de contido económico que correspondan a achegas realizadas polo suxeito pasivo aos plans de previsión social empresarial regulados no número 4 do artigo 51 da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, incluíndo as contribucións do tomador.

d) Os dereitos de contido económico derivados das primas satisfeitas polo suxeito pasivo aos contratos de seguro colectivo, distintos dos plans de previsión social empresarial, que instrumenten os compromisos por pensións asumidos polas empresas, nos termos previstos na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento, así como os derivados das primas satisfeitas polos empresarios aos citados contratos de seguro colectivo.

e) Os dereitos de contido económico que correspondan a primas satisfeitas aos seguros privados que cubran a dependencia, definidos no número 5 do artigo 51 da Lei 35/2006, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.»

2. Modifícase o artigo 4.Oito.Dous da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Dous. A plena propiedade, a núa propiedade e o dereito de usufruto vitalicio sobre as participacións en entidades, con ou sen cotización en mercados organizados, sempre que concorran as condicións seguintes:

a) Que a entidade, sexa ou non societaria, non teña por actividade principal a xestión dun patrimonio mobiliario ou inmobiliario. Entenderase que unha entidade xestiona un patrimonio mobiliario ou inmobiliario e que, por tanto, non realiza unha actividade económica, cando concorran, durante máis de 90 días do exercicio social, calquera das condicións seguintes:

Que máis da metade do seu activo estea constituído por valores ou

Que máis da metade do seu activo non estea afecto a actividades económicas.

Para os efectos previstos nesta alínea:

Para determinar se existe actividade económica ou se un elemento patrimonial se encontra afecto a ela, observarase o disposto no imposto sobre a renda das persoas físicas.

Tanto o valor do activo como o dos elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas será o que se deduza da contabilidade, sempre que esta reflecta fielmente a verdadeira situación patrimonial da sociedade.

Para efectos de determinar a parte do activo que está constituída por valores ou elementos patrimoniais non afectos:

1.º Non se computarán os valores seguintes:

Os posuídos para dar cumprimento a obrigas legais e regulamentarias.

Os que incorporen dereitos de crédito nados de relacións contractuais establecidas como conse-

cuencia do desenvolvemento de actividades económicas.

Os posuídos por sociedades de valores como consecuencia do exercicio da actividade constitutiva do seu obxecto.

Os que outorguen, ao menos, o cinco por cento dos dereitos de voto e se posúan coa finalidade de dirixir e xestionar a participación sempre que, para estes efectos, se dispoña da correspondente organización de medios materiais e persoais, e a entidade participada non estea comprendida nesta alínea.

2.º Non se computarán como valores nin como elementos non afectos a actividades económicas aqueles cuxo prezo de adquisición non supere o importe dos beneficios non distribuídos obtidos pola entidade, sempre que eses beneficios proveñan da realización de actividades económicas, co límite do importe dos beneficios obtidos tanto no propio ano como nos últimos 10 anos anteriores. Para estes efectos, asimílanse aos beneficios procedentes de actividades económicas os dividendos que procedan dos valores a que se refire o último inciso do parágrafo anterior cando os ingresos obtidos pola entidade participada procedan, ao menos no 90 por cento, da realización de actividades económicas.

b) Que a participación do suxeito pasivo no capital da entidade sexa ao menos do 5 por 100 computado de forma individual, ou do 20 por 100 conxuntamente co seu cónxuxe, ascendentes, descendentes ou colaterais de segundo grao, xa teña a súa orixe o parentesco na consanguinidade, na afinidade ou na adopción.

c) Que o suxeito pasivo exerza efectivamente funcións de dirección na entidade, percibindo por isto unha remuneración que represente máis do 50 por 100 da totalidade dos rendementos empresariais, profesionais e de traballo persoal.

Para efectos do cálculo anterior, non se computarán entre os rendementos empresariais, profesionais e de traballo persoal os rendementos da actividade empresarial a que se refire o punto un deste número.

Cando a participación na entidade sexa conxunta con algunha ou algunhas das persoas a que se refire a alínea anterior, as funcións de dirección e as remuneracións derivadas desta deberanse cumprir ao menos nunha das persoas do grupo de parentesco, sen prexuízo de que todas elas teñan dereito á exención.

A exención só alcanzará ao valor das participacións, determinado conforme as regras que se establecen no artigo 16. un desta lei, na parte que corresponde á proporción existente entre os activos necesarios para o exercicio da actividade empresarial ou profesional, minorados no importe das débedas derivadas dela, e o valor do patrimonio neto da entidade, aplicándose estas mesmas regras na valoración das participacións de entidades participadas para determinar o valor das da súa entidade tedora.»

3. Modifícase o artigo 31 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 31. *Límite da cota íntegra.*

Un. A cota íntegra deste imposto conxuntamente coas cotas do imposto sobre a renda das persoas físicas non poderá exceder, para os suxeitos pasivos sometidos ao imposto por obriga per-

soal, o 60 por 100 da suma das bases impositibles deste último. Para estes efectos:

a) Non se terá en conta a parte da base impositible do aforro derivada de ganancias e perdas patrimoniais que corresponda ao saldo positivo das obtidas polas transmisións de elementos patrimoniais adquiridos ou de melloras realizadas neles con máis dun ano de anticipación á data de transmisión, nin a parte das cotas íntegras do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes a esa parte da base impositible do aforro.

Sumarase á base impositible do aforro o importe dos dividendos e participacións en beneficios a que se refire a alínea a) do número 6 da disposición transitoria vixésimo segunda do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

b) Non se terá en conta a parte do imposto sobre o patrimonio que corresponda a elementos patrimoniais que, pola súa natureza ou destino, non sexan susceptibles de producir os rendementos gravados pola Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

c) No suposto de que a suma de ambas as cotas supere o límite anterior, reducirase a cota do imposto sobre o patrimonio até alcanzar o límite indicado, sen que a redución poida exceder o 80 por 100.

Dous. Cando os compoñentes dunha unidade familiar optasen pola tributación conxunta no imposto sobre a renda das persoas físicas, o límite das cotas íntegras conxuntas dese imposto e da do imposto sobre o patrimonio calcularase acumulando as cotas íntegras devengadas por aqueles neste último tributo. Se é o caso, a redución que proceda practicar ratearase entre os suxeitos pasivos en proporción ás súas respectivas cotas íntegras no imposto sobre o patrimonio, sen prexuízo do disposto no número anterior.»

Disposición derradeira quinta. *Modificación do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro.*

1. Modifícase o número 3 do artigo 5 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, que quedará redactado da seguinte maneira:

«3. As achegas anuais máximas aos plans de pensións regulados na presente lei adecuaranse ao seguinte:

a) O total das achegas e contribucións empresariais anuais máximas aos plans de pensións regulados nesta lei non poderá exceder 10.000 euros. Non obstante, no caso de partícipes maiores de 50 anos a contía anterior será de 12.500 euros.

b) O límite establecido na alínea a) anterior aplicarase individualmente a cada partícipe integrado na unidade familiar.

c) Excepcionalmente, a empresa promotora poderá realizar achegas a un plan de pensións de emprego de que sexa promotor cando sexa preciso para garantir as prestacións en curso ou os dereitos dos partícipes de plans que inclúan réximes de prestación definida para a xubilación e se puxese de manifesto, a través das revisións actuariais, a existencia dun déficit no plan de pensións.»

2. Modifícase o número 5 do artigo 8 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións,

aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, que quedará redactado da seguinte maneira:

«5. As datas e modalidades de percepción das prestacións serán fixadas libremente por partícipe ou polo beneficiario, nos termos que regulamentariamente se determinen, e coas limitacións que, se é o caso, se establezan nas especificacións dos plans.»

3. Modifícase o número 6 do artigo 8 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, que quedará redactado da seguinte maneira:

«6. As continxencias por que se satisfarán as prestacións anteriores poderán ser:

a) Xubilación: para a determinación desta continxencia observárase o previsto no réxime de Seguridade Social correspondente.

Cando non sexa posible o acceso dun partícipe á xubilación, a continxencia entenderase producida a partir da idade ordinaria de xubilación no réxime xeral da Seguridade Social, no momento en que o partícipe non exerza ou cesase na actividade laboral ou profesional, e non se encontre cotizando para a continxencia de xubilación para ningún réxime da Seguridade Social. Non obstante, poderase anticipar a percepción da prestación correspondente a partir dos sesenta anos de idade, nos termos que se establezan regulamentariamente.

Os plans de pensións poderán prever o pagamento da prestación correspondente á xubilación en caso de que o partícipe, calquera que sexa a súa idade, extinga a súa relación laboral e pase á situación legal de desemprego como consecuencia de expediente de regulación de emprego aprobado pola autoridade laboral. Regulamentariamente poderanse establecer condicións para o mantemento ou reinicio das achegas a plans de pensións neste suposto.

A partir do acceso á xubilación, o partícipe poderá seguir realizando achegas ao plan de pensións. Non obstante, unha vez iniciado o cobramento da prestación de xubilación ou o cobramento anticipado da prestación correspondente a xubilación, as achegas só se poderán destinar ás continxencias de falecemento e dependencia. O mesmo réxime se aplicará cando non sexa posible o acceso á xubilación, ás achegas que se realicen a partir da idade ordinaria de xubilación. Regulamentariamente poderanse establecer as condicións baixo as cales se poderán reiniciar as achegas para xubilación con motivo da alta posterior nun réxime de Seguridade Social por exercicio ou reinicio de actividade.

O disposto nesta alínea a) entenderase sen prexuízo das achegas a favor de beneficiarios que realicen os promotores dos plans de pensións do sistema de emprego ao abeiro do previsto no número 3 do artigo 5 desta lei.

b) Incapacidade laboral total e permanente para a profesión habitual ou absoluta e permanente para todo traballo, e a grande invalidez, determinadas conforme o réxime correspondente de Seguridade Social.

Reglamentariamente poderase regular o destino das achegas para continxencias susceptibles de acaecer nas persoas incursas en tales situacións.

c) Morte do partícipe ou beneficiario, que pode xerar dereito a prestacións de viuvez, orfandade ou a favor doutros herdeiros ou persoas designadas.

d) Dependencia severa ou gran dependencia do partícipe, regulada na Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

Para efectos do previsto na disposición adicional primeira desta lei, as continxencias que se deberán instrumentar nas condicións establecidas nela serán as de xubilación, incapacidade, falecemento e dependencia, previstas, respectivamente, nas alíneas a), b), c) e d) anteriores.

Os compromisos asumidos polas empresas cos traballadores que extingan a súa relación laboral con aquelas e pasen a situación legal de desemprego como consecuencia dun expediente de regulación de emprego, que consistan no pagamento de prestacións con anterioridade á xubilación, poderán ser obxecto de instrumentación, con carácter voluntario, de acordo co réxime previsto na disposición adicional primeira desta lei, caso en que se someterán á normativa financeira e fiscal derivada desta.»

4. Modifícase o número 4 do artigo 36 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, que quedará redactado da seguinte maneira:

«4. A inobservancia polo partícipe do límite de achega previsto no número 3 do artigo 5, salvo que o exceso de tal límite sexa retirado antes do día 30 de xuño do ano seguinte, será sancionada cunha multa equivalente ao 50 por 100 do exceso, sen prexuízo da inmediata retirada do citado exceso do plan ou plans de pensións correspondentes. Esta sanción seralle imposta en todo caso a quen realice a achega, sexa ou non partícipe, ben que o partícipe quedará exonerado cando se realizase sen o seu coñecemento.»

5. Modifícase a disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional primeira. *Protección dos compromisos por pensións cos traballadores.*

Os compromisos por pensións asumidos polas empresas, incluíndo as prestacións causadas, deberán instrumentar, desde o momento en que se inicie o devengo do seu custo, mediante contratos de seguros, incluídos os plans de previsión social empresariais, a través da formalización dun plan de pensións ou varios destes instrumentos. Unha vez instrumentados, a obriga e responsabilidade das empresas polos referidos compromisos por pensións circunscribíranse exclusivamente ás asumidas nesas contratos de seguros e plans de pensións.

Para estes efectos, entenderanse por compromisos por pensións os derivados de obrigas legais ou contractuais do empresario co persoal da empresa e vinculados ás continxencias establecidas no número 6 do artigo 8. Tales pensións poderán revestir as formas establecidas no número 5 do artigo 8 e comprenderán toda prestación que se destine á cobertura de tales compromisos, calquera que sexa a súa denominación.

Teñen a consideración de empresas non só as persoas físicas e xurídicas senón tamén as comunidades de bens e demais entidades que, aínda que carentes de personalidade xurídica, sexan susceptibles de asumir cos seus traballadores os compromisos descritos.

Para que os contratos de seguro poidan servir á finalidade referida no parágrafo primeiro, deberán satisfacer os seguintes requisitos:

a) Revestir a forma de seguro colectivo sobre a vida ou plan de previsión social empresarial, no cal

a condición de asegurado corresponderá ao traballador e a de beneficiario ás persoas en cuxo favor se xeren as pensións segundo os compromisos asumidos.

b) Neses contratos non será de aplicación o disposto nos artigos 97 e 99 da Lei de contrato de seguro.

c) Os dereitos de rescate e redución do tomador só se poderán exercer co albo de manter na póliza a adecuada cobertura dos seus compromisos por pensións vixentes en cada momento, ou para os exclusivos efectos da integración dos compromisos cubertos nesa póliza noutro contrato de seguro, nun plan de previsión social empresarial ou nun plan de pensións. Neste último caso, a nova aseguradora ou o plan de pensións asumirá a cobertura total dos referidos compromisos por pensións.

d) Deberanse individualizar os investimentos correspondentes a cada póliza nos termos que se establezan regulamentariamente.

e) A contía do dereito de rescate non poderá ser inferior ao valor de realización dos activos que representen o investimento das provisións técnicas correspondentes. Se existir déficit na cobertura das provisións, tal déficit non será repercutible no dereito de rescate, salvo nos casos que regulamentariamente se determinen. O importe do rescate deberá ser aboado directamente á nova aseguradora ou ao fondo de pensións en que se integre o novo plan de pensións.

Será admisible que o pagamento do valor do rescate se realice mediante o traspaso dos activos, neto dos gastos precisos para efectuar os correspondentes cambios de titularidade.

Nos contratos de seguro cuxas primas fosen imputadas aos suxeitos a que se vinculen os compromisos por pensións deberanse prever, de acordo coas condicións pactadas no compromiso, os dereitos económicos dos suxeitos nos casos en que se produza a cesación da relación laboral previa ao acaecemento das continxencias previstas nesta normativa ou se modifique o compromiso por pensións vinculado a eses suxeitos.

Reglamentariamente fixaranse as condicións que deben cumprir os contratos de seguro a que se refire esta disposición, incluídos os instrumentados entre as mutualidades de previsión social e os seus mutualistas na súa condición de tomadores do seguro ou asegurados. En todo caso, as condicións que se establezan regulamentariamente deberán ser homoxéneas actuarial e financeiramente coas normas aplicables aos compromisos por pensións formalizados mediante plans de pensións.

A efectividade dos compromisos por pensións e do cobramento das prestacións causadas quedarán condicionados á súa formalización nos instrumentos referidos no parágrafo primeiro. En todo caso, o incumprimento pola empresa da obriga de instrumentar os compromisos por pensións asumidos constituirá infracción en materia laboral de carácter moi grave, nos termos previstos no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2000, do 4 de agosto.

En ningún caso resultará admisible a cobertura de tales compromisos mediante a dotación polo empresario de fondos internos, ou instrumentos similares, que supoñan o mantemento por parte deste da titularidade dos recursos constituídos.»

6. Modifícase a disposición adicional cuarta do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002,

do 29 de novembro, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional cuarta. *Plans de pensións e mutualidades de previsión social constituídos a favor de persoas con discapacidade.*

Poderanse realizar achegas a plans de pensións a favor de persoas cun grao de minusvalidez física ou sensorial igual ou superior ao 65 por 100, psíquica igual ou superior ao 33 por 100, ben como de persoas con discapacidade que teñan unha incapacidade declarada xudicialmente con independencia do seu grao. A estes plans resultarlles aplicable o réxime financeiro dos plans de pensións coas seguintes especialidades:

1. Poderán efectuar achegas ao plan de pensións tanto a propia persoa con discapacidade partícipe como as persoas que teñan con ela unha relación de parentesco en liña directa ou colateral até o terceiro grao inclusive, así como o cónxuxe ou aqueles que os teñan ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento. Nestes últimos supostos, as persoas con discapacidade deberán ser designadas beneficiarias de maneira única e irrevogable para calquera continxencia. Non obstante, a continxencia de morte da persoa con discapacidade poderá xerar dereito a prestacións de viuvez, orfandade ou a favor dos que realizen achegas ao plan de pensións da persoa con discapacidade en proporción á achega destes.

2. Como límite máximo das achegas, para efectos do previsto no número 3 do artigo 5 da presente lei, aplicaranse as seguintes contías:

a) As achegas anuais máximas realizadas polas persoas con discapacidade partícipes non poderán exceder a cantidade de 24.250 euros.

b) As achegas anuais máximas realizadas por cada partícipe a favor de persoas con discapacidade ligadas por relación de parentesco non poderán exceder a cantidade de 10.000 euros.

c) As achegas anuais máximas a plans de pensións realizadas a favor dunha persoa con discapacidade, incluíndo as súas propias achegas, non poderán exceder a cantidade de 24.250 euros.

A inobservancia destes límites de achega será obxecto da sanción prevista no número 4 do artigo 36 desta lei. Para estes efectos, cando concorran varias achegas a favor da persoa con discapacidade, entenderase que o límite de 24.250 euros se cobre, primeiro, coas achegas da propia persoa con discapacidade, e cando estas non superen ese límite, coas restantes achegas, en proporción á súa contía.

A aceptación de achegas a un plan de pensións a nome dun mesmo beneficiario con discapacidade por cima do límite de 24.250 euros anuais terá a consideración de infracción moi grave, nos termos previstos na alínea n) do número 3 do artigo 35 desta lei.

3. As prestacións do plan de pensións deberán ser en forma de renda, salvo que, por circunstancias excepcionais, e nos termos e condicións que regulamentariamente se establezan, se poidan percibir en forma de capital.

4. Regulamentariamente poderanse establecer especificacións en relación coas continxencias polas cales se poden satisfacer as prestacións, ás cales se refire o número 6 do artigo 8 desta lei.

5. Regulamentariamente determinaranse os supostos en que se poderán facer efectivos os dereitos consolidados no plan de pensións por parte das

persoas con discapacidade, de acordo co previsto no número 8 do artigo 8 desta lei.

6. O réxime regulado nesta disposición adicional será de aplicación ás achegas e prestacións realizadas ou percibidas de mutualidades de previsión social, de plans de previsión social, de plans de previsión asegurados, plans de previsión social empresarial e seguros que cubran exclusivamente o risco de gran dependencia conforme o disposto na Lei de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia a favor de persoas con discapacidade que cumpran os requisitos previstos nos anteriores números e os que se establezan regulamentariamente. Os límites establecidos serán conxuntos para todos os sistemas de previsión social nesta disposición das mesmas a favor de persoas con discapacidade que cumpran os requisitos previstos nos anteriores números.»

7. Modifícase a disposición transitoria terceira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, que quedará redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria terceira. Aplicación do réxime sancionador.

O réxime sancionador en materia de ordenación e supervisión dos plans e fondos de pensións regulado nesta lei será de aplicación ás infraccións tipificadas nela cometidas a partir de 10 de novembro de 1995.»

8. Engádesse un novo parágrafo á disposición derradeira segunda do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, coa seguinte redacción:

«As Cortes Xerais e as asembleas lexislativas das comunidades autónomas poderán promover e realizar achegas a plans de pensións do sistema de emprego, así como a contratos de seguro colectivo dos regulados na disposición adicional primeira desta lei, nos cales se poderán incorporar como partícipes e asegurados os membros das respectivas cámaras. Para estes efectos, a promoción dun plan de pensións de emprego para os ditos membros poderase realizar, se é o caso, como excepción do establecido no artigo 4.1.a) desta lei sobre promoción dun único plan de emprego por cada promotor.»

Disposición derradeira sexta. *Habilitación para a Lei de orzamentos xerais do Estado.*

A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá modificar, de conformidade co previsto no número 7 do artigo 134 da Constitución española:

a) A escala e os tipos do imposto e as deducións na cota.

b) Os demais límites cuantitativos e porcentaxes fixas establecidos nesta lei.

Disposición derradeira sétima. *Habilitación normativa.*

O Goberno ditará cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación desta lei.

Disposición derradeira oitava. *Entrada en vigor.*

1. Esta lei entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2007. Non obstante, as habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado e a disposición derradeira primeira desta lei

entrarán en vigor o día seguinte ao da publicación desta lei no «Boletín Oficial del Estado».

2. Para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas, esta lei será de aplicación ás rendas obtidas a partir do 1 de xaneiro de 2007 e ás que corresponda imputar a partir dela, consonte os criterios de imputación temporal da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas e as súas normas de desenvolvemento, da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, e do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 28 de novembro de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERIO DE TRABAJO E ASUNTOS SOCIAIS

20765 *ORDETAS/3623/2006, do 28 de novembro, pola que se regulan as actividades preventivas no ámbito da Seguridade Social e o financiamento da Fundación para a Prevención de Riscos Laborais. («BOE» 285, do 29-11-2006.)*

A prevención dos riscos profesionais recóllese no texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, desde unha dobre perspectiva:

Por unha parte, o artigo 68.2.b.) do devandito texto legal encoméndalles ás mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social «a realización de actividades de prevención, recuperación e demais previstas na dita lei», como parte do contido que comprende a colaboración das devanditas entidades na xestión da Seguridade Social.

A devandita previsión legal tivo o seu reflexo no Regulamento sobre colaboración das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social aprobado polo Real decreto 1993/1995, do 7 de decembro, cuxo artigo 13.1 establece que as mutuas poderán desenvolver actividades para a prevención dos accidentes de traballo e enfermidades profesionais a favor das empresas asociadas e dos seus traballadores dependentes, e dos traballadores por conta propia adheridos que teñan cubertas as contingencias citadas, nos termos e condicións establecidos no texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, no propio regulamento e nas súas disposicións de aplicación e desenvolvemento. Así mesmo, precisa que de tales actividades, que non implican atribución de dereitos subxectivos a favor dos colectivos mencionados, quedan excluídas as que os empresarios deban desenvolver a través dalgunha das modalidades de organización da actividade preventiva